

ЗАЛА 5
ШКАФЪ 10
ПОЛКА 7 № 15

ДНЕВНИКЪ ЗАКОНОВЪ.

Томъ 71.

DZIENNIK PRAW.

Tom 71.

WARSZAWA

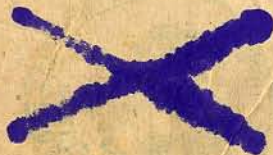
W Drukarni Rządowej Okręgu Naukowego Warszawskiego

1871.

739/80

Ms666

ДНЕВНИКЪ ЗАКОНОВЪ

№ 245.

Томъ семьдесятъ первый.

DZIENNIK PRAW

№ 245.

Tom siedmdziesiąty pierwszy.

На подлинномъ написано: „Утверждаю.“

5-го августа 1870 года.

Подписалъ: Управляющій министерствомъ финансовъ,
генераль-адъютантъ, *Грейгъ*.

И Н С Т Р У К Ц И Я

о приѣмѣ и освобожденіи залоговъ по разсрочкамъ акциза за вино и акциза и попудныхъ денегъ за соль, а также о порядкѣ разрѣшенія такихъ разсрочекъ и о надзорѣ за виномъ въ пути.

О т д ѣ л е н і е I.

О приѣмѣ залоговъ, выдачѣ залоговыхъ квитанцій и освобожденіи залоговъ.

ГЛАВА I.

О приѣмѣ залоговъ.

§ 1. Лица, желающія воспользоваться разсрочкою платежа акциза за вино и акциза и попудныхъ денегъ за соль, представляють въ одно изъ губернскихъ акцизныхъ управленій, по своему усмотрѣнію, дозволенные къ приѣму залоговъ, при особомъ объявленіи съ обозначеніемъ представляемыхъ документовъ и суммы ихъ.

§ 2. Въ царствѣ польскомъ, вмѣсто залоговъ, должны быть представляемы въ акцизные управленія свидѣтельства губернскихъ правленій о приѣмѣ ипотечныхъ залоговъ или квитанцій казначействъ о приѣмѣ залоговъ наличныхъ денегъ и процентныхъ бумагъ.

§ 3. Акцизное управленіе въ имперіи, а равно губернское правленіе и казначейство въ царствѣ польскомъ, предварительно приѣма залоговъ, приступаютъ къ повѣркѣ ихъ, при чемъ наблюдаютъ нижеслѣдующія правила:

§ 4. Залоги, допускаемые къ приѣму въ имперіи и царствѣ польскомъ, указаны по разсрочкѣ платежа акциза за вино въ приложеніи къ 242 ст. уст. о пит. сб. въ имперіи и въ особ. полож. о закл. и залог. въ царствѣ польскомъ, а по разсрочкѣ акциза и попудныхъ денегъ за соль въ Высочайше утвержденномъ отъ 27-го мая 1870 г. положеніи комитета министровъ.

Na oryginalnie napisano: „Zatwierdzam.“

Dnia 5 sierpnia 1870 roku.

Podpisano: Zarządzający ministerstwem finansów,
generał-adjutant, *Greig*.

I N S T R U K C J A

o przyjmowaniu i uwalnianiu zastawów na odroczenie akcyzy od wódki, akcyzy i pudowego od soli, tudzież o porządku udzielania takich odroczeń i o nadzorze nad transportami wódki.

D z i a ł I.

O PRYJMOWANIU ZASTAWÓW, WYDAWANIU KWITÓW NA ZASTAWY I UWALNIANIU ZASTAWÓW.

ROZDZIAŁ I.

O przyjmowaniu zastawów.

§ 1. Osoby, pragnące skorzystać z odroczenia opłaty akcyzy od wódki, oraz akcyzy i pudowego od soli, przedstawiają zastawy, których przyjmowanie jest dozwolone jednemu z gubernialnych zarządów akcyzy, podług swego uznania, przy oddzielnej deklaracji, z wyszczególnieniem przedstawianych dokumentów, oraz na jaką sumę.

§ 2. W królestwie polskim, zamiast zastawów, przedstawiane być winny zarządom akcyzy świadectwa rządów gubernialnych na przyjęcie kaucyj hipotecznych lub kwitów kassowych na przyjęcie w zastaw pieniędzy gotowych lub papierów procentowych.

§ 3. Zarząd akcyzy w cesarstwie, jak również rządy gubernialne i kassy w królestwie polskim, przed przyjęciem zastawów dokonywają ich sprawdzenie, przy czem stosują się do następujących przepisów:

§ 4. Zastawy, których przyjmowanie jest dozwolone w cesarstwie i królestwie polskim, wyszczególnione zostały: na odroczenie opłaty akcyzy od wódki w aneksie do art. 242 ustawy o opłacie od trunków w cesarstwie i w oddzielnej ustawie o zastawach w królestwie polskim, a na odroczenie akcyzy i pudowego od soli, w Najwyższej zatwierdzonej dnia 27 maja 1870 r. uchwale komitetu ministrów.

§ 5. Въ залогъ могутъ быть представляемы имущества, принадлежащія самому залогодателю или довѣренныя ему другими лицами.

§ 6. Владѣлецъ имущества можетъ представить оное въ залогъ въ такомъ только случаѣ, если владѣть имъ на правѣ собственности и можетъ отчуждать оное продажей (св. зак. т. X ч. I ст. 1627, 1629 и 1663, а равно полож. о зак. и залог. по разсрочкѣ платежа акциза за вино въ царствѣ польскомъ §§ 4—10).

§ 7. Лицо, представляющее въ залогъ имущество, принадлежащее не ему самому, должно быть снабжено подлежащимъ на залогъ уполномочіемъ, заключающимся въ данной ему на общемъ основаніи довѣренности, которая должна быть выдана на опредѣленный срокъ и должна удовлетворять условіямъ, изложеннымъ въ 1618, 1619, 1620 и 1659 ст. I ч. X т. св. зак. и 6 ст. прилож. къ ст. 242 уст. о пит. сб. въ имперіи, а равно въ § 12 полож. о закл. и зал. въ царствѣ польскомъ. При представленіи же въ залогъ нѣкоторыхъ процентныхъ бумагъ, принадлежащихъ не самому залогодателю, взаимныя довѣренности, могутъ быть дѣлаемы на нихъ надписи или предварительно исполнены тѣ формальности, которыя установлены для перехода ихъ отъ одного владѣльца къ другому, какъ объ этомъ подробно сказано ниже сего въ § 13 сей инструкции.

§ 8. Залоги принимаются или безсрочно, или на опредѣленные сроки.

§ 9. Безсрочно принимаются залоги, заключающіеся въ личныхъ деньгахъ, въ билетахъ государственнаго казначейства, въ безыменныхъ или именныхъ процентныхъ бумагахъ, принадлежащихъ самому залогодателю или въ именныхъ процентныхъ бумагахъ, хотя и не принадлежащихъ самому залогодателю, но при представленіи которыхъ въ залогъ сдѣланы надлежащія надписи или предварительно соблюдены формальности, установленныя для перехода ихъ въ другія руки, какъ сказано въ § 13 сей инструкции, а также въ свидѣтельствахъ на заводскую мѣдную посуду, на крестьянскіе надѣлы и на земли, принадлежащія самому залогодателю.

§ 10. На опредѣленные сроки принимаются:

а) Залоги, заключающіеся въ именныхъ процентныхъ бумагахъ и въ свидѣтельствахъ на крестьянскіе надѣлы и на земли если они принадлежатъ не самому залогодателю, а представляются имъ въ залогъ на основаніи довѣренностей, на общемъ законномъ основаніи совершенныхъ.

§ 5. Na zastaw może być przedstawiony majątek będący własnością samego zastawnika lub innych osób za ich upoważnieniem.

§ 6. Posiadacz majątku może przedstawić go na zastaw w takim tylko razie, gdy posiada takowy prawem własności i może go sprzedać (zb. pr. t. X cz. I art. 1627, 1629, 1663, oraz ust. o zast. na odroczenie opłaty akcyzy od wódki w król. pol. §§ 4—10).

§ 7. Osoba, przedstawiająca na zastaw majątek, nie do niej samej należący, powinna być zaopatrzoną w należyte do tego upoważnienie, zawierające się w plenipotencji, podług ogólnych zasad sporządzonej, która winna być udzieloną na czas oznaczony i odpowiednią warunkom, wyrażonym w art. 1618, 1619, 1620 i 1659 cz. I t. X zb. pr., i art. 6 aneksu do art. 242 ustawy o opłacie od trunków w cesarstwie, a oraz § 12 ust. o zast. na odroc. w król. polskim. Przy przedstawieniu zaś na zastaw niektórych papierów procentowych, nie do samego zastawnika należących, zamiast plenipotencji mogą być na nich robione napisy lub też winny być poprzednio dopełnione formalności, jakie są wymagane przy przejściu ich od jednego posiadacza do drugiego, jak to szczegółowo jest wyłożone poniżej w § 13 instrukcji niniejszej.

§ 8. Zastawy przyjmuje się albo bez oznaczenia terminu, albo na czas oznaczony.

§ 9. Bez oznaczenia terminu przyjmują się zastawy w gotowych pieniądzach, biletach kassy państwa, w imiennych lub bezimiennych papierach procentowych, do samego zastawnika należących, lub w imiennych papierach procentowych, chociażby te do samego zastawnika nie należały, lecz jeżeli przy przedstawieniu ich na zastaw zostały zrobione należyte napisy lub gdy poprzednio dopełnione zostały formalności, dla przejścia ich w inne ręce przepisane, jak to wyrażono w art. 13 niniejszej instrukcji, a oraz w świadectwach na naczynia miedziane w gorzelni, na uposażenia włościańskie i na grunta do samego zastawnika należące.

§ 10. Na czas oznaczony przyjmują się:

а) Zastawy w imiennych papierach procentowych, w świadectwach na uposażenie włościańskie i na grunta, jeżeli one nie należą do samego zastawnika, lecz są przedstawione przez niego na zastaw na mocy plenipotencji, podług ogólnych przepisów prawa działanej.

б) Залоги, заключающіеся въ зданіяхъ, если принадлежать самому залогодателю—годомъ ранѣе срока оцѣнки зданія, въ свѣдѣтельствѣ означеннаго (§ 27), а дома въ С.-Петербурѣ, представляемые въ залогъ по оцѣнкѣ, произведенной на основаніи Высочайше утвержденнаго 6-го марта 1846 года положенія о сборѣ съ недвижимыхъ имуществъ въ С.-Петербурѣ: каменные—или безсрочно или до новой оцѣнки, а деревянные—на 5 лѣтъ, или также до новой оцѣнки; и

в) Тѣ же зданія, принадлежащія не самому залогодателю: или на срокъ, въ пун. б означенный, или на срокъ довѣренности, смотря по тому, который истекаетъ ранѣе.

I. О приѣмѣ въ залогъ процентныхъ бумагъ.

§ 11. Всякаго рода процентныя бумаги, снабженныя при выдачѣ ихъ купонами и талонами, при представленіи въ залогъ должны имѣть при себѣ всѣ купоны и талоны, срокъ платежа по которымъ еще не наступилъ (примѣч. 1 къ ст. 10 прилож. къ ст. 242 устава о пит. сборѣ въ имперіи, а равно примѣч. 1 къ § 3 полож. о закл. и залог. въ царствѣ польскомъ).

§ 12. Процентныя бумаги безыменныя, т. е. выданныя на предъявителя, наравнѣ съ наличными деньгами, считаются принадлежащими тому лицу, въ чьихъ рукахъ находятся, а потому при приѣмѣ ихъ въ залогъ не соблюдается никакихъ формальностей. При этомъ слѣдуетъ имѣть въ виду ст. 3 прилож. къ ст. 242 уст. о пит. сб., на основаніи которой билеты сохранныхъ казенъ на капиталы, вложенные отъ неизвѣстныхъ особъ, съ печатями, въ залогъ не принимаются.

§ 13. При приѣмѣ же именныхъ процентныхъ бумагъ должны быть соблюдаемы слѣдующія условія:

п. 1) Именные билеты бывшихъ сохранныхъ казенъ, коммерческаго и заемнаго банковъ и приказовъ общественнаго призрѣнія могутъ быть принимаемы въ залогъ не иначе, какъ съ бланковою или полною передаточною надписью на имя акцизнаго управленія, съ соблюденіемъ правилъ, указанныхъ въ 1657 и 1658 ст. I ч. X т. св. зак. и въ 4 и 5 статьѣ прилож. къ 242 уст. о пит. сборѣ.

п. 2) При именныхъ билетахъ государственной комиссіи погашенія долговъ и при именныхъ 4% непрерывнодоходныхъ билетахъ, согласно 141 ст. устав. кредит. 2 ч. XI т. по I прод. св. зак., должны быть представлены объявленія владѣльцевъ билетовъ на имя комиссіи по формамъ, приложеннымъ къ 140, 141 и 148 ст.

б) Заставы въ будowlach, jeżeli należą do samego zastawnika—na rok wcześniej, przed terminem do oszacowania budowli w świadectwie wykazanym (§ 27) a domy w St.-Petersburgu, przedstawiane na zastaw podług oszacowania dokonanego na zasadzie Najwyższej zatwierdzonej dnia 6 marca 1846 r. uchwały o opłacie od nieruchomości w S.-Petersburgu, murowane—albo bez oznaczenia terminu, albo do czasu nowego oszacowania, a drewniane—na lat 5, lub także do czasu nowego oszacowania, i

с) Takież budowle należące nie do samego zastawnika—albo na czas w punkcie b oznaczony, albo na czas w plenipotencji wskazany, stosownie do tego który termin wcześniej upływa.

I. O przyjmowaniu w zastaw papierów procentowych.

§ 11. Wszelkie papiery procentowe wydane z dołączeniem kuponów i talonów, powinny być przedstawione na zastaw ze wszystkimi kuponami i talonami, dla których termin wypłaty jeszcze nie upłynął (uw. 1 do art. 10 aneksu do art. 242 ust. o opł. od trunk. w cesarstwie, tudzież uw. 1 do § 3. ust. o zast. w królestwie polskiem).

§ 12. Papiery procentowe bezimienne, t. j. wydane na okaziciela, na równi z gotowemi pieniędzmi, uważają się za należące do tej osoby, w rękach której znajdują się i dla tego przy przyjmowaniu ich na zastaw nie zachowuje się żadnych formalności. Przytem należy mieć na względzie art. 3 aneksu do art. 242 ust. o opł. od trunk. podług którego bilety kass depozytowych na fundusze przez niewiadome osoby złożone pod pieczęciami, nie przyjmują się na zastaw.

§ 13. Przy przyjmowaniu zaś papierów procentowych imiennych, zachowane być winny warunki następujące:

п. 1) Bilety imienne byłych kass depozytowych, banków: handlowego i pożyczkowego, tudzież urzędów opieki publicznej, mogą być przyjmowane w zastaw nie inaczej, jak za cessją in blanco lub zupełną na imię zarządu akcyznego, z zachowaniem przepisów zawartych w art. 1657 i 1658 cz. I t. X zb. pr. i w art. 4 i 5 aneksu do art. 242 ust. o opł. od trunk.

п. 2) Przy imiennych biletach komisjsi umorzenia długów państwa, jakoteż przy biletach imiennych 4% ciąгло-procentowych, stosownie do art. 141 ust. kredyt. cz. 2 t. XI 1-go dalszego ciągu zb. spr., powinny być przedstawione deklaracje właścicieli biletów na imię komisjsi, podług wzorów dołączonych do art. 140, 141 i 148

значеннаго устава, а если билеты принадлежать не самому залогодателю, то на нихъ независимо отъ объявленій должны быть сдѣланы бланковыя или передаточныя надписи на имя залогодателя, установленнымъ порядкомъ засвидѣтельствованныя (тамъ же ст. 141). При этомъ слѣдуетъ имѣть въ виду, что въ залогъ по разсрочкѣ акциза не могутъ быть принимаемы: а) тѣ билеты комисіи погашенія долговъ, на коихъ находится надпись, заключающая въ себѣ особое въ капиталѣ сего билета условіе и на сей конецъ штемпель и б) тѣ 4% непрерывно-доходные билеты, на которыхъ сдѣлана надпись, что они выданы безъ права передачи.

п. 3) На именныхъ 5% билетахъ государственнаго банка должны быть сдѣланы бланковыя надписи, засвидѣтельствованныя: для лицъ, въ Россіи живущихъ, нотариусами или въ государственномъ банкѣ, конторахъ и отдѣленіяхъ его, а для живущихъ за границею — въ русскихъ консульствахъ.

п. 4) Государственныя выкупныя свидѣтельства и свидѣтельства на $5\frac{1}{2}\%$ непрерывный по выкупу доходъ, принадлежащія не самому залогодателю, могутъ быть принимаемы не иначе, какъ на общемъ съ другими имуществами основаніи, т. е. по довѣренностямъ владѣльцевъ (примѣч. къ п. 3 ст. 8 прилож. къ 242 ст. уст. о пнт. сб.).

п. 5) Именные свидѣтельства государственнаго банка на срочные влады могутъ быть принимаемы въ залогъ не иначе, какъ съ бланковыми или передаточными надписями по правиламъ, указаннымъ въ 1 п. сего § и притомъ въ томъ лишь случаѣ, если онѣ выданы по новой формѣ, съ правомъ передачи по бланковой надписи, по силѣ Высочайшаго повелѣнія 31 мая 1863 г. Выданныя же въ прежнее время государственнымъ банкомъ именные свидѣтельства или книжки, которыя, какъ означено въ самой формѣ ихъ, не могутъ быть передаваемы въ другія руки по надписямъ, вовсе не должны быть принимаемы въ залогъ.

п. 6) При представленіи именныхъ акцій, облигацій, паевъ и закладныхъ листовъ разныхъ промышленныхъ обществъ, компаній, товариществъ и проч., принимаемыхъ въ залогъ по цѣнамъ, публикуемымъ на каждое полугодіе министерствомъ финансовъ, должны быть соблюдены всѣ тѣ условія, которыя, на основаніи уставовъ этихъ учрежденій, необходимы для перехода сихъ бумагъ въ другія руки.

На этомъ основаніи, сообразно означеннымъ уставамъ, слѣдуетъ требовать:

поминанной ustawy, а jeżeli bilety nie są własnością samego zastawnika, to na nich, niezależnie od deklaracji, powinny być zrobione in blanco lub zupełne cessje na imię zastawnika, podług przepisów poświadczonych (tenże art. 141). Przytem należy mieć na względzie, że w zastaw na odroczenie akcyzy nie mogą być przyjmowane: a) takie bilety kommissji umorzenia długów, na których znajduje się napis zawierający szczególny co do tego biletu warunek z odpowiednim stemplem i b) takie 4% ciąгло-procentowe bilety, na których mieści się napis, że one wydane zostały bez prawa cessji.

п. 3) На именныхъ 5% билетахъ банку паństwa, должны быть зробієніє написи in blanco, поświadczonych: dla osób w Rossji zamieszkających, przez notariuszów lub w banku państwa, kantorach i oddziałach tegoż, a dla osób zamieszkających za granicą — w konsulatach russkich.

п. 4) Świadczenia wykupne państwa i świadczenia na $5\frac{1}{2}\%$ od wykupu dochód ciągły, należące nie do samego zastawnika, mogą być przyjmowane nie inaczej, jak na ogólniej dla innych majątków zasadzie, t. j. na mocy plenipotencji właścicieli (uwaga do p. 3 art. 8 aneksu do art. 242 ustawy o opł. od trunk.).

п. 5) Imienne świadczenia banku państwa na składy terminowe, mogą być przyjmowane w zastaw nie inaczej, jak z cessjami zupełnemi lub in blanco, podług przepisów zawartych w p. 1 § niniejszego, i przytem jedynie w takim razie, jeżeli są wydane podług nowiej formy, z prawem cedowania przez napis in blanco, na mocy Najwyższego rozkazu z d. 31 maja 1863 r. Wydane zaś poprzednio przez bank państwa świadczenia imienne lub książeczki, które, jak to wyrażono w samej ich formie, nie mogą być odstępowane w trzecie ręce przez napisy, zupełnie nie powinny być przyjmowane w zastaw.

п. 6) Przy przedstawieniu imiennych akcyj, obligacji, udziałów i listów zastawnych różnych towarzystw przemysłowych, spółek i t. p. przyjmowanych w zastaw podług cen ogłaszanych na każde półrocze przez ministerstwo finansów, powinny być zachowane te wszystkie warunki, które podług ustaw dla tych instytucyj, są niezbędne dla przejścia tych papierów w inne ręce.

Na tej zasadzie, stosownie do pomienionych ustaw, należy wymagać.

а) Трансфертнаго объявленія въ правленіе общества, съ бланковою подписью владѣльца — при приѣмѣ

акцій: Волго-донской желѣзной дороги и пароходства по Дону и Азовскому морю.

Русскаго общества пароходства и торговли.

Общества пароходства и торговли подъ фирмою „Кавказъ и Меркурій.“

Общества судоходства и пароходства „Дельфинъ.“

Пароходнаго общества по Волгѣ.

Россійскаго страховаго отъ огня общества, учрежденнаго въ 1827 г.

С.-Петербургскаго общества страховаго отъ огня имуществъ и страхованія пожизненныхъ доходовъ и капиталовъ.

Россійскаго общества застрахованія капиталовъ и доходовъ.

Общества освѣщенія газомъ, въ 1835 г. учрежденнаго.

С.-Петербургской компаніи подъ фирмою „Надежда.“

С.-Петербургскаго частнаго коммерческаго банка.

Паевъ: Страховаго отъ огня товарищества „Саламандра.“

Россійской бумаго-прядильной мануфактуры.

б) Трансфертнаго объявленія, съ бланковою или уступочною надписью за подписью владѣльца — при приѣмѣ

облигацій: 5 % Рижскаго порта.

и 5 1/2 % Рижской городской кассы.

Примѣчаніе. Трансфертныя объявленія эти пишутся: объ облигаціяхъ рижскаго порта — въ рижскій биржевой комитетъ, а объ облигаціяхъ рижской городской кассы — въ рижскую городскую комиссію погашенія долговъ.

в) Трансфертнаго объявленія въ правленіе общества за подписью владѣльца, засвидѣтельствованною надлежащимъ образомъ — при приѣмѣ

акцій: Московскаго страховаго отъ огня общества.

облигацій: Московскаго городского кредитнаго общества.

г) Трансфертнаго объявленія съ бланковою подписью владѣльца или бланковой или передаточной надписи его на акцію — при приѣмѣ

акцій: Общества столичнаго освѣщенія.

а) Przekazowej deklaracji do zarządu towarzystwa z podpisem właściciela in blanco, przy przyjmowaniu

akcyj: Drogi żelaznej Wołgo-dońskiej i żeglugi parowej na Donie i morzu Azowskiem;

Towarzystwa russkiego żeglugi i handlu;

Towarzystwa żeglugi i handlu pod firmą „Kaukaz i Merkury“;

Towarzystwa żeglugi „Delfin“;

Towarzystwa żeglugi na Wołdze;

Towarzystwa rossyjskiego ubezpieczenia od ognia, założonego w r. 1827;

S.-Petersburgskiego towarzystwa ubezpieczeń majątków od ognia oraz zabezpieczeń dochodów dożywotnich i kapitałów;

Towarzystwa rossyjskiego zabezpieczeń kapitałów i dochodów;

Towarzystwa oświetlenia gazem, założonego w r. 1835;

Spółki S.-Petersburgskiej pod firmą „Nadieżda“;

Banku handlowego prywatnego w Petersburgu.

Obligacyj udziałowych: Towarzystwa ubezpieczeń od ognia „Salamandra“;

Rossyjskiej przędzalni bawełny.

б) Deklaracji przekazowej z podpisem in blanco lub z podpisaną cessją właściciela, przy przyjmowaniu:

obligacyj 5% portu ryckiego,

i 5% kassy miasta Rygi.

Uwaga. Deklaracje te winny być pisane: co do obligacyj portu ryckiego — do komitetu giełdy w Rydze, a co do obligacyj kassy miasta Rygi — do ryckiej kommissji miejskiej umorzenia długów.

с) Przekazowej deklaracji do zarządu towarzystwa, z podpisem właściciela, we właściwy sposób poświadczonym, przy przyjmowaniu:

akcyj: Towarzystwa moskiewskiego ubezpieczeń od ognia;

obligacyj: Towarzystwa kredytowego miejskiego w Moskwie.

d) Przekazowej deklaracji z podpisem właściciela in blanco, albo podpisu in blanco lub cessji na akcji, przy przyjmowaniu:

akcyj: Towarzystwa oświetlenia stolicy.

д) Трансфертного объявленія за подписью владѣльца, которое должно быть отмѣчено на акціи однимъ членомъ правленія и бухгалтеромъ, или бланковой на акціи подписи его, для которой не требуется засвидѣтельствованія—при приемѣ акцій: Царскосельской желѣзной дороги.

е) бланковой или передаточной надписи на акціи за подписью владѣльца, съ приложеніемъ особаго отъ него объявленія объ этомъ въ правленіе общества—при приемѣ

акцій: Московско-ярославской желѣзной дороги.

Московско-ризанской желѣзной дороги.

Рижско-динабургской желѣзной дороги.

ж) Передаточной надписи на акціяхъ, за подписью владѣльца, съ приложеніемъ особаго отъ него объявленія объ этомъ въ правленіе общества или компаніи—при приемѣ

акцій: Шуйско-ивановской желѣзной дороги.

Россійско-американской компаніи.

з) надписи на акціяхъ, облигацияхъ и закладныхъ листахъ о переводѣ ихъ на имя акцизнаго управленія или объ обращеніи въ безименныя, каковыя надписи могутъ быть дѣлаемы только въ самыхъ правленіяхъ тѣхъ обществъ—при приемѣ

акцій и облигаций: Главнаго общества россійскихъ желѣзныхъ дорогъ.

облигаций: С.-Петербургскаго городского кредитнаго общества. закладныхъ листовъ: земскаго банка херсонской губерніи.

и) При приемѣ же въ залогъ акцій камско-волжскаго пароходнаго общества и 2 россійскаго страховаго отъ огня общества, достаточно только уведомлять объ этомъ правленія обществъ.

Примѣчаніе 1-е. Бланковая надпись состоитъ въ подписи на оборотѣ бумаги послѣдняго владѣльца; таковою подписью бумага обращается въ безименную. Въ передаточной же надписи владѣлецъ бумаги объясняетъ, кому именно онъ уступаетъ бумагу и потому бумага съ такою надписью не перестаетъ быть именною.

Примѣчаніе 2-е. При высылкѣ, на основаніи циркулярнаго распоряженія отъ 20 іюня 1864 г. акцій, облигаций и прочихъ процентныхъ бумагъ, въ настоящемъ § означенныхъ, для продажи въ государственныя банки, въ случаѣ если на нихъ ца-

е) *Przekazowej deklaracji z podpisem właściciela, która powinna być zaznaczona na akcji przez jednego z członków zarządu i buchaltera, albo podpisu na akcji in blanco nie wymagającego poświadczenia*—при przyjmowaniu

акcyj: Drogi żelaznej Carsko-sielskiej.

f) *Podpisu właściciela in blanco lub cessji na akcji, z dołączeniem oddzielnej jego deklaracji o tem do zarządu towarzystwa*—при przyjmowaniu

акcyj: Drogi żelaznej Moskiewsko-jarosławskiej;

Drogi żelaznej Moskiewsko-rjazańskiej;

Drogi żelaznej Rygsko-dynaburskiej.

g) *Cessji na akcjach, z podpisem właściciela, z dołączeniem oddzielnej deklaracji jego o tem do zarządu towarzystwa lub spółki*—при przyjmowaniu

акcyj: Drogi żelaznej Szujsko-ivanowskiej;

Kompanii rusko-amerykańskiej.

h) *Zaznaczenia na akcjach, obligacjach i listach zastawnych o zcedowaniu ich na imię zarządu akcyjnego lub o zamianie na bezimiennie, które to zaznaczenia mogą być robione jedynie w samych zarządach tych towarzystw*—при przyjmowaniu

акcyj i obligacyj towarzystwa głównego dróg żelaznych ruskich;

obligacyj: towarzystwa kredytowego miejskiego w Petersburgu; listów zastawnych: banku ziemskiego gubernji chersońskiej.

i) *Przy przyjmowaniu zaś w zastaw akcyj towarzystwa żeglugi na Kamie i Woldze, tudzież towarzystwa ruskiego ubezpieczeń od ognia, dostatecznem jest tylko zawiadomić o tem zarządy towarzystw.*

Uwaga 1. Podpis in blanco jestto podpis ostatniego właściciela na odwrotnej stronie papieru; przez taki podpis papier zamienia się na bezimienny. W cessji zaś właściciel papieru wymienia, komu mianowicie odstępuje ten papier, który też dla tego pomimo takiej cessji nie przestaje być imiennym.

Uwaga 2. Przy przesyłaniu stosownie do ogólnego rozporządzenia z d. 20 czerwca 1864 r. akcyj, obligacyj i innych papierów procentowych, w § niniejszym wymienionych, do banku państwa dla sprzedaży, w razie gdy do nich reguluje się odzy-

дасть взыскаііе недоимки, акцизные управленія соблюдаютъ слѣдующее:

1) Если на бумагахъ или на трансфертныхъ къ нимъ объявленіяхъ сдѣланы только бланковыя надписи, то акцизные управленія высылаютъ ихъ въ этомъ видѣ въ банкъ, отъ котораго уже будетъ зависѣть сдѣлать, при продажѣ, надпись на акціи, если таковая окажется нужною или проставить въ трансфертномъ объявленіи №№ акцій и кому они проданы. Точно также на трансфертныхъ объявленіяхъ, которыя, по уставамъ нѣкоторыхъ обществъ (а именно: русскаго общества пароходства и торговли, общества пароходства и торговли подъ фирмою „Кавказъ и Меркурій“, московско-ирославской и шуйско-ивановской желѣзныхъ дорогъ и руссійско-американской компаніи), должны быть подписаны и продавцемъ и покупщикомъ. Акцизные управленія не дѣлаютъ никакой подписи на мѣстѣ покупателя, если на мѣстѣ продавца сдѣлана владѣльцемъ только бланковая надпись. Если же на бумагахъ сдѣлана полная передаточная надпись или въ трансфертномъ объявленіи написано, что онѣ передаются акцизному управленію, то акцизное управленіе обязано, при высылкѣ бумагъ въ банкъ, исполнить и всѣ тѣ формальности, которыя требовались отъ залогодателя при представленіи ихъ въ залогъ, дабы банкъ не могъ встрѣтить препятствія къ переводу этихъ бумагъ, при продажѣ, на имя покупателя.

§ 14. Публикуемыя министерствомъ финансовъ въ указателѣ правительственныхъ распоряженій по сему министерству въ началѣ каждаго полугодія цѣны акціямъ, облигаціямъ, цалмъ и проц. разныхъ промышленныхъ обществъ и другимъ процентнымъ бумагамъ, принимаются акцизными управленіями въ основаніе при приемѣ означенныхъ бумагъ въ залогъ исключительно на слѣдующее по опубликованіи цѣнъ полугодіе и до принятыхъ въ предшествующее полугодіе, до дня полученія въ акцизное управленіе вновь установленныхъ цѣнъ акцій, облигацій и паевъ разныхъ промышленныхъ обществъ и другихъ процентныхъ бумагъ, относиться не могутъ.

II. О приемѣ въ залогъ свидѣтельствъ на заводскую мѣдную посуду.

§ 15. При представленіи въ залогъ свидѣтельствъ на заводскую мѣдную посуду акцизные управленія наблюдаютъ, чтобы залогъ эти принимались только отъ владѣльца завода (примѣч. къ 6 пунк. ст. 8 прилож. къ 242 ст. уст. о пнт. сб.).

сканіе недобору, zarządy akcyzne powinny postąpić jak następuje:

1) Jeżeli na papierach lub na deklaracjach przekazowych zrobione są tylko napisy in blanco, zarządy akcyzne przesyłają je w takim stanie do banku, do którego już będzie należało zrobić przy sprzedaży zaznaczenie na akcji, jeżeli to okaże się potrzebnem, lub też zamieścić w deklaracji przekazowej №№ akcyj i кому one zostały sprzedane. Również na deklaracjach przekazowych, które podług ustaw niektórych towarzystw (a mianowicie towarzystwa ruskiego żegluzi i handlu, towarzystwa żegluzi i handlu pod firmą „Kaukaz i Merkury“, dróg żelaznych moskiewsko-jarosławskiej i szujsko-ivanowskiej, tudzież kompanii rusko-amerykańskiej), powinny być podpisane przez sprzedającego i przez nabywcę. Zarządy akcyzne nie kładą żadnego podpisu na miejscu nabywcy, jeżeli na miejscu sprzedającego położony jest tylko przez właściciela podpis in blanco. Jeżeli zaś na papierach zamieszczoną jest zupełna cessja, lub jeżeli w deklaracji przekazanej jest wyszczególnione, że one ustąpione zostały zarządowi akcyznemu, to zarząd akcyzny wysyłając te papiery do banku, obowiązany jest dopełnić tych wszystkich formalności, jakie wymagane były od zastawnika przy przedstawieniu ich na zastaw, ażeby bank nie mógł napotkać żadnej przeszkody w przekazie tych papierów przy sprzedaży na imię nabywcy.

§ 14. Ceny akcyj, obligacyj, udziałów i t. p. różnych towarzystw przemysłowych i innych papierów procentowych, przez ministerstwo skarbu w skorowidzu rozporządzeń rządowych tegoż ministerstwa, na początku każdego półrocza ogłaszane, brane być mają za zasadę przez zarządy akcyzne przy przyjmowaniu pomienionych papierów w zastaw, wyłącznie na półrocze następujące po ogłoszeniu cen, i do tego przyjętych w poprzednim półroczu, przed otrzymaniem w zarządzie akcyznym nowo ustanowionych cen akcyj, obligacyj, i udziałów różnych towarzystw przemysłowych i innych papierów procentowych, odnosić się nie mogą.

II. O przyjmowaniu w zastaw świadectw na naczynia miedziane w gorzelniach.

§ 15. Przy przedstawieniu na zastaw świadectw na naczynia miedziane w gorzelniach, zarządy akcyzne pilnują, aby zastawy takie przyjmowane były jedynie od właścicieli gorzelni. (uw. do p. 6 art. 8 aneksu do art. 242 ust. o opł. od trunk.

III. О приѣмѣ въ залогъ недвижимыхъ имуществъ:

а) въ Имперіи.

§ 16. При приѣмѣ въ залогъ зданій, акцизное управленіе наблюдаетъ, чтобы зданія принадлежали къ числу тѣхъ, которыя указаны въ 12 ст. приложения къ 242 ст. уст. о пнт. сб., чтобы оцѣнка имъ произведена была на основаніи правилъ, постановленныхъ въ 13—16 ст. того же приложения, и чтобы представленъ былъ страховой полисъ на застрахованіе зданія, согласно ст. 19-й означеннаго приложения.

Примѣчаніе. Управляющіе акцизными сборами, по приѣмѣ въ залогъ зданій, обязаны слѣдить за сроками страховыхъ полисовъ и возобновлять ихъ, при неисполненіи сего самимъ залогодателемъ, по правиламъ, указаннымъ въ 20—21 ст. прилож. къ 242 ст. уст. о пнт. сб.

§ 17. При приѣмѣ въ залогъ владѣльческихъ имѣній, акцизное управленіе наблюдаетъ, чтобы къ залоговымъ свидѣтельствамъ выданнымъ на нихъ старшими нотаріусами и гражданскими палатами или кредитными установленіями, согласно 1253 и 1254 ст. уст. кред., въ случаѣ представленія имѣнія заложеннаго, приложены были: а) копія съ уставной грамоты за подписью и съ приложеніемъ печати мирового посредника, если представляются въ залогъ одни крестьянскіе надѣлы и б) свидѣтельство мирового посредника, утвержденное мировымъ съѣздомъ о пространствѣ удобной земли, оставшейся у помѣщика за надѣломъ и о ея удобствѣ, если представляется въ залогъ земли оставшаяся за надѣломъ. При представленіи въ залогъ имѣнія, заложеннаго въ кредитномъ установленіи, должно быть представлено кромѣ того свидѣтельство старшаго нотаріуса или гражданской палаты о долгахъ, обезпеченныхъ тѣмъ же имѣніемъ послѣ залога его въ кредитномъ установленіи (ст. 29 прилож. къ ст. 242 уст. о пнт. сб.).

Примѣчаніе. Крестьянскіе надѣлы, на которые переведены банковые долги, не могутъ быть вовсе принимаемы въ залогъ.

§ 18. При приѣмѣ въ залогъ, согласно 31 ст. приложения къ ст. 242 уст. о пнт. сб., на основаніи свидѣтельствъ старшихъ нотаріусовъ и гражданскихъ палатъ, земель, не принадлежащихъ къ населеннымъ имѣніямъ, а также владѣльческихъ земель въ бессарабской области, акцизнаго управленія въ случаѣ, если бы сдѣлалось имъ извѣстнымъ, что представленныя въ залогъ земли неудобны,

III. О przyjmowaniu w zastaw nieruchomości.

а) въ Cesarstwie.

§ 16. Przy przyjmowaniu w zastaw budowli, zarząd akcyzny pilnuje aby budowle należały do rzędu takich, jakie są wymienione w art. 12 aneksu do art. 242 ust. o opł. od trun. ażeby oszacowanie ich dokonane było podług przepisów zawartych w art. 13—16 tegoż aneksu, i ażeby przedstawioną była polissa udowadniająca ubezpieczenie budowli od ognia, stosownie do art. 19 pomienionego aneksu.

Uwaga. Zarządzający dochodami akcyznymi, po przyjęciu w zastaw budowli, obowiązani pilnować terminów polissy ubezpieczenia, i odnawiać takowe w razie gdy tego sam zastawnik nie dopełni, podług przepisów art. 20—21 aneksu do art. 242 ust. o opł. od trunk.

§ 17. Przy przyjmowaniu w zastaw dóbr ziemskich, zarząd akcyzny pilnuje, aby do świadectw zastawu, wydanych na nie przez starszych notarjuszów i izby cywilne lub instytucje kredytowe, stosownie do art. 1253 i 1254 ust. kred. w razie przedstawienia dóbr zastawionych, dołączone były: а) kopja listu nadawczego z podpisem i pieczęcią pośrednika polubownego, jeżeli przedstawione są na zastaw same uposażenia włościańskie; i б) świadectwo pośrednika polubownego, przez zjazd polubowny zatwierdzone, wykazujące przestrzeń gruntów użytkowych pozostałą przy właścicielu po uposażeniu włościan, i glebę tych gruntów, jeżeli przedstawione są w zastaw gruntu po uposażeniu pozostałe. Przy przedstawieniu w zastaw dóbr zastawionych w instytucji kredytowej, powinno być prócz tego przedstawione świadectwo starszego notarjusza lub izby cywilnej co do długów zabezpieczonych na tychże dobrach po zastawieniu ich w instytucji kredytowej. (Art. 29 aneksu do art. 242 ust. o opł. od trunków).

Uwaga. Uposażenia włościańskie, na które przeniesione zostały długi bankowe, wcale nie mogą być przyjmowane w zastaw.

§ 18. Przy przyjmowaniu w zastaw, stosownie do art. 31 aneksu do art. 242 ust. o opł. od trunk., na zasadzie świadectw starszych notarjuszów i izb cywilnych, gruntów nie należących do majątków zaludnionych, tudzież dóbr ziemskich w obwodzie bessarabskim, zarządy akcyjne w razie otrzymania wiadomości, że grunta przedstawione na zastaw są nieużyteczne, powinny przekonać się o

обязаны удостовѣряться въ томъ, дѣлая, если земли находятся въ другихъ губерніяхъ, сношенія по сему предмету съ акцизными управленіями этихъ губерній.

б) въ Царствѣ Польскомъ.

При приѣмѣ въ залогъ всѣхъ вообще недвижимыхъ имуществъ, допускаемыхъ къ приѣму по обезпеченію платежей акциза за вино, губерніскія правленія наблюдаютъ, чтобы имущества эти принадлежали къ числу тѣхъ, которыя указаны въ § 4—10 положенія о закл. и залог. въ царствѣ, и чтобы представляемые документы на залоги соответствовали во всѣхъ отношеніяхъ требованіямъ существующихъ по сему предмету мѣстныхъ узаконеній.

§ 20. По повѣркѣ залоговъ, если они окажутся подлежащими приѣму, акцизное управленіе приступаетъ къ самому принятію, соблюдая нижеслѣдующій порядокъ:

1) Если представляются въ залогъ деньги, билеты государственнаго казначейства или вообще процентныя бумаги, кромѣ билетовъ коммерческаго и заемнаго банковъ, акцизное управленіе выдаетъ лицу, представившему залогъ, платежное свидѣтельство для взноса залоговъ въ казначейство, по прилагаемой при семъ формѣ № 1, съ означеніемъ номинальной цѣны залоговъ и той цѣны, по которой они принимаются по разсчету акциза; въ полученіи платежнаго свидѣтельства и самыхъ залоговъ для взноса въ казначейство, залогодатель или его довѣренный росписывается на самомъ объявленіи, а по взносу залоговъ въ казначейство представляетъ квитанціи онаго въ акцизное управленіе.

2) Билеты же коммерческаго и заемнаго банковъ и всѣ прочіе залоги принимаются непосредственно самими акцизными управленіями и при этомъ акцизное управленіе, сдѣлавъ на билетахъ коммерческаго и заемнаго банковъ, или если на нихъ нѣтъ мѣста, то на приобщенномъ къ билету бланкомъ листъ установленную 1657 ст. 1 ч. X т. св. зак. надпись о принятой въ залогъ суммѣ, отсылаетъ ихъ для храненія въ казначейство, съ полученіемъ установленной квитанціи, а прочіе залоговые документы, т. е. на заводскую мѣдную посуду, зданія и земли, по сдѣланіи на нихъ таковой же надписи, оставляетъ для храненія у себя.

§ 21. Послѣ сего акцизное управленіе о принятыхъ залогахъ посылаетъ увѣдомленія:

а) Объ именныхъ билетахъ: коммисіи погашенія долговъ и 4% непрерывно-доходныхъ въ коммисію по формамъ приложенія къ 140, 141 и 148 ст. кред. уст. 2 ч. XI т. св. зак., съ препровожденіемъ и самыхъ объявленій, указанныхъ въ п. 2 § 13 сей инструкции

tem, odnosząc się o to do właściwych zarządów akcyznych jeżeli te grunta w innych guberniach są położone.

б) w Królestwie Polskiem.

§ 19. Przy przyjmowaniu w zastaw wszelkich w ogóle nieruchomości, przyjęcie których na pewnoś opłaty akcyzy od wódki jest dozwolone, rządy gubernijalne pilnują, ażeby nieruchomości te należały do rzędu takich, jakie są wymienione w § 4—10 ustawy o zastawach w królestwie, i ażeby przedstawiane dowody zastawów odpowiadały pod każdym względem wymaganiom obowiązujących miejscowych przepisów w tym przedmiocie.

§ 20. Po sprawdzeniu zastawów, jeżeli te okażą się kwalifikującymi się do przyjęcia, zarząd akcyzny przystąpi do samego przyjęcia stosując się do porządku następującego:

1) Jeżeli są przedstawione na zastaw pieniądze, bilety kassy państwa i w ogólności papiery procentowe, wyjąwszy bilety banków handlowego i pożyczkowego, zarząd akcyzny wyda osobie zastaw przedstawiającej, świadectwo płatnicze, w celu wniesienia zastawów do kassy, podług załączonego tu wzoru Nr. 1. z oznaczeniem nominalnej ceny zastawów, oraz ceny w jakiej zostają przyjęte dla odroczenia akcyzy, z odbioru świadectwa płatniczego i samych zastawów w celu wniesienia do kassy, zastawiający lub jego pełnomocnik kwituje na samej deklaracji, a po wniesieniu zastawów do kassy, kwity kassowe przedstawia zarządowi akcyznemu.

2) Bilety zaś banków handlowego i pożyczkowego, oraz wszelkie inne zastawy przyjmują się bezpośrednio przez same zarządy akcyzne, przyczem zarząd akcyzny zrobiwszy na билетахъ banków handlowego i pożyczkowego, a gdyby na nich miejsca nie było, na dołączonym do билета czystym arkuszu, podług art. 1657 cz. 1 t. X zb. praw., zaznaczenie o summie w zastaw przyjętej, odeśle je do kassy do zachowania za otrzymaniem stosownego kwitu, inne zaś dokumenty zastawne, t. j. na miedziane naczynia gorzelniarne, budowie i grunta, zrobiwszy na nich także zaznaczenie, pozostawia w zachowaniu swoim.

§ 21. Następnie zarząd akcyzny wysyła zawiadomienie o przyjętych zastawach:

а) O билетахъ imiennych kommissji umorzenia długów i 4% ciąгло-procentowych, do kommissji podług wzorów w aneksie do art. 140, 141 i 148 ust. кред. cz. 2. t. XI zb. pr. z dołączeniem i samych deklaracyj, wspomnianych w p. 2 § 13 niniejszej instrukcji.

б) Обо всѣхъ именныхъ акціяхъ, облигаціяхъ, паяхъ, закладныхъ листахъ и проч. разныхъ промышленныхъ обществъ, компаній, товариществъ—въ эти общества, компаніи и товарищества.

в) Объ облигаціяхъ рижскаго порта—въ рижскій биржевой комитетъ и объ облигаціяхъ рижской городской кассы—въ рижскую городскую комиссію погашенія долговъ.

г) О билетахъ лифляндской и эстляндской кредитъ-кассъ, курляндскаго дворянскаго банка, непрерывно-доходныхъ билетахъ лифляндскаго крестьянскаго банка, на основаніи 6 п. 1655 ст. 1 ч. X т. св. зак., въ тѣ мѣста, отъ которыхъ билеты выдали.

д) О зданіяхъ, имѣніяхъ и земляхъ—старшимъ петариусамъ или въ гражданскія палаты (смотря по тому, введены или не введены въ губерніи новые судебные уставы), по мѣсту нахождения имущества, для наложенія на оныя запрещенія, согласно 1831 ст. 2 ч. X т. св. зак., на срокъ, на который залогъ принять, а о принятыхъ въ залогъ зданіяхъ, дѣлаетъ кромѣ того сношеніе, установленное въ ст. 14 прилож. къ 242 ст. уст. о ппт. сб. съ страховою компанією.

Примѣчаніе. Деньги и гербовая бумага, нужны для печатанія въ сенатскихъ объявленіяхъ, какъ запретительныхъ такъ и впослѣдствіи, при освобожденіи залоговъ, разрѣшительныхъ статей, взимаются съ лицъ, представившихъ залогъ.

§ 22. Въ царствѣ польскомъ губернское правленіе, по приѣмѣ залога, состоящаго изъ недвижимаго имущества, отсылаетъ представленные на этотъ залогъ документы въ казначейство для храненія и записки на приходъ установленнымъ порядкомъ, а лицу представившему залогъ, выдаетъ въ полученіи ихъ свидѣтельство. Равнымъ образомъ, казначейство, по приѣмѣ залога, состоящаго изъ наличныхъ денегъ и процентныхъ бумагъ, записываетъ таковой по своимъ книгамъ, и въ полученіи сего залога выдаетъ подлежащую квитанцію. Въ упоминаемыхъ въ этомъ §, свидѣтельствахъ и квитанціяхъ, должно быть означено:

а) кто именно, на какой предметъ за себя или за кого другаго представилъ залогъ;

б) сумма дѣйности залога; и

в) если залогъ состоитъ изъ процентныхъ бумагъ, то изъ какихъ именно.

§ 23. Всѣ принятые залогъ записываются въ акцизномъ управленіи въ особую, установленную, на основаніи §§ 144 и 146 правилъ и формъ счетоводства для распорядительныхъ управленій

б) О wszystkich imiennych akcjach, obligacjach, obligacjach udziałowych, listach zastawnych i innych różnych przemysłowych towarzystw, spółek, kompanij t. p.—do tychże towarzystw, spółek i kompanij;

в) О obligacjach portu rybskiego—do komitetu giełdy w Rydze, a o obligacjach kassy miasta Rygi—do rybskiej komisji umorzenia długów.

г) О билетахъ кассы кредитowej лифляндской и эстляндской, банку шляхецкаго курляндскаго, ciągło-procentowych билетахъ банку влоściańskiego лифляндскаго, stosownie do p. 6 art. 1655 cz. I t. X zb. pr.—do tych instytucyj, przez które bilety wydane zostały.

д) О budowlach, dobrach i gruntach — do starszych notariuszów lub do izb cywilnych (stosownie do tego, czy w gubernii nowe ustawy sądowe są wprowadzone lub nie) odpowiednio do miejsca w którym znajduje się nieruchomość, w celu położenia na niej ostrzeżenia w myśl art. 1831 cz. 2 t. X zb., pr. na czas na jaki zastaw został przyjęty, a co do przyjętych w zastaw budowli, należy nadto znosić się z instytucją ubezpieczeń, stosownie do art. 14 aneksu do art. 242 ust. o opł. od trunków.

Uwaga. Pieniądze i papier stemplowy potrzebne do ogłoszeń w wiadomościach senackich tak o położeniu ostrzeżenia jak i o następem uwolnieniu zastawów, pobrane być winny od osób składających zastawy.

§ 22. W królestwie polskiem rząd gubernijalny, po przyjęciu zastawu składającego się z nieruchomości, odsyła dokumenty na zastaw ten przedstawione do kassy dla zachowania i zapisania w przychodzie podług przepisanego porządku, a osobie która zastaw złożyła, udziela świadectwo na dowód odbioru takowego. Również kassa przyjmując zastaw w gotowiznie lub w papierach procentowych zapisuje takowy w swych księgach, i z odbioru tego zastawu udziela odpowiednie pokwitowanie. W świadectwach i pokwitowaniach wspomnianych w paragrafie niniejszym, powinno być wyrażone:

а) Kto mianowicie, na jaki przedmiot, za siebie lub też za kogo innego przedstawił zastaw;

б) wysokość wartości zastawu; i

в) jeżeli zastaw składa się z papierów procentowych, to z jakich mianowicie.

§ 23. Wszelkie przyjęte zastawy zapisują się w zarządzie akcyznym do oddzielnej księgi zastawów, ustanowionej, na zasadzie §§ 144 i 146 przepisów i wzorów rachunkowości dla władz dysponu-

злоговую книгу, которая ведется по прилагаемой при семъ формѣ (форма № 2).

§ 24. Если же залоги не удовлетворяютъ предписаннымъ условиямъ, то возвращаются просителю, вмѣстѣ съ объявленіемъ и съ краткою на немъ надписью о причинахъ отказа.

ГЛАВА II.

О выдачѣ залоговыхъ квитанцій.

§ 25. Акцизное управленіе въ имперіи, принявъ залоги, а въ царствѣ польскомъ получивъ свидѣтельство губернскаго правленія или квитанцію казначейства на принятый залогъ, выдаетъ взаменъ ихъ установленными печатными залоговыми квитанціи въ круглыхъ числахъ: 10,000, 5,000, 1,000, 500, 100 и 10 р., снабженными на оборотѣ мѣстомъ для подансей о принятіи ихъ въ обезпеченіе и объ освобожденіи по уплатѣ разсроченнаго акциза.

Примѣчаніе. Залоговыя квитанціи по разсрочкѣ платежа акциза и поудныхъ денегъ за соль, выдаются только въ слѣдующихъ случаяхъ: 1) когда солепромышленникъ, представляя залоги не въ то акцизное управленіе, въ завѣдываніи коего состоитъ промыселъ, съ котораго онъ желаетъ вывести соль съ разсрочкою акциза и поудныхъ денегъ, и 2) когда солепромышленникъ, представивъ залоги непосредственно въ то акцизное управленіе, въ завѣдываніи котораго состоитъ промыселъ, и уплативъ часть разсроченныхъ ему подъ эти залоги акциза и поудныхъ денегъ, пожелаетъ получить соотвѣтственную часть залоговыхъ квитанцій, для представленія оныхъ въ обезпеченіе акциза и поудныхъ денегъ по солянымъ промысламъ, находящимся въ завѣдываніи другихъ акцизныхъ управленій.

§ 26. Получателю предоставляется требовать квитанцій тѣхъ разборовъ, которые признастъ для себя удобнѣе и притомъ взять ихъ или на всю сумму принятыхъ отъ него залоговъ, или только на нѣкоторую часть оныхъ.

§ 27. Квитанціи вырѣзываются изъ заготовленныхъ министертвомъ финансовъ и доставляемыхъ акцизнымъ управленіемъ вырѣзныхъ книгъ въ послѣдовательномъ порядкѣ нумеровъ, особыхъ для каждаго достоинства квитанцій и съ оставленіемъ въ книгѣ талона, соотвѣтствующаго выданной квитанціи. Квитанціямъ этимъ ведется въ акцизныхъ управленіяхъ особый счетъ по прилагаемой при семъ формѣ (форма № 3).

Примѣчаніе. Бланки залоговыхъ квитанцій изготовляются

яących, — która to księga prowadzoną być winna podług załączonego tu wzoru (wzór № 2).

§ 24. Zastawy nieodpowiadające ustanowionym warunkom, zwracają się interesentowi wraz z deklaracją i z krótkim objaśnieniem na niej powodów nieprzyjęcia.

ROZDZIAŁ II.

O wydawaniu kwitów zastawowych.

§ 25. Zarząd akcyzny w cesarstwie, przyjąwszy zastaw, a w królestwie polskiem otrzymawszy świadectwo rządu gubernijalnego albo kwit kassy na przyjęty zastaw, wydaje wzamian za nie podług przepisów, drukowane kwity zastawowe w cyfrach okrągłych: 10000; 5000, 1000, 500, 100 i 10 rs. opatrzone na odwrotnej stronie miejscem na zaznaczenie o przyjęciu ich na pewność opłaty i o uwolnieniu ich po zapłaćeniu odroczonej akcyzy.

Uwaga. Kwity zastawowe na odroczenie opłaty akcyzy i pudowego od soli, wydają się tylko w następujących wypadkach: 1) kiedy przemysłowiec solny przedstawi zastaw nie temu zarządowi akcyznemu, w zawiadywaniu którego pozostaje zakład z którego pragnie wywieść sól za odroczeniem akcyzy i pudowego; i 2) kiedy przemysłowiec solny przedstawiwszy zastaw bezpośrednio temu samemu zarządowi akcyznemu, w zawiadywaniu którego znajduje się zakład i zapłaciwszy część odroczonej za tym zastawem opłaty akcyzy i pudowego, zapragnie otrzymać odpowiednią część kwitów zastawowych, dla przedstawienia ich na pewność opłaty akcyzy i pudowego od soli, znajdujące się w zawiadywaniu innych zarządów akcyznych.

§ 26. Otrzymujący może żądać kwitów w tych wysokościach, które uzna dla siebie za dogodniejsze i wziąć ich albo na całą summę zastawów od niego przyjętych, albo też na pewną część tychże.

§ 27. Kwity wycinają się z kwitarjuszów przez ministerstwo finansów przygotowanych i dostarczonych zarządom akcyznym w kolejnym porządku numerów, oddzielnych na każdą wysokość kwitów, i z pozostawieniem w księdze talonu, odpowiadającego wydanemu kwitowi. Z kwitów tych prowadzi się w zarządzie akcyznym oddzielny rachunek podług załączonego wzoru (wzór № 3)

Uwaga. Blankiety kwitów zastawowych przygotowują się od LXXI.

особо для разсрочки акциза за вино по особо для разсрочки акциза и полудинных денег за соль.

§ 28. Залоговыя квитанціи выдаются пмѣшпымъ, не могутъ быть передовѣряемы и принимаются въ обезпеченіе, въ изложенномъ ниже порядкѣ, акциза за вино и акциза и пошудныхъ денегъ за соль, принадлежащія лицу, на имя котораго квитанція выдана, или согласно § 46 сей инструкціи, за вино хотя и проданное имъ, но въ платежъ акциза, за которое, на время слѣдованія транспорта до прибытія его къ мѣсту назначенія, онъ принимаетъ на себя отвѣтственность.

§ 29. На залоговыхъ квитанціяхъ означается срокъ, въ теченіи котораго онѣ могутъ служить обезпеченіемъ акциза или пошудныхъ денегъ. Срокъ этотъ назначается сообразно сроку залога подъ который онѣ выдаются; если залогъ безсрочный, то и на квитанціяхъ пишется „безсрочно,“ а если срокъ залога ограниченъ срокомъ довѣренности, то на квитанціяхъ пишется срокъ, окончивающійся полугодомъ ранѣе срока залога, а если срокъ залога ограниченъ срокомъ оцѣнки зданія, то на квитанціяхъ пишется срокъ оканчивающійся годомъ ранѣе срока оцѣнки.

Примѣчаніе. Въ случаѣ желанія залогодателя на квитанціяхъ по разсрочкѣ акциза за вино, можетъ быть дѣлаема надпись, что онѣ выданы подѣ залогѣ, принадлежащій ему самому, или подѣ чужой, по по довѣренности; въ которой именно сказано, что залогѣ ввѣрится съ правомѣ употреблѣть оный и для обезпеченія акциза за вино, перевозимое въ чужіе склады (ст. § 46 сей инструкціи). Такія надписи нужны лишь на срочныхъ квитанціяхъ, такъ какъ безсрочныя выдаются не иначе, какъ подѣ собственный залогѣ лица, на имя котораго написаны.

§ 30. Залоговыя квитанціи выдаются или самому залогодателью или тому, кому онъ доверитъ получить ихъ безъ формальныхъ на это доверенностей; для сего требуется только, чтобы въ объявленіяхъ, при коихъ представляются залого, было объяснено залогодателемъ, что онъ доверяетъ такому-то получить квитанціи, росписка въ полученіи квитанціи дается на самыхъ талонахъ, остающихся въ книгахъ; если же квитанціи пересылаются по почтѣ, то на талонахъ дѣлается отмѣтка кому, когда и чрезъ какое мѣсто послана квитанція, а отъ мѣста, въ которое квитанціи высылаются для выдачи по принадлежности, требуется уведомленіе о полученіи ихъ. Въ то же время на объявленіяхъ, если представленные

dzielnie do odroczenia akeyzy od wódki i oddzielnie do odroczenia akeyzy i pudowego od soli.

§ 28. Kwity zastawowe wydają się imiennie, nie mogą być ustępowane i przyjmują się podług porządku poniżej określonego, na pewność opłaty akcyzy od wódki i akcyzy oraz pudowego od soli należących do osoby, na imię której kwity są wydane, albo stosownie do § 46 niniejszej instrukcji od wódki, chociażby już przez niego sprzedanej, lecz za którą odpowiedzialność w opłacie akcyzy przyjmuje na siebie na czas trwania transportu aż do jego przybycia na miejsce przeznaczenia.

§ 29. Na kwitach zastawowych oznacza się czas w przeciągu którego mogą one służyć na pewność opłaty akcyzy albo pudowego. Termin ten oznacza się odpowiednio do terminu zastawu na który kwity wydane zostają; jeżeli zastaw jest przyjęty na czas nieoznaczony, to i na kwitach pisze się „na czas nieoznaczony”; jeżeli termin zastawu jest ograniczony terminem plenipotencji w kwitach oznacza się termin kończący się na pół roku wcześniej przed terminem zastawu; jeżeli termin zastawu jest ograniczony terminem do oszacowania budowlu, w kwitach wykazuje się termin kończący się o rok wcześniej przed terminem do oszacowania.

Uwaga. W razie życzenia zastawiającego, na kwitach do odroczenia opłaty od wódki może być zrobione zaznaczenie, że one wydane zostały za zastawem należącym do niego samego, albo za cudzym, lecz na mocy plenipotencji, w której mianowicie jest wyrażonem że zastaw powierza się z prawem używania go także, i na zabezpieczenie opłaty akcyzy od wódki, przewożonej do cudzych składów (art. § 46 niniejszej instrukcji). Takie zaznaczenia potrzebne są tylko na kwitach terminowych, gdyż bezterminowe wydają się nie inaczej, jak na własny zastaw osoby, na imię której są zapisane.

§ 30. Kwity zastawowe wydają się albo samemu zastawnikowi albo temu, kogo on upoważni do ich odbioru bez formalnej do tego plenipotencji; dla tego wymaga się tylko, aby w deklaracjach, przy których zastawy są przedstawiane, było wyrażonem przez zastawiającego, kogo on upoważnia do odbioru kwitów; pokwitowanie odbioru kwitów udziela się na samych talonach pozostających w księgach; jeżeli zaś kwity przesyłają się pocztą, to na talonach zaznacza się: do kogo, kiedy i przez jakie miejsce kwity zostały przesłane, a z miejsca do którego kwity wysyłają się, dla wydania komu należy, żądać należy zawiadomienia o ich otrzymaniu. Jednocześnie, jeżeli przedstawione zastawy kwalifikują się do zachowania w kassach, zarząd

залогн подлежатъ храненію въ казначействахъ, акцизнымъ управленіемъ отмѣчается сколько, какого достоинства и за какими №№ выданы залоговыя квитанціи.

§ 31. Залоговыя квитанціи, представленныя въ обезпеченіе акциза за вино и акциза и поудныхъ денегъ за соль, по освобожденіи ихъ и по сдѣланіи акцизнымъ управленіемъ надписи о томъ, съ приложеніемъ казенной печати или штемпеля, могутъ быть вновь представляемы въ обезпеченіе акциза, если срокъ залога тому не препятствуетъ впредь до того времени, когда не останется на оборотной сторонѣ квитанціи мѣста для надписей о принятіи ихъ въ обезпеченіе и объ освобожденіи; въ семь случаевъ залоговыя квитанціи возвращаются лицу представившему ихъ; въ случаѣ желанія замѣнить ихъ новыми, онѣ должны быть представлены въ то губернское акцизное управленіе, изъ котораго были выданы; новыя квитанціи выдаются или тѣхъ же разборовъ, какъ и прежнія, или другихъ разборовъ по желанію лица представившаго залогъ.

§ 32. Въ случаѣ потери залоговыхъ квитанціи, губернское акцизное управленіе немедленно, по заявленіи объ этомъ, публикуетъ, на счетъ просителя, въ столичныхъ и мѣстныхъ губернскихъ вѣдомостяхъ и въ указателѣ правительственныхъ распоряженій по министерству финансовъ, что выданныя тогда то, такому-то, за такими-то нумерами и на такую-то сумму залоговыя квитанціи объявлены утраченными, и что въ случаѣ, если бы у кого онѣ оказались, слѣдуетъ считать ихъ не дѣйствительными, а затѣмъ чрезъ четыре мѣсяца по напечатаніи этого объявленія въ указателѣ правительственныхъ распоряженій по министерству финансовъ выдаетъ, взамѣнъ утраченныхъ, новыя за тѣми же нумерами квитанціи, на которыхъ пишется сверху „дубликатъ“ и дѣлается надпись, утверждаемая подписью лица, выдавашаго квитанціи съ приложеніемъ печати губернскаго акцизнаго управленія, что квитанціи выдана взамѣнъ утраченной, выданной тогда-то.

Примѣчаніе. Обо всѣхъ квитанціяхъ, объявленныхъ утраченными, должны быть ведены алфавитныя книги: о квитанціяхъ по разсрочкѣ акциза за вино въ окружныхъ акцизныхъ управленіяхъ, а о квитанціяхъ по разсрочкѣ акциза и поудныхъ денегъ за соль, въ губернскихъ акцизныхъ управленіяхъ.

ГЛАВА III.

О возвращеніи залоговъ.

§ 33. Обратная выдача залоговъ допускается: если залогъ не можетъ быть раздроблемъ, то не прежде какъ по возвращеніи

акцизы назначы на декларацияхъ: ile, jakiej wysokości i pod którymi №№ kwity zastawowe wydane zostały.

§ 31. Kwity zastawowe przedstawione na pewność opłaty akcyzy od wódki i akcyzy oraz pudowego od soli, po ich uwolnieniu i oznaczeniu tego przez zarząd akcyzny, z przyłożeniem pieczęci urzędowej albo stempla, mogą być na nowo przedstawione na pewność opłaty akcyzy, jeżeli termin tego zastawu temu nie przeszkadza, aż do czasu, kiedy na odwrotnej stronie kwitu nie pozostanie już miejsca do zaznaczeń przyjęcia i uwolnienia zastawu; w tym wypadku kwity zastawowe zwracają się osobie, która je przedstawiła; w razie życzenia zastąpienia ich nowemi, kwity takowe powinny być przedstawione temuż zarządowi akcyznemu gubernijalnemu, z którego były wydane; nowe kwity wydają się albo w takich samych wysokościach jak poprzednie, albo w innych, stosownie do życzenia osoby która zastaw złożyła.

§ 32. W razie zagubienia kwitów zastawowych, gubernijalny zarząd akcyzny niezwłocznie po zameldowaniu o tem, ogłasza na koszt proszącego w dziennikach stołecznych i miejscowych gubernijalnych, oraz w skorowidzu rozporządzeń rządowych ministerstwa finansów, że kwity zastawowe wydane wtenczas a wtenczas, temu a temu za takimi to №№ i na taką a taką sumę, zameldowano jako zagubione, i że w razie gdyby się u kogo znalazły, należy je uważać za nieważne; po czem po upływie czterech miesięcy od wydrukowania tegoż ogłoszenia w skorowidzu rozporządzeń rządowych ministerstwa finansów, wydaje, w zamian zagubionych nowe kwity, pod temiż numerami z napisem u góry „duplikat” oraz z zaznaczeniem, stwierdzonem podpisem osoby która kwity wydała i pieczęcią zarządu akcyznego gubernijalnego, że kwit wydany został wzamian zaginionego, wydanego wtenczas a wtenczas.

Uwaga. Wszystkie kwity ogłoszone jako zagubione, powinny być zapisywane do ksiąg alfabetycznych: kwity na odroczenie akcyzy od wódki w zarządach akcyznych okręgowych, a kwity na odroczenie opłaty akcyzy i pudowego od soli, w zarządach akcyznych gubernijalnych.

ROZDZIAŁ III.

O zwrocie zastawów.

§ 33. Zwrot zastawu następuje: jeżeli zastaw nie może być dzielony—nie wcześniej jak po zwróceniu do zarządu gubernijalnego

въ губернское акцизное управление, принявшее залогъ, всѣхъ выданныхъ на тотъ залогъ освободившихся квитанцій; а если залогъ можетъ быть раздробленъ на части, то по мѣрѣ возвращенія освободившихся залоговыхъ квитанцій, выданныхъ на этотъ залогъ.

§ 34. Если залоговыя квитанціи утрачены, то залогомъ, подѣ которые онѣ выданы, освобождаются не ранѣе, какъ по истеченіи года со дня сдѣланной, согласно § 32 сей инструкціи, публикаціи о потерѣ ихъ: но залогъ, принятый на срокъ, можетъ быть освобожденъ немедленно по окончаніи срока, на который онѣ принятъ, хотя бы годичный срокъ со дня публикаціи о потерѣ квитанціи, еще не истекъ. Впрочемъ, если утрачена только часть квитанцій, выданныхъ подѣ залогъ, то залогъ этотъ можетъ быть освобожденъ по представленіи другого залога, обезпечивающаго недостающую часть квитанціи; при чемъ слѣдуетъ обратить вниманіе, чтобы новый залогъ по сроку, на который залоговыя квитанціи могутъ быть выданы подѣ оныя, соответствовалъ прежнему залогоу.

§ 35. Дозволяется залогодателю, на основаніи 1624 ст. 1 ч. X т. св. зак., замѣнять представленное обезпеченіе другими благонадежными и къ приему допущенными залогами, съ тѣмъ, чтобы безсрочные залогомъ замѣнялись безсрочными же, а срочные — или безсрочными, или такими срочными, которые по сроку могли бы служить обезпеченіемъ для залоговыхъ квитанцій, выданныхъ уже подѣ замѣняемый залогъ.

§ 36. Для выдачи залоговъ не самому залогодателю, а доверенному отъ него лицу, сіе послѣднее должно быть снабжено отъ доверителя законною доверенностію, копія съ которыхъ остается при дѣлахъ акцизныхъ управленій.

§ 37. Залогомъ, которые согласно § 20 сей инструкціи хранятся въ самыхъ акцизныхъ управленіяхъ, выдаются залогодателю или его доверенному подѣ росписки на самыхъ объявленіяхъ о выдачѣ залоговъ, а залогомъ, сдаваемые, согласно тому же § 20 инструкціи, для храненія въ казначейство — по установленнымъ ассигновкамъ, съ выдачею получателю талона подѣ росписку, за исключеніемъ билетовъ бывшихъ коммерческаго и заемнаго банковъ, которые по тѣмъ же ассигновкамъ получаютъ изъ казначействъ самими акцизными управленіями, для сдѣланія надписей, ниже сего указанныхъ, и затѣмъ выдаются залогодателю или его доверенному подѣ росписки на самыхъ объявленіяхъ о выдачѣ залоговъ.

Примѣчаніе. Къ ассигновкамъ, въ видѣ отчетныхъ документовъ, прилагаются подлинныя объявленія о представленіи залоговъ и всѣ возвращенныя залоговыя квитанціи; послѣднія должны быть перечеркнуты.

акцизного который принялъ заставъ, всѣхъ квитовъ на ten заставъ выданныхъ и уполнionych, а ежели заставъ може бычъ подѣленъ на чѣсти, в мѣрѣ звору уполнionych квитовъ заставовыхъ, на ten же заставъ выданныхъ.

§ 34. Жежели квиты заставовые загиналы, то заставы на кѣтѣ one былы выданы, увалняа сѣ непередѣея як по уплыве року од дня оглосzenia о ихъ загинаціу, stosownie do § 32 niniejszej instrukcji zrobionego; lecz заставъ przyjęты з означеніемъ terminu, може бычъ уполнiony niezwлочно по уплыве terminu на кѣтѣ бычъ przyjęты, chociaы roczny termin од даты оглосzenia о загинаціу квиту jeszcze nie upłynął. Zresztą, ежели загинала tylko чѣстъ квитовъ заставовыхъ, заставъ ten може бычъ уполнiony по przedstawieniu innego заставу, zabezpieczającego brakującą чѣстъ квитовъ; przyczemъ należy зворѣчѣть увагѣ, ажебы nowy заставъ подъ względem terminu на кѣтѣ квиты заставовые mogą бычъ выданы, бычъ odpowiednim poprzedniemu заставови.

§ 35. Dozwala się заставіаіацему, stosownie do art. 1624 чѣстѣ I т. X. зб. пр. застѣпічъ przedstawione zabezpieczenie przez inny заставъ pewny i kwalifikujący сѣ до przyjęcia, з warunkiem aby заставы bezterminowe zastępowane былы также bezterminowymi, а terminowe, albo bezterminowymi albo terminowymi takimi, кѣтѣбы zeswego terminu mogły posлужычъ на zabezpieczenie квитовъ заставовыхъ, jakie już выданы zostały на заставъ zastępujący сѣ innymъ.

§ 36. Dla wydania заставу nie samemu заставникови, lecz osobie przez niego upoważnionej, та ostatnia powinna бычъ заopatrzoną w formalną од него plenipotencją, кѣтѣей kopia pozostaje в актахъ zarządów акцизныхъ.

§ 37. Заставы, кѣтѣе stosownie do § 20 niniejszej instrukcji, zachowują сѣ в самыхъ zarządachъ акцизныхъ, wydają сѣ заставникови albo jego pełnomocnikowi за pokwitowaniem на самыхъ deklaracjach о выданіе заставовъ, а заставы oddawane, stosownie do tego § 20 instrukcji, до zachowania kassy — за ustanowionymi assygnacjami з выданіемъ odbierającemu talonu за pokwitowaniem, wyjąwszy bilety былыхъ banków handlowego i pożyczkowego, кѣтѣе за temiъ assygnacjami odbierane з kassy przez same zarządy акцизные, dla zrobienia zaznaczeń poniżej wskazanych, а następnie wydają сѣ заставникови lub jego pełnomocnikowi за pokwitowaniem на самыхъ deklaracjach о выданіе заставовъ.

Uwaga. Do assygnacji, jako dowody rachunkowe, заааааааа сѣ oryginalne deklaracje о przedstawieniu заставовъ и всѣхъ зворѣcone квиты заставовые; те ostatnie powinny бычъ przekreślone.

§ 38. Въ царствѣ польскомъ, по представленіи въ надлежащее губернскае акцизное управленіе всѣхъ выданныхъ на принятій губернскимъ правленіемъ или казначействомъ залогъ освобожденныхъ квитанцій, возвращаются залогодателю или довѣренному отъ него лицу: свидѣтельство губернскаго правленія или квитанція казначейства, по коимъ выданы были акцизнымъ управленіемъ залоговыя квитанціи, съ освободительною надписью на свидѣтельствѣ губернскаго правленія и квитанціи казначейства и съ роспискою получателя ихъ на самыхъ объявленіяхъ о возвращеніи свидѣтельства или квитанціи. Мѣста же, принявшія залогъ, возвращаютъ ихъ не иначе, какъ по представленіи имъ подлинныхъ свидѣтельствъ или квитанцій на тѣ залогъ.

§ 39. При обратной выдачѣ залоговъ, соблюдаются кромѣ оного слѣдующія правила:

а) Если выдаваемые залогъ заключаются въ билетахъ бывшаго коммерческаго и заемнаго банковъ, то на билетахъ сихъ дѣлается губернскимъ акцизнымъ управленіемъ надпись о томъ, что билеты сии отъ залоговъ освобождены вслѣдъ за надписью, которая была сдѣлана о принятіи ихъ въ залогъ; если же выдаваемые залогъ заключаются въ именныхъ билетахъ: коммисіи погашенія долговъ и 4% непрерывно-доходныхъ, то посылаются въ коммисію уведомленія объ освобожденіи билетовъ отъ залога по формѣ № 5 приложенія къ ст. 140, 141 и 148 кредит. уст. 2 ч. XI т. св. зак.

б) При выдачѣ залоговъ, заключающихся въ разныхъ процентныхъ бумагахъ, о принятіи копъ въ залогъ согласно § 21 сей инструкции сообщено подлежащимъ обществамъ, компаніямъ, товариществамъ и т. п., посылаются въ сии учрежденія уведомленія объ освобожденіи этихъ бумагъ отъ залога.

в) Если же выдаются залогъ, заключающіеся въ зданіяхъ земляхъ, крестьянскихъ надѣлахъ и мѣдной заводской посудѣ, то на свидѣтельствахъ на эти залогъ дѣлаются надписи объ ихъ освобожденіи отъ залога вслѣдъ за надписями, которыя сдѣланы были согласно § 20 сей инструкции о принятіи ихъ въ залогъ и сверхъ того посылаются уведомленія о залогохъ, заключающихся въ недвижимыхъ имуществахъ, къ старшимъ нотаріусамъ или въ гражданскія палаты тѣхъ губерній, гдѣ имущества находятся, о снятіи съ имѣній запрещенія, наложеннаго на нихъ при принятіи въ залогъ, а о зданіяхъ и въ страховыхъ общества, въ которыхъ они застрахованы для свѣдѣнія, что зданія отъ залога освобождены.

§ 40. Въ случаѣ же неисправности въ платежѣ денегъ, разсроченныхъ подъ залоговыя квитанціи, взысканіе оныхъ съ залоговъ, подъ которые выданы эти квитанціи, производится немедлен-

§ 38. W królestwie polskiem, po przedstawieniu właściwemu zarządowi akcyznemu gubernijalnemu wszystkich uwolnionych kwitów na zastaw przyjęty, przez rząd gubernijalny lub kasę wydanych, zwracają się zastawnikowi lub osobie przez niego upoważnionej: świadectwo rządu gubernijalnego albo kwit kassy, za którym wydane były przez zarząd akcyzny kwity zastawowe z uwalniającem zaznaczeniem na świadectwie rządu gubernijalnego oraz kwicie kassy i z pokwitowaniem odbierającego takowe na samych deklaracjach o zwrot świadectwa lub kwitu. Władze zaś które przyjęły zastawy, zwracają takowe nie inaczej jak po przedstawieniu im oryginalnych świadectw lub kwitów na te zastawy.

39. Przy zwracaniu zastawów zachowane być nadto winny następujące przepisy:

a) jeżeli wydawany zastaw stanowią bilety byłych banków handlowego i pożyczkowego, to na tych biletach zarząd akcyzny gubernijalny robi zaznaczenie, że bilety te z pod zastawu są uwolnione zaraz po zaznaczeniu, które poprzednio było zrobionem, co do przyjęcia ich w zastaw; jeżeli zaś wydawany zastaw składa się z biletów imiennych: kommissji umorzenia długów i 4% stałego dochodu przynoszących, w takim razie należy kommissją zawiadomić o uwolnieniu tych biletów z zastawu według wzoru № 5 aneksu do art. 140, 141 i 148 ust. kred. część 2. t. XI. zb. pr.

b) przy wydaniu zastawów składających się z różnych papierów procentowych, o przyjęciu których w zastaw stosownie do § 21 instrukcji niniejszej zawiadomione były właściwe towarzystwa, spółki, kompanie, należy posłać do tychże instytucyj zawiadomienie o uwolnieniu tych papierów z zastawu.

c) jeżeli zaś wydają się zastawy złożone w budowlach, gruntach, uposażeniach właściańskich i miedzianych naczyniach fabrycznych, na świadectwach na te zastawy zrobione być winny zaznaczenia o ich uwolnieniu z zastawu, zaraz po zrobionem poprzednio stosownie do § 20 tej instrukcji zaznaczeniu przyjęcia ich w zastaw, nadto o zastawach składających się z nieruchomości należy zawiadomić starszych notarjuszów albo izby cywilne tych gubernij, w których nieruchomości te są położone, o zniesieniu ostrzeżenia położonego na dobrach przy przyjęciu w zastaw, a o budowlach nadto i towarzystwa ogniowe, w których one są ubezpieczone, dla wiadomości że budowle z zastawu uwolnione zostały.

§ 40. W razie nieregularnego uiszczania opłat odroczonych za rękojmią kwitów zastawowych, odzyskanie należności z zastawów, na które kwity te wydane zostały, uskutecznia się zaraz po przysłaniu

но по присылкѣ залоговыхъ квитанцій, на основаніи правилъ, постановленныхъ въ 44 и 45 ст. приложения къ ст. 242 уст. о пит. сборѣ въ Имперіи и въ §§ 14, 15 и 16 положенія о закл. и залог. по разсрочкамъ платежа акциза за вино, въ царствѣ польскомъ.

Отдѣленіе II.

О ПОРЯДКѢ РАЗСРОЧЕКЪ ВЪ ПЛАТЕЖѢ АКЦИЗА ЗА ВИНО И АКЦИЗНЫХЪ И ПОПУДНЫХЪ ДЕНЕГЪ ЗА СОЛЬ И О НАДЗОРѢ ЗА ВИНОМЪ ВЪ ПУТИ.

§ 41. На основаніи, 238, 239 и 248 ст. уст. о пит. сборѣ въ Имперіи и ст. 224 устава по сему предмету въ царствѣ польскомъ, размѣръ залоговъ, обеспечивающихъ разсрочиваемую акцизную сумму за вино, назначенъ въ половину суммы акциза, а въ оптовыхъ складахъ, открываемыхъ въ мѣстностяхъ, гдѣ не имѣетъ постоянного жительства ни окружный надзиратель, ни одинъ изъ его помощниковъ, въ полную сумму акциза. Срокъ разсрочки акциза можетъ продолжаться не свыше 18-ти мѣсяцевъ со дня разрѣшенія.

§ 42. Акцизы и попутныя деньги за соль, согласно Высочайше утвержденному 30 мая 1867 г. положенію комитета гг. министровъ, обеспечиваются залогами въ размѣрѣ рубль за рубль. Срокъ разсрочки можетъ продолжаться не свыше 12-ти мѣсяцевъ, считая со дня начала отпуска соли по данному на выпускъ ея ст. разсрочкою акциза разрѣшенію, а гдѣ есть соляныя заставы—со дня пропуска чрезъ оныя перваго транспорта разрѣшеннаго количества.

ГЛАВА IV.

О выдачѣ разрѣшеній на выпускъ вина съ разсрочкою акциза.

§ 43. Лице желающее воспользоваться разсрочкою въ платежѣ акциза за вино, находящееся въ заводскихъ подвалахъ или временныхъ складахъ, упоминаемыхъ въ примѣчаніи къ 204 ст. уст. о пит. сборѣ, представляетъ само, или чрезъ повѣреннаго, объявленіе тому окружному надзирателю, гдѣ находится заводъ или временный складъ, объясняя въ этомъ объявленіи, сколько оное предполагаетъ отправить или заподрядить на заводъ или въ складъ вина (въ градусахъ безводнаго спирта) и въ какой именно складъ, съ означеніемъ кому оное принадлежитъ и мѣста нахождения его, т. е. губерніи, города, уѣзда и селенія, и при этомъ представляетъ на причитающійся за вино акцизъ въ половинномъ или полномъ размѣрѣ, согласно 238 и 239 ст. уст. о питейномъ сборѣ въ Имперіи и 224

квитовъ заставовыхъ, на zasadzie przepisów zawartych w art. 44 i 45 annexu do art. 242 ustawy o opł. od wódki w cesarstwie i w §§ 14, 15 i 16 ustawy o zastawach na odroczenie opłaty od wódki w królestwie polskiem.

Dział II.

O PORZĄDKU ODRACZANIA OPŁATY AKCYZY OD WÓDKI ORAZ AKCYZY I PUDOWEGO OD SOLI, TUDŻIEŻ O NADZORZE NAD TRANSPORTEM WÓDKI.

§ 41. Na zasadzie art. 238, 239 i 248 ustawy o opłacie od wódki w cesarstwie i art. 224 ustawy w tym przedmiocie w królestwie polskiem, wysokość zastawu na pewnośc odroczonej summy akcyzy od wódki jest oznaczona na połowę summy akcyzy, a w składach hurtowych, otwieranych w miejscowościach gdzie ani nadzorca okręgowy ani jeden z jego pomocników stale nie mieszka, — na całkowitą summę akcyzy. Termin odroczenia akcyzy nie może być dłuższy jak ośmnaście miesięcy od daty decyzji.

§ 42. Akcyza i opłata pułowa od soli, stosownie do Najwyżej zatwierdzonej w d. 30 maja 1867 r. uchwały komitetu p. p. ministrów zabezpieczając się zastawami w wysokości rubel za rubel. — Termin odroczenia nie może być dłuższy jak dwanaście miesięcy, licząc od dnia rozpoczęcia wydawania soli podług decyzji pozwalającej jej wydawanie z odroczeniem akcyzy, a gdzie się znajdują komory solne—od daty przepuszczenia przez nie pierwszego transportu dozwolonej ilości.

ROZDZIAŁ IV.

O udzielaniu pozwoleń na wydanie wódki z odroczeniem akcyzy.

§ 43. Osoba pragnąca skorzystać z odroczenia opłaty akcyzy od wódki znajdującą się w magazynach przy gorzelniach lub w składach czasowych wzmiankowanych w uwadze do art. 204 ustawy o opłacie od wódki, przedstawia sama lub przez swego pełnomocnika, deklarację temu nadzorcy okręgowemu, gdzie znajduje się gorzelnia albo skład czasowy, wyjaśniając w tej deklaracji, ile zamierza wysłać albo ile zakontraktować w gorzelni wódki (w stopniach spirytusu bezwodnego) do jakiego mianowicie składu z wymienieniem do kogo tenże należy i miejsca gdzie się znajduje, t. j. gubernii, miasta, powiatu i wsi, a przytem na pewnośc należnej akcyzy od wódki w połowicznej albo całkowitej wysokości, stosownie do art. 238 i 239 ust. o opł. od wódki w cesarstwie i art. 224 ustawy w tym przedmiocie w królestwie

ст. уст. по сему предмету въ царствѣ польскомъ, залоговыя квитанціи, выданныя на его имя, прописывая въ объявленіи число ихъ и общую сумму.

§ 44. Окружный надзиратель, повѣривъ расчетъ акциза, причитающагося за объявленное количество вина и принявъ залоговыя квитанціи, выдаетъ просителю разрѣшеніе на выпускъ вина безъ акциза изъ завода или временнаго склада и въ то же время дѣлаетъ на оборотной сторонѣ квитанцій надпись о времени принятия ихъ въ обезпеченіе акциза за вино, а за тѣмъ если складъ, въ который переводится вино, находится въ его же округѣ, переносить причитающійся акцизъ съ завода на складъ въ книгу № 12, *) отбѣчая въ ней: когда окончится 18-ти мѣсячный срокъ для оплаты акцизомъ этого вина, а если складъ находится въ другомъ округѣ, увѣдомляетъ окружного надзирателя, въ вѣдѣніе котораго поступаетъ вино, какъ о данномъ разрѣшеніи для зачисленія акциза на складъ по книгѣ № 14, **) такъ и о томъ, когда окончится 18-ти мѣсячный срокъ для уплаты его и высылаетъ къ нему принятія залоговыя квитанціи, а затѣмъ по выпускѣ вина посылаетъ ему дополнительное увѣдомленіе о времени выпуска. Кроме того, если вино отправляется изъ временнаго склада, устроеннаго на пристани, окружный надзиратель, давшій разрѣшеніе на вывозъ вина изъ склада, дѣлаетъ распоряженіе объ освидѣтельствованіи вина въ складѣ и сообщаетъ окружному надзирателю, въ вѣдѣніи коего состоитъ заводъ, изъ котораго перевезено вино во временной складъ, о количествѣ отпущеннаго изъ склада вина, съ означеніемъ кому и когда именно, и о количествѣ неявившагося противъ вывезеннаго изъ завода, для споса всего вина въ расходъ по заводской подвальной книгѣ и для взыскапія акциза за неявку.

Примѣчаніе. Въ случаѣ неизвѣстности мѣста пребыванія окружныхъ надзирателей, увѣдомленія и залоговыя квитанціи посылаются въ подлежащія губернскія акцизные управленія.

§ 45. На тѣхъ же самыхъ основаніяхъ разрѣшается выпускъ вина, съ разсрочкою акциза, изъ одного склада въ другой.

§ 46. На время слѣдованія транспорта, акцизъ за вино, выпускаемое изъ завода или склада, можетъ быть обезпечиваемъ залоговыми квитанціями заводчика или арендатора завода или складчика продавца. Въ такомъ случаѣ объявленіе о выпускѣ вина съ

*) Новая форма, которая при семъ прилагается.

**) Новая форма, которая при семъ прилагается.

польскомъ, представляетъ квиты заставовые на его имя выданные, wypisując w deklaracji ogólną ich liczbę i sumę.

§ 44. Nadzorca okręgowy sprawdziwszy wyrachowanie akcyzy należnej od zadeklarowanej ilości wódki i przyjąwszy kwitы заставовые, udziela proszącemu pozwolenie na wydanie wódki bez akcyzy z gorzelni lub składu czasowego i jednocześnie na odwrotnej stronie kwitów zaznacza czas przyjęcia ich na pewność opłaty akcyzy od wódki, a następnie jeżeli skład, do którego wódka jest transportowaną, znajduje się w jego okręgu, przenosi należną akcyzę z gorzelni na skład do księgi Nr. 12 zaznaczając w niej: kiedy się skończy 18-miesięczny termin do opłaty akcyzy od tej wódki, a jeżeli skład znajduje się w innym okręgu, zawiadamia nadzorcę okręgowego pod zawiadywanie którego wódka przechodzi, tak o dozwoleniu zaliczenia akcyzy na skład w książce № 14, jako też i o tem, kiedy się skończy termin 18-miesięczny do opłaty tej należności, przesyła mu przyjęte kwitы заставовые, a następnie po wydaniu wódki zawiadamia go dodatkowo o czasie jej wydania. Nadto, jeżeli wódka przesyła się ze składu czasowego urządnego na przystani, nadzorca okręgowy, który dał pozwolenie na wywóz wódki ze składu, zarządzi rewizją wódki na składzie i zawiadomi nadzorcę okręgowego, w zawiadywaniu którego znajduje się gorzelnia z której przewieziono wódkę do składu czasowego, o ilości wódki ze składu wydanej, z wyszczególnieniem komu i kiedy mianowicie, tudzież o ilości wódki brakującej w porównaniu z ilością z gorzelni wywiezioną, dla obliczenia rozchodu wszystkiej wódki podług księgi magazynowej przy gorzelni i dla ściągnięcia akcyzy za niedeklarowanie.

Uwaga. W razie niewiadomości o miejscu pobytu nadzorców okręgowych, zawiadomienia i kwitы заставовые odesłane być winny do właściwych zarządów akcyznych gubernijalnych.

§ 45. Na tychże samych zasadach dozwala się transportu wódki za odroczeniem akcyzy, z jednego składu do drugiego.

§ 46. Na czas transportu, akcyza od wódki wydanej z gorzelni lub składu, może być zabezpieczoną kwitami заставовыми właściciela lub dzierżawcy gorzelni, albo skłадника sprzedawcy. W takim razie deklaracja o wydaniu wódki z odroczeniem akcyzy podana być

разсрочкою акциза подается окружному акцизному надзирателю, въ вѣдѣніи котораго состоитъ заводъ или складъ, тѣми лицами подъ чьими залоговыми квитанціями транспортъ будетъ слѣдовать. Разрѣшенія на выпускъ вина выдаются въ семь случаевъ, съ соблюденіемъ кромѣ сказаннаго въ предъидущихъ §§, еще слѣдующихъ условій:

а) Въ обезпеченіе акциза за перевозимое на этихъ основаніяхъ вино принимаются лишь залоговыя квитанціи, выданныя подъ собственный залогъ заводчика, арендатора завода или складчика продавца, или хотя и подъ чужой залогъ, но по довѣренности, въ которой именно сказано, что залогъ ввѣряется съ правомъ употреблять оный и для обезпеченія акциза за вино, перевозимое въ чужіе склады.

б) Отвѣтственность за акцизъ во время слѣдованія транспорта, въ томъ числѣ и за паявку, которая окажется при повѣркѣ транспорта на мѣстѣ, остается на заводчикѣ, арендаторѣ завода или складчикѣ продавцѣ.

в) По прибытіи къ мѣсту назначенія транспорта вина, акцизъ за оное долженъ быть или внесенъ сполна въ казначейство, или обезпеченъ въ установленномъ размѣрѣ залогами складчика, въ складъ котораго вино поступило, и въ семь случаевъ залоговыя квитанціи заводчика, арендатора завода или складчика продавца освобождаются, а при неисполненіи сего, все вино арестуется и продажа его вовсе не дозволяется; если же въ теченіи 7-ми дневнаго срока со времени прибытія транспорта на мѣсто назначенія, акцизъ не будетъ уплаченъ сполна или обезпеченъ залогами, то вино продается съ публичнаго торга по общимъ правиламъ, для взысканія акциза чрезъ продажу вина установленнымъ.

§ 47. При выдачѣ разрѣшеній на выпускъ вина съ разсрочкою акциза изъ заводскаго подвала или склада, не требуется удостовѣреній, что въ томъ мѣстѣ, куда отиравается вино, имѣется складъ, принадлежащій такому-то лицу, но въ объявленіяхъ о выпускѣ вина съ разсрочкою акциза, подаваемыхъ окружному акцизному надзирателю, должно быть непременно подробно обозначено: гдѣ складъ находится и кому принадлежитъ. Въ случаѣ же обнаруженія перепродажи въ пути вина, выпущеннаго съ разсрочкою акциза, лицами, не приобрѣвшими на сіе права, виновные въ томъ подлежатъ узаконеннымъ взысканіямъ, за нарушеніе общихъ торговыхъ уставовъ, независимо отъ взысканій, слѣдующихъ по ст. 369 уст. о пит. сборѣ въ Имперіи, а равно по ст. 19 правилъ о взысканіяхъ за нарушеніе постановленій по питейному сбору въ царствѣ польскомъ.

winna do nadzorca akcyznego okręgowego, w zawiadywaniu którego znajduje się gorzelnia lub skład, a to przez te osoby, których kwity zastawowe służyć mają na pewność transportu. Pozwolenia na wydanie wódki wydają się w takim razie, z zachowaniem oprócz powyższych §§, jeszcze następujących warunków:

a) Na pewność opłaty akcyzy od wódki przewożonej na tych zasadach, przyjmują się jedynie kwity zastawowe wydane na zastaw własny właściciela lub dzierżawcy gorzelni, składnika sprzedawcy, albo chociaż i na cudzy zastaw, lecz na mocy plenipotencji, w której wyraźnie jest powiedzianem, że zastaw udzielony zostaje z prawem użycia go także i na pewność akcyzy od wódki przewożonej do cudzych składów;

b) Odpowiedzialność za akcyzę w czasie transportu a oraz i za niedeklarowane wódki, jakieby wykrytem zostało przy sprawdzeniu transportu na miejscu, ciąży na właścicielu lub dzierżawcy gorzelni albo składniku sprzedawcy.

c) Po przybyciu transportu wódki na miejsce przeznaczenia, akcyza od takowej powinna być albo wniesioną w całości do kassy, albo zabezpieczoną w ustanowionej wysokości zastawami składnika, do składu którego wódka weszła, i w tym razie kwity zastawowe właściciela lub dzierżawcy gorzelni albo składnika sprzedawcy uwalniają się, a w razie niedopełnienia tego, wszystka wódka areштуje się i sprzedaż jej zupełnie wzbronioną zostaje; jeżeli zaś w ciągu siedmiu dni od czasu przybycia transportu na miejsce przeznaczenia, akcyza całkowicie zapłaconą lub zastawem zabezpieczoną nie będzie, to wódka sprzedaną zostanie przez licytacją publiczną podług ogólnych przepisów o ściąganiu akcyzy przez sprzedaż wódki.

§ 47. Przy udzielaniu pozwoleń na wydanie wódki z odroczeniem opłaty akcyzy z magazynu lub składu przy gorzelni, nie jest wymaganiem udowodnienie, że w miejscu do którego wódka wysyła się jest skład, należący do tego a do tego, lecz w deklaracjach o wydanie wódki za odroczeniem akcyzy do nadzorca akcyznego okręgowego podawanych, i koniecznie powinno być wyszczególnionem: gdzie się skład znajduje, i do kogo należy. W razie zaś wykrycia sprzedaży w czasie transportu wódki wydanej z odroczeniem akcyzy, przez osoby które prawa do tego nie nabyły, winni ulegną karom podług przepisów za naruszenie ogólnych ustaw handlowych, niezależnie od kar zagrożonych art. 369 ustawy o opłacie od wódki w cesarstwie, jak również art. 19 przepisów o karach za naruszenie postanowień o opłacie od wódki w królestwie polskiem.

§ 48. Разрѣшенія на выпускъ вина съ разсрочкою акциза изъ заводскихъ подваловъ и складовъ выдаются на количество не менѣе 10,000 градусовъ безводнаго спирта, съ тѣмъ, чтобы и залогъ, обеспечивающіе разсроченный акцизъ въ размѣрѣ, установленномъ 238 и 239 ст. уст. о пнт. сборѣ въ имперіи и 224 ст. уст. по сему предмету въ царствѣ польскомъ, принимались одновременно по расчету не менѣе, какъ на вышеозначенное количество вина. При этомъ не требуется, чтобы вино, разрѣшенное къ перевозу, было вывезено изъ подвала или склада непремѣнно въ одинъ разъ и въ одномъ транспортѣ.

ГЛАВА V.

О выпускѣ изъ заводскихъ подваловъ и складовъ вина съ разсрочкою акциза и о надзорѣ за провозомъ вина вообще.

§ 49. По предъявленіи на заводѣ или въ складѣ разрѣшенія на выпускъ вина съ разсрочкою акциза, разрѣшеніе это оставляется на заводѣ или въ складѣ документомъ при контрольных книгахъ; вино же выпускается съ завода или изъ склада и перевозится по правиламъ ниже сего установленнымъ.

а) О винѣ съ разсрочкою акциза, обеспеченнаго залогами въ половинномъ размѣрѣ.

§ 50. При отпускѣ съ завода или изъ склада вина, акцизъ за которое обеспеченъ залоговыми квитанціями въ половинномъ размѣрѣ, втулки бочекъ, въ которыхъ должно перевозиться вино, и краны, если таковыя имѣются, опечатываются печатью надсмотрщика, а гдѣ его нѣтъ, печатью завода или склада. Затѣмъ транспортъ снабжается: 1) провознымъ свидѣтельствомъ, выданнымъ отъ завода или склада, на основаніи 297 ст. уст. о пнт. сборѣ въ имперіи и 271 ст. устава по сему предмету въ царствѣ польскомъ, по прилагаемой при семъ формѣ (форма № 4) за подписью заводчика, арендатора завода, складчика или ихъ повѣренныхъ и казеннаго надсмотрщика, гдѣ онъ имѣется, на оборотѣ провознаго свидѣтельства, равно какъ и на оборотѣ дубликата (талона), остающагося въ книгѣ завода или склада, должна быть помѣщена точная нумерація бочкамъ въ транспортѣ, съ показаніемъ ихъ номеровъ, нарядомъ о емкости и крѣпости вина, а также долженъ быть приложенъ снимокъ съ печати палочной на втулки бочекъ и 2) маршрутомъ, утвержденнымъ подписью надсмотрщика, а гдѣ его нѣтъ, подписью владѣльца завода, арендатора, складчика или ихъ повѣренныхъ, съ и оказаніемъ въ этомъ маршрутѣ тѣхъ горо-

§ 48. Pozwolenia na wydanie wódki z odroczeniem akcyzy z magazynów lub składów przy gorzelniach, udzielają się na ilość nie mniejszą jak 10,000 stopni spirytusu bezwodnego, z tem, aby i zastawy na pewność opłaty odroczonej akcyzy w wysokości ustanowionej art. 238 i 239 ustawy o opłacie od wódki w cesarstwie i art. 224 ustawy w tym przedmiocie w królestwie polskiem, przyjmowane były jednocześnie podług obrachowania na ilość wódki nie mniejszą od wyżej oznaczonej. Przytem nie jest wymaganiem, aby wódka, której przewóz został dozwolony, wywieziona była z magazynu lub składu koniecznie na raz jeden i w jednym transporcie.

ROZDZIAŁ V.

O wydawaniu wódki z magazynów i składów fabrycznych z odroczeniem akcyzy i o nadzorze nad transportem wódki w ogólności.

§ 49. Po okazaniu w gorzelni lub składzie pozwolenia na wydanie wódki z odroczoną akcyzą, pozwolenie to pozostawia się w gorzelni lub składzie jako dowód przy księgach kontrolnych; wódka zaś wydaje się z gorzelni lub składu i przewozi się podług przepisów poniżej ustanowionych.

a) O wódce z odroczoną akcyzą zabezpieczoną zastawami do połowy jej wysokości.

§ 50. Przy wydawaniu wódki z gorzelni lub ze składu, od której akcyza zabezpieczoną została kwitami zastawowymi w połowie swej wysokości, szpuncy beczek, w których wódka ma być przewieziona i krany jeżeli są, opieczętuwują się pieczęcią nadzorcy, a tam gdzie go niema, pieczęcią gorzelni lub składu. Następnie transport zaopatruje się: 1) świadectwem transportowym wydanem z gorzelni lub składu, na zasadzie art. 297 ustawy o opłacie od wódki w cesarstwie i art. 271 ustawy w tym przedmiocie w królestwie polskiem, podług wzoru przy niniejszem załączonego (wzór № 4) z podpisem właściciela lub dzierżawcy gorzelni, składnika albo ich pełnomocnika i nadzorcy rządowego, gdzie się ten znajduje, na odwrotnej stronie świadectwa transportowego, jak również na odwrotnej stronie duplikatu (talonu) pozostającego w księdze gorzelni lub składu, powinny być ściśle wykazane numera beczek w transporcie, i wycięte na tych beczkach znaki objętości i mocy wódki, a nadto dołączony być winien odcisk pieczęci przyłożonej na szpuncach beczek, i 2) marszrutą, stwierdzoną podpisem nadzorcy, a gdzie go niema, podpisem właściciela gorzelni, dzierżawcy, składnika lub ich pełnomocników, z wykazaniem w tej marszrucie miast, przez które przechodzić ma transport

довъ, чрезъ которые транспортъ долженъ слѣдовать до мѣста назначенія.

Примѣчаніе. Опечатаніе втулокъ бочекъ и приложеніемъ снимка печати къ провозному свидѣтельству не обязательно, когда транспортъ съ виномъ перевозится изъ склада въ складъ въ одномъ и томъ же городѣ или селеніи.

§ 51. При слѣдованіи транспорта съ виномъ по маршруту, провозитель обязанъ предъявлять выданные на транспортъ документы окружнымъ акцизнымъ управленіямъ, мѣстопробываніе которыхъ находится на пути слѣдованія транспорта, для установленной ниже сего повѣрки правильности провоза и для отмѣтки на провозномъ свидѣтельствѣ, что оно было явлено. Независимо отъ сего, всякое должностное лицо акцизнаго управленія, при встрѣчѣ транспорта въ пути, имѣетъ право потребовать упомянутые документы для той же повѣрки.

§ 52. Повѣрка эта заключается: 1) въ разсмотрѣніи, слѣдуетъ ли транспортъ по назначенному маршруту и были ли документы предъявлены окружнымъ управленіямъ, находящимся на пройденномъ транспортомъ пути, 2) въ осмотрѣ печатей на втулкахъ бочекъ и въ сличеніи ихъ со снимкомъ, находящимся на провозномъ свидѣтельствѣ, и 3) въ сличеніи числа бочекъ и ихъ нарѣзокъ съ нумераціею, показанною въ провозномъ свидѣтельствѣ.

§ 53. Если при разсмотрѣніи документовъ окажется, что транспортъ слѣдуетъ не по означенному въ маршрутѣ тракту, или что провозное свидѣтельство не явлено въ предшествующемъ, по маршруту, мѣстѣ пребыванія окружнаго надзирателя, или печати на втулкахъ повреждены или не сходны съ печатью, имѣющеюся на провозномъ свидѣтельствѣ, и т. п., то лицо повѣряющее транспортъ, производить дознаніе объ этомъ, и, если по дознанію не будетъ повода предполагать какое либо злоупотребленіе или недостатокъ вина, акцизъ за которое не покрывается квитанціями казначейства, направляетъ транспортъ на означенный въ маршрутѣ трактъ, или же въ случаѣ надобности на другой трактъ къ мѣсту назначенія, налагаетъ на втулки бочекъ свои печати, а снимокъ съ нея на провозное свидѣтельство, и т. д. и о результатахъ дознанія и о послѣдовавшихъ затѣмъ своихъ дѣйствіяхъ, дѣлаетъ надпись на провозномъ свидѣтельствѣ. Если же по дознанію явится сомнѣніе: не происходятъ ли замѣченныя неисправности въ транспортѣ отъ злоупотребленій или тайной распродажи вина, безъ взноса за оное акциза, то лицо, повѣряющее транспортъ, приступаетъ къ подробной повѣркѣ всего вина въ транспортѣ заключающагося.

§ 54. Если при такой повѣркѣ окажется недостатокъ вина,

до мѣста назначенія.

Увага. Опечатываніе шпунтовъ бочекъ oraz dołączenie odcisku pieczęci do świadectwa transportowego nie jest obowiązkowe, jeżeli transport wódki przechodzi ze składu do składu, w jednym i tem samem mieście albo wsi.

§ 51. Przy przechodzeniu transportu wódki podług marszruty, transportujący jest obowiązany okazywać dowody na transport wydane zarządowi akcyzaym okręgowym, znajdującym się przy drodze po której odbywa się transport, dla wskazanej poniżej rewizji transportu, i dla zaznaczenia na świadectwie transportowym, że takowe było okazanem. Niezależnie od tego, każdy urzędnik zarządu akcyznego spotkawszy transport w drodze, ma prawo zażądać wspomnianych dowodów dla takiej samej rewizji.

§ 52. Rewizja ta dokonywa się: 1) przez sprawdzenie czy transport przechodzi podług marszruty i czy dowody były okazywane zarządowi okręgowym, znajdującym się po drodze przez którą transport przechodził, 2) przez obejrzenie pieczęci na szpuntach beczek i porównanie ich z odciskiem znajdującym się na świadectwie transportowym, i 3) przez sprawdzenie i porównanie liczby beczek i znaków na nich z wykazanymi w świadectwie transportowym.

§ 53. Jeżeli przy przejrzeniu dowodów okaże się, że transport przechodzi nie tym traktem jaki jest oznaczony w marszrucie, albo że świadectwo transportowe nie było okazanem w poprzedzającym podług marszruty miejscu pobytu nadzorcy okręgowego, albo że pieczęcie na szpuntach są uszkodzone lub niezgodne z pieczęcią znajdującą się na świadectwie transportowym i t. d., to osoba transport rewidująca, okoliczności te zbada, i jeżeli po zbadaniu nie będzie powodu do podejrzenia o jakiegobądź nadużycie albo brak wódki od której akcyza nie pokrywa się kwitami kassy, skieruje transport na trakt marszrutą oznaczony, lub w razie potrzeby na inny trakt do mѣjsca przeznaczenia, przyłoży na szpuntach beczek swoją pieczęć a na świadectwie transportowym jej odcisk i t. d., o rezultatach zaś rewizji i o swoim w skutek niej postąpieniu zaznaczy na świadectwie transportowym. Jeżeli zaś po zbadaniu zajdzie wątpliwość: czy zauważony brak formalności nie nastąpił skutkiem nadużyć albo tajemnej sprzedaży wódki bez opłaty za nią akcyzy, to osoba transport rewidująca przystępuje do szczegółowej rewizji wszystkiej wódki w transporcie będącej.

§ 54. Jeżeli przy takiej rewizji okaże się brak wódki, od któ-

акцизъ за которое не покрывается квитанціею казначейства, то транспортъ задерживается, и, при неплатѣ причитающагося за неоплаченное вино акциза, передается въ вѣдѣніе мѣстной полиціи, съ составленіемъ объ этомъ акта для взысканія акциза посредствомъ публичной продажи соответственнаго количества вина, причемъ лицо, повѣрявшее транспортъ, сообщаетъ объ этомъ окружному надзирателю, въ округѣ котораго транспортъ задержанъ и который обязанъ затѣмъ наблюдать за уплатою акциза и увѣдомить кого слѣдуетъ для зависящаго распоряженія о наложеніи на виновныхъ взысканія, если будутъ обнаружены нарушенія постановленій о питейномъ сборѣ, влекуція за собою таковыя взысканія. По уплатѣ же акциза и по надлежащемъ исполненіи требованій закона, провозитель отпускается въ дальнѣйшее слѣдованіе къ мѣсту назначенія съ отмѣткою обо всемъ этомъ, согласно сказанному въ предъидущемъ пунктѣ, на провозномъ свидѣтельствѣ.

§ 55. Если въ провозномъ винѣ окажется недостатокъ происшедшій по дознанію мѣстнаго должностнаго лица акцизнаго управленія, или на основаніи представленнаго провозителемъ вина удостовѣренія другаго акцизнаго чиновника или полиціи, отъ гибели вина по непредвидѣннымъ и случайнымъ обстоятельствамъ какъ-то: отъ разбитія бочекъ, выпаданія втулокъ изъ бочекъ, и т. п.; акцизъ же за утраченное такимъ образомъ вино и за оставшееся въ транспортѣ вино въ обязательномъ залогомъ и стоимостью наличнаго въ транспортѣ вина, то не требуется отъ провозителей за погибшее вино немедленной уплаты акциза. Въ сихъ случаяхъ должностное лицо акцизнаго управленія, повѣряющее транспортъ, дѣлаетъ только на провозномъ свидѣтельствѣ отмѣтку о количествѣ погибшаго вина и спирта, а взысканіе за оное акциза производится при поступленіи транспорта въ складъ, о чемъ немедленно сообщается тому акцизному надзирателю, въ вѣдѣніи котораго слѣдуетъ транспортъ.

б) О винѣ съ разсрочкою акциза, обеспеченнаго залогомъ въ полномъ размѣрѣ.

§ 56. Если акцизъ за выпускаемое вино обеспеченъ залогомъ квитанціями въ полномъ размѣрѣ, т. е. рубль за рубль, то транспортъ съ этимъ виномъ при выпускѣ изъ завода или склада, снабжается: 1) провознымъ свидѣтельствомъ, указаннымъ въ § 50 сей инструкции, съ опечатаніемъ втулокъ и крановъ бочекъ и 2) особымъ свидѣтельствомъ за подписью и печатью окружнаго надзирателя, разрѣшившаго отпускъ вина, въ томъ, что акцизъ за вино обеспеченъ залоговыми квитанціями въ размѣрѣ рубль за рубль;

режакъ за квитомъ кассы не покрываея, транспортъ будетъ задержанъ и въ разѣ неплатежа акциза отъ недостающей водки, отданъ въ распоряженіе мѣстной полиціи, за списаніемъ протокола о этой чинности для сдѣланія акциза черезъ публичную продажу соответственной количества водки; обокъ чего особа ревизующая транспортъ извѣститъ о томъ надзорца округа, въ котораго округѣ транспортъ задержанъ, а который будетъ обязанъ доплачивать акцизъ и извѣститъ кого надлежитъ въ случаѣ распоряженія сдѣланія винныхъ до кассы, ежели выкрѣмъ будетъ нарушеніе предписаній о платежѣ отъ транковъ, карзе уступающа. По платежѣ акциза и по надлежащемъ сдѣланіи требованій права, дозволяея сѣ провозителю транспортъ сдѣлать въ дальнѣйшій поѣздъ до мѣста назначенія за сдѣланіемъ записки о томъ всѣмъ на свидѣтельствѣ транспортномъ, сдѣланіемъ до пункта поспѣвающаго.

§ 55. Если въ перевозимой водкѣ окажется недостатокъ, который по слѣдствію извѣстнаго мѣстнаго должностнаго лица акцизнаго управленія или на основаніи представленнаго провозителемъ вина удостовѣренія другаго акцизнаго чиновника или полиціи, отъ гибели вина по непредвидѣннымъ и случайнымъ обстоятельствамъ какъ-то: отъ разбитія бочекъ, выпаданія втулокъ изъ бочекъ, и т. п.; акцизъ же за утраченное такимъ образомъ вино и за оставшееся въ транспортѣ вино въ обязательномъ залогомъ и стоимостью наличнаго въ транспортѣ вина, то не требуется отъ провозителей за погибшее вино немедленной уплаты акциза. Въ сихъ случаяхъ должностное лицо акцизнаго управленія, повѣряющее транспортъ, дѣлаетъ только на провозномъ свидѣтельствѣ отмѣтку о количествѣ погибшаго вина и спирта, а взысканіе за оное акциза производится при поступленіи транспорта въ складъ, о чемъ немедленно сообщается тому акцизному надзирателю, въ вѣдѣніи котораго слѣдуетъ транспортъ.

б) О водкѣ съ отсрочкою акциза, обеспеченнаго залогомъ въ полномъ размѣрѣ.

§ 56. Если акцизъ за выпускаемое вино обеспеченъ залогомъ квитанціями въ полномъ размѣрѣ, т. е. рубль за рубль, то транспортъ съ этимъ виномъ при выпускѣ изъ завода или склада, снабжается: 1) провознымъ свидѣтельствомъ, указаннымъ въ § 50 сей инструкции, съ опечатаніемъ втулокъ и крановъ бочекъ и 2) особымъ свидѣтельствомъ за подписью и печатью окружнаго надзирателя, разрѣшившаго отпускъ вина, въ томъ, что акцизъ за вино обеспеченъ залоговыми квитанціями въ размѣрѣ рубль за рубль;

это свидетельство должно сохраняться, въ числѣ прочихъ документовъ, въ складѣ, въ который вино поступать.

§ 57. Если вино, на которое выдано окружнымъ надзирателемъ свидетельство о томъ, что оно обезпечено залоговыми квитанціями рубль за рубль, будетъ отправлено, по недостатку извозчиковъ или по другимъ какимъ либо причинамъ, не въ одномъ, а въ вѣсколькихъ транспортахъ, то въ устраненіе затрудненій, могущихъ произойти отъ отдаленности мѣста пребыванія окружнаго управленія, дозволяется выдавать, для приложенія къ транспортамъ копія съ означеннаго свидетельства за подписью и печатью участковаго помощника надзирателя, съ тѣмъ, чтобы на этихъ копіяхъ было обозначено, что въ число показаннаго въ такомъ-то свидетельствѣ такого-то количества вина, обезпеченнаго полнымъ рубль за рубль залогомъ, тогда-то и туда-то отправлено съ такого-то завода или склада столько-то.

§ 58. Наблюденіе въ пути за транспортомъ вина, акцизъ за которое обезпеченъ залогомъ въ размѣрѣ рубль за рубль, ограничивается лишь тѣмъ, что лица акцизнаго надзора, при встрѣчѣ транспорта, требуютъ предъявленія документовъ на оный и повѣряютъ число бочекъ и наръзки на нихъ съ провознымъ свидетельствомъ и осматриваютъ цѣлость печатей на бочкахъ, для удостовѣренія: не везется ли вино въ большемъ количествѣ противу даннаго разрѣшенія. Подробная же повѣрка такихъ транспортовъ дѣлается только при возникшемъ подозрѣніи о злоупотребленіи. Если бы при таковой повѣркѣ оказалось, что вино везется въ большемъ количествѣ противу разрѣшеннаго, то излишекъ вина задерживается и передается, съ составленіемъ объ этомъ акта, въ вѣдѣніе мѣстной полиціи, вѣдѣніе до уплаты за него акциза или взысканія оного чрезъ продажу вина, каковой акцизъ зачитается за тотъ заводъ или складъ, изъ коего вино отправлено. О задержаніи вина и о произведенномъ по сему предмету дознаніи, сообщается, согласно сказанному въ § 54 инструкціи, тому окружному надзирателю, въ округѣ котораго транспортъ задержанъ и обо всемъ этомъ дѣлается надлежащая надпись на провозномъ свидетельствѣ.

в) О винѣ, оплаченномъ акцизомъ.

§ 59. При отпускѣ изъ заводовъ и складовъ вина, оплаченнаго акцизомъ, если оно перевозится болѣе нежели въ одной бочкѣ, надсмотрщики, а гдѣ ихъ нѣтъ, заводчики, арендаторы заводовъ, складчики или управляющіе заводами и складами, должны дѣлать на провозныхъ свидетельствахъ, съ приложеніемъ печати, отмѣтку, а если при транспортѣ провозныхъ свидетельствъ нѣтъ

то должно быть сохранено wraz z innemi dowodami w składzie, do którego wódka złożoną będzie.

§ 57. Jeżeli wódka, na którą nadzorca okręgowy wydał świadectwo o zabezpieczeniu jej kwitami zastawowemi rubel za rubel, dla braku furmanów lub dla innych jakich bądź powodów wysłaną będzie nie w jednym lecz w kilku transportach, to dla uniknięcia trudności wyniknąć mogących w skutek odległości miejsca pobytu zarządu okręgowego, pozwala się wydawać dla dołączenia do transportów kopje wspomnianego świadectwa z podpisem i pieczęcią pomocnika nadzorcy—wszakże na kopjach tych powinno być zamieszczone: że na rachunek wykazanej w świadectwie takiej a takiej ilości wódki, zabezpieczonej całkowicie zastawem rubel za rubel, wysłano tego a tego dnia, tam a tam, z tej a tej gorzelni lub składu, tyle a tyle.

§ 58. Dozorowanie w drodze transportów wódki, od której akcyza jest zabezpieczona zastawami w wysokości rubel za rubel, ogranicza się jedynie na tem, że osoby dozoru akcyznego, spotkawszy transport, żądają okazania dowodów na takowy, porównują liczbę beczek i znaki na nich ze świadectwem transportowem i oglądają całość pieczęci na beczkach, dla przekonania się, czy w tym transporcie nie znajduje się wódki więcej nad ilość dozwoloną. Szczegółowa zaś rewizja takich transportów dokonywa się jedynie w razie podejrzenia o nadużycie. Jeżeliby przy takiej rewizji okazała się większa ilość wódki jak dozwolono, to przewyżka w wódce będzie zatrzymaną i oddaną miejscowej policji za spisaniem odpowiedniego protokołu, aż do czasu opłacenia od niej akcyzy lub ściągnięcia takowej przez sprzedaż wódki;—akcyza zaś ta zalicza się na rachunek gorzelni lub składu, z którego wódka była wysłaną. O zatrzymaniu wódki i o dopełnieniu w tym przedmiocie śledztwie, zawiadomionym być winien, stosownie do § 54 instrukcji, nadzorca okręgowy, w którego okręgu transport został zatrzymany, co wszystko zaznaczyć należy na świadectwie transportowem.

с) О вóдке, од кóреј акцыза опла́она́ zostала.

§ 59. Przy wydawaniu z gorzelni i składów wódki, od której akcyza jest opłaconą, jeżeli ta wódka przewozi się w więcej jak jednej beczce, nadzorcy, a gdzie ich niema, właściciele lub dzierżawcy gorzelni, składnicy albo zarządzający gorzelniami lub składami, powinni zaznaczyć na świadectwach transportowych, z przyłożeniem pieczęci, a w braku świadectw transportowych (np. jeżeli wódka przesyła się

напр. если вино отправляется въ мѣста раздробительной продажи (въ губерніяхъ, не указанныхъ въ 298 ст. уст. о пит. сб.), то выдавать особое отъ себя свидѣтельство о томъ, что отправленное въ путь вино оплачено акцизомъ.

§ 60. Повѣрка транспортовъ вина съ оплаченнымъ акцизомъ, равно какъ и взиманіе акциза за то количество вина, которое при повѣркѣ окажется превышающимъ показанное въ надписи или свидѣтельствѣ, производится на основаніяхъ указанныхъ въ § 58 сей инструкции относительно вина, акцизъ за которое обезпеченъ залогомъ въ размѣрѣ рубль за рубль. Если же при транспортѣ вина, перевозимаго подъ видомъ оплаченнаго акцизомъ, въ количествѣ болѣе одной бочки, вовсе не будетъ удостовѣренія объ оплатѣ онаго акцизомъ, то онъ арестуется и передается въ вѣдѣніе полиціи, о чемъ составляется актъ, который немедленно препровождается къ тому окружному надзирателю, изъ округа котораго вино отправлено, для дальнѣйшаго распоряженія.

§ 61. Въ случаѣ желанія провозителя вина съ разсроченнымъ акцизомъ измѣнить первоначальное назначеніе транспорта, мѣстный окружный акцизный надзиратель, по заявленіи ему объ этомъ и по удостовѣреніи чрезъ подробную повѣрку, что перевозимое вино въ цѣлости, или на проданное въ пути представлено квитанціи казначейства объ уплатѣ акциза, (а въ царствѣ польскомъ — замѣняющее таковыя квитанціи удостовѣреніе мѣстной полиціи съ приложеніемъ казенной печати и съ означеніемъ въ ономъ, какого числа, кому, гдѣ и сколько продано вина), смотря по тому, весь ли транспортъ или только часть онаго измѣняетъ направленіе, или дѣлаетъ надпись о семъ на провозномъ свидѣтельствѣ, съ приложеніемъ казенной печати, или выдаетъ за своею подписью, съ приложеніемъ казенной печати, особое свидѣтельство на отправленіе той части транспорта, которая измѣняетъ назначеніе, по формѣ, указанной въ приложеніи къ § 50 сей инструкции, а на провозномъ свидѣтельствѣ, остающемся при остальной части транспорта, дѣлаетъ отмѣтку съ приложеніемъ казенной печати, что изъ числа показаннаго въ свидѣтельствѣ количества градусовъ безводнаго спирта, такое-то количество онаго, заключающееся въ столько-то бочкахъ за такими-то ММ, емкостью по нарѣзкамъ во столько-то, разрѣшено имъ, согласно объявленію провозителя, перевести туда-то. Въ то же время акцизный надзиратель уведомляетъ о данномъ имъ разрѣшеніи: 1) акцизнаго надзирателя, по разрѣшенію котораго провозится вино съ разсроченнымъ акцизомъ и 2) акцизнаго надзирателя, въ вѣдѣніи коего находится складъ, въ который первоначально предназначалось везти то вино, и 3) акцизнаго надзирате-

до мѣствъ частковой продажи въ губерніяхъ, въ арт. 298 ustawy о оплатѣ од водки не wskazanych) wydawać osobne od siebie świadectwo na to, że od wódki w drogę wysłanej akcyza jest opłaconą.

§ 60. Rewizja transportów wódki od której akcyza jest już opłaconą, jak również ściągnięcie akcyzy od tej ilości wódki, która przy rewizji okaże się przewyżką nad ilość w zaznaczeniu lub świadectwie wykazaną, dokonywa się podług zasad wskazanych w § 58 niniejszej instrukcji co do wódki, od której akcyza zabezpieczona jest zastawem w stosunku rubel za rubel. Jeżeli transport wódki podawanej za taką, od której akcyza jest opłaconą, obejmuje więcej jedną beczkę, a wcale nie ma dowodu opłacenia akcyzy od tej wódki, w takim razie zostaje zatrzymany i oddaje się pod zawiadywanie policji przy spisaniu stosownego protokołu, który niezwłocznie przesłany być winien nadzorcy okręgowemu, z którego okręgu transport wyszedł, dla dalszego postąpienia.

§ 61. W razie gdyby transportujący wódkę od której akcyza została odroczoną, zechciał zmienić pierwotne przeznaczenie transportu, miejscowy nadzorca akcyzny okręgowy mając to sobie zameldowaniem, i przekonawszy się przez szczegółową rewizję, że wódka jest w całości, albo że na sprzedaną w drodze są przedstawione kwity kassowe z opłaconej akcyzy (a w królestwie polskiem — zamiast takich kwitów, świadectwo miejscowej policji z przyłożeniem pieczęci urzędowej i z oznaczeniem w niem, którego dnia, komu, gdzie i ile sprzedano wódki), stosownie do tego czy cały transport lub tylko część jego zmienia kierunek, albo zaznacza o tem na świadectwie transportowym z przyłożeniem pieczęci urzędowej, albo wydaje od siebie ze swoim podpisem i z przyłożeniem pieczęci urzędowej, osobne świadectwo na wysłanie tej części transportu, która zmienia przeznaczenie, podług wzoru wskazanego w aneksie do § 50 niniejszej instrukcji; na świadectwie zaś, pozostającym przy reszcie transportu, robi zaznaczenie z wyciśnięciem pieczęci urzędowej, że z liczby wykazanej w świadectwie ilości stopni bezwodnego spirytusu, taką a taką ilość tegoż, zawierającą się w tylu a tylu beczkach, pod takimi a takimi ММ-ми, objętości podług znaków takiej a takiej, pozwolił przewieźć podług życzenia transportującego, w to a w to miejsce. Jednocześnie nadzorca akcyzny zawiadamia o udzielonem przez niego pozwoleniu: 1) nadzorcę akcyznego, za pozwoleniem którego przewozi się wódka z odroczoną akcyzą i 2) nadzorcę akcyznego, w zawiadywaniu którego znajduje się skład, do którego początkowo zamierzono wnieść tę wódkę; 3) nadzorcę akcyznego, do okręgu którego pozwolił dostawić transport wódki lub część takowego.

ля, въ округъ коего имъ разрѣшено везти транспортъ вина или часть онаго.

§ 62. На этихъ же самыхъ основаніяхъ дозволяется и перепродажа въ пути вина съ разсрочкою акциза какъ цѣлымъ транспортомъ, такъ и частями, но въ количествѣ не менѣе 10,000 градусовъ.

§ 63. Въ губерніяхъ и областяхъ, поименованныхъ въ 298 ст. уст. о пит. сб., имперіи, при передвиженіи, храненіи и продажѣ вина и спирта, сверхъ вышеизложеннаго, соблюдаются и правила въ сей статьѣ указанныя.

ГЛАВА VI.

О выдачѣ разрѣшеній на выпускъ соли съ разсрочкою акциза и попутныхъ денегъ.

§ 64. Солепромышленникъ, получивъ залоговыя квитанціи, представляетъ ихъ въ то губернское акцизное управленіе, въ завѣдываніи коего находится промыселъ, съ котораго онъ желаетъ получить соль съ разсрочкою акциза и попутныхъ денегъ.

§ 65. Акцизное управленіе, принявъ квитанціи и сдѣлавъ на нихъ надлежащіе надписи о времени ихъ представленія, выдаетъ солепромышленнику особое разрѣшеніе на полученіе соли подъ залоги на сумму, не превышающую залоговыя квитанціи, для представленія сего свидѣтельства мѣстному соляному управленію, завѣдывающему промысломъ.

§ 66. Въ то же время акцизное управленіе, согласно 512 и 513 ст. уст. о соли, отбираетъ отъ солепромышленниковъ подписки о томъ, что въ исправномъ платежѣ капитала и процентовъ съ штрафными, ручаются они всѣмъ прочимъ своимъ имуществомъ.

Примѣчаніе. Въ случаѣ представленія солепромышленникомъ залоговъ не въ то акцизное управленіе, отъ котораго будетъ зависѣть отпускъ соли, означенныя подписки могутъ быть отбираемы, по желанію солепромышленника, и тѣми акцизными управленіями, которыя принимаютъ залоги; въ такомъ случаѣ управленія эти должны пересылать отобранныя подписки въ тѣ акцизныя управленія, отъ коихъ будетъ зависѣть отпускъ солепромышленникамъ соли.

§ 67. По уплатѣ солепромышленникомъ какой либо части разсроченныхъ ему акциза и попутныхъ денегъ, выданная казначействомъ во взносъ оныхъ квитанція предъставляется въ губернское акцизное управленіе, разрѣшившее солепромышленнику отпускъ соли подъ залоги. Акцизное управленіе, по полученіи озна-

§ 62. Na tych samych zasadach dozwała się także odprzedania w drodze wódki od której akcyza jest odroczonej, tak całych transportów, jak i częściowo, lecz w ilości nie mniejszej nad 10,000 stopni.

§ 63. W gubernijach i w okręgu wzmiankowanych w art. 298 ustawy o opłacie od wódki w cesarstwie, przy transporcie, przechowywaniu i sprzedaży wódki i spirytusu, zachowane być także winny obok powyższych i przepisy w tym artykule zawarte.

ROZDZIAŁ VI.

O udzielaniu pozwoleń na wywóz soli z odroczeniem opłaty akcyzy i pudowego.

§ 64. Przemysłowiec solny, otrzymawszy kwity zastawowe, przedstawia je zarządowi akcyznemu gubernijalnemu, w zawiadywaniu którego znajduje się zakład, z którego pragnie otrzymać sól z odroczeniem akcyzy i pudowego.

§ 65. Zarząd akcyzny przyjąwszy kwity i zrobiwszy na nich stosowne zaznaczenie o czasie ich przedstawienia, udziela przemysłowcowi pozwolenie na otrzymanie soli za zastawy na sumę nieprzeznaczającą kwitów zastawowych, dla okazania takiego świadectwa miejscowemu zarządowi solnemu, zarządzającemu zakładem.

§ 66. Jednocześnie zarząd akcyzny stosownie do art. 512 i 513 ustawy o soli, odbiera od przemysłowców deklaracje pismienne na to, że za akuratną spłatę kapitału i procentów wraz z karami, poręczają całym swym majątkiem.

Uwaga. Jeżeli przemysłowiec solny przedstawi zastawy nie temu zarządowi akcyznemu od którego zależeć będzie wydanie soli, deklaracja powyższa może być na żądanie przemysłowca przyjętą przez ten zarząd akcyzny, który przyjmuje zastaw; w takim razie zarząd ten powinien odesłać odebraną deklarację temu zarządowi akcyznemu, od którego zależeć będzie wydanie soli przemysłowcowi.

§ 67. Po upłacie przez przemysłowca solnego jakiegobądź części odroczonej opłaty akcyzy i pudowego, kwit na tę upłatę przez kasę wydany, okazany być winien zarządowi akcyznemu gubernijalnemu, który pozwolił na wydanie soli przemysłowcowi za zastawem. Zarząd akcyzny po otrzymaniu pomienionego kwitu, wydaje przemy-

ченной квитанции, выдает солепромышленнику, согласно его желанию, или новое разрешение на получение съ промысла соли съ разсрочкою акциза и погудныхъ денегъ на сумму освободившейся части залога, или же освобождаетъ на ту же сумму соответствующее количество залоговыхъ квитанций, для представления оныхъ въ обезпечение акциза и погудныхъ денегъ за соль по другимъ промысламъ, или для получения обратно изъ подлежащаго акцизнаго управления соответственной части залоговъ, если къ тому, по роду оныхъ, представится возможность.

§ 68. Вышеизложенный порядокъ возобновления солепромышленникомъ кредита подъ освобождающіеся залого, соблюдается и въ томъ случаѣ, если залого были представлены непосредственно въ то акцизное управление, которое разрѣшало солепромышленнику отпускъ соли съ промысла подъ залого. Въ этомъ случаѣ, солепромышленнику, по приѣмъ отъ него залоговъ, квитанцій не выдается, согласно сказанному въ примѣчаніи къ § 23 настоящей инструкции такъ какъ оны замѣняются выдачею разрѣшеній на получение соли подъ залого.

§ 69. По совершенной уплатѣ солепромышленникомъ разсроченныхъ ему денегъ, акцизное управление возвращаетъ солепромышленнику залого обратно, а если залого были представлены въ другое акцизное управление, то выдаетъ ему залоговыя квитанцій съ надлежащими на нихъ подписями о времени освобождения.

ГЛАВА VII.

О поступленіи вина съ разсрочкою акциза въ склады и о взносѣ акциза за оное.

§ 70. По прибытіи транспорта вина съ разсрочкою акциза къ мѣсту назначенія въ складъ, владѣлецъ склада или его повѣренный долженъ немедленно дать знать объ этомъ окружному надзирателю или участковому помощнику его, а за ихъ отсутствіемъ надсмотрщику, гдѣ онъ имѣется, для освидѣтельствованія транспорта на основаніи 244 и 247 ст. уст. о пнт. сб. въ имперіи и ст. 230 уст. по сему предмету въ царствѣ польскомъ, по окончаніи коего вино записывается въ книгу склада на приходъ, съ объясненіемъ, сколько прибыло вина и сколько оказалось неявки противу провознаго свидѣтельства, причемъ неявка сносится въ расходъ, съ показаніемъ причитающагося за нее акциза; транспорты же вина, акцизъ за которое обезпеченъ залогомъ рубль за рубль, могутъ поступать въ склады и безъ предварительнаго освидѣльствованія; но должностныя лица акцизнаго управления, при первомъ посѣщеніи скла-

дѣльцу, согласно до его зыченія, либо новое позволеніе на получение зъ закладу соли з одроченіемъ акцызы и пудового до высокоці уволюной чзці заставу, либо увалня на таказъ суммѣ одповіедня ілоці квітів заставовыхъ, для представлення ихъ на забезпечення оплати акцызы и пудового од соли в іншихъ закладахъ, луб для отримання наповрѣт з власцівого зарзяду акцыznego одповіедней ілоці заставів, жежелі то, стосовно до ихъ родзaju, окаче сія можебнемъ.

§ 68. Powyżej wyjaśniony porządek odnowienia przez przemysłowca kredytu na uwalniające się zastawy, zachowuje się także i w tym razie, jeżeli zastawy były przedstawione bezpośrednio temu zarządowi akcyznemu, który przemysłowcowi udzielał pozwolenie na wydanie soli z zakładu za zastawem. W takim razie, po przyjęciu zastawu od przemysłowca, nie wydaje się mu kwitów, stosownie do uwagi do § 23 niniejszej instrukcji, gdyż te zastąpione będą przez udzielone pozwolenia na otrzymanie soli za zastawem.

§ 69. Po zupełnej spłacie przez przemysłowca odroczonej należności, zarząd akcyzny zwraca mu zastawy, a jeżeli te zastawy były przedstawione innemu zarządowi akcyznemu, wydaje kwity zastawowe z właściwymi na nich zaznaczeniami o czasie uwolnienia.

ROZDZIAŁ VII.

O wpływie wódki z odroczoną akcyzą do składów i o opłacie akcyzy od takowej.

§ 70. Po przybyciu transportu wódki z odroczoną akcyzą na miejsce przeznaczenia, do składu, właściciel składu lub jego pełnomocnik powinien niezwłocznie zawiadomić o tem nadzorcę okręgowego lub jego pomocnika rewirowego, a w razie ich nieobecności, dozorcę, gdzie się ten znajduje, dla zrewidowania transportu stosownie do art. 244 i 247 ustawy o opłacie od wódki w cesarstwie i art. 230 ustawy w tym przedmiocie w królestwie polskim, po ukończeniu której wódka zapisuje się do księgi składowej na przychód, z objaśnieniem ile przybyło wódki i jaki okazał się deficyt w porównaniu ze świadectwem transportowem — przyczem deficyt wnosi się do rozchodu, z wykazaniem należnej za takowy akcyzy; transporty zaś wódki od której akcyza jest zabezpieczoną zastawami rubel za rubel, mogą przybywać do składów, i bez poprzedniej rewizji, lecz urzędnicy zarządu akcyznego przy pierwszym zwiedzeniu składu, powinni spraw-

да, должны повѣрять по документамъ, прибывшимъ съ транспортомъ и по соображенію наличнаго вина въ складѣ, правильность записей транспорта на приходъ.

§ 71. Затѣмъ окружный надзиратель или его помощникъ дѣлаетъ со складчикомъ расчетъ въ уплатѣ имъ акциза за проданное или утраченное въ пути количество вина, отмѣчаетъ объ этомъ по книгѣ № 14, обозначая въ ней и 18-ти мѣсячный срокъ окончательной уплаты акциза со времени первоначальной разсрочки и увѣдомляетъ о прибытіи транспорта того окружнаго надзирателя, которымъ разрѣшена была разсрочка.

Примѣчаніе. Въ случаѣ долгаго, по соображенію съ состояніемъ неприбытія транспорта съ виномъ послѣ высылки залоговыхъ квитанцій и полученія увѣдомленія о выпускѣ вина, окружный надзиратель, въ округѣ котораго ожидается транспортъ, входитъ въ сношеніе съ окружнымъ надзирателемъ, давшимъ разрѣшеніе на выпускъ вина или съ кѣмъ окажется нужнымъ, для разбясненія: гдѣ находится транспортъ и почему происходитъ замедленіе въ его прибытіи.

§ 72. Если ко времени прибытія транспорта вина, съ разсрочкою акциза, въ складѣ, не будутъ получены окружнымъ надзирателемъ залоговыя квитанціи, которыми обезпеченъ акцизъ за вино, то впредь до полученія квитанціи, вино арестуется и продажа его дозволяется не иначе, какъ по взносѣ впередъ акциза за все предназначаемое къ выпуску количество вина.

§ 73. По мѣрѣ поступленія акциза за вино, находящееся въ складѣ, освобождаются учиненіемъ надписи, съ приложеніемъ печати или штемпели, залоговыя квитанціи, съ тѣмъ лишь, чтобы на неоплаченное количество вина оставалась установленная часть залога и чтобы сумма отдѣльной залоговой квитанціи не подлежала раздробленію на части.

Примѣчаніе. Въ окружныхъ акцизныхъ управленіяхъ ведутся расчетныя тетради по залоговымъ квитанціямъ, обезпечивающимъ акцизъ за вино, поступившее въ склады округа по прилагаемой при семъ формѣ (форма № 5).

§ 74. Акцизъ за вино, находящееся въ складѣ, долженъ быть уплаченъ во всякомъ случаѣ не позже 18-ти мѣсяцевъ со дня первоначальной разсрочки, хотя бы вино и не было къ тому времени продано изъ склада.

§ 75. Освободившіяся отъ залога квитанціи, согласно желанію владѣльца, выдаются ему обратно для представленія ихъ вновь въ обезпеченіе акциза или для замѣны ихъ новыми, согласно § 29 инструкціи или же для обратнаго полученія по нимъ залоговъ; въ

дѣлать зъ доводами прибылыми з транспортомъ количество готовей водки въ складзие и рзетельность записанія транспорта на прызчодъ.

§ 71. Настѣпне надзорца округовый луб его помочникъ допелнѣнѣ зъ складникіемъ оврахункъ з уплатѣ прыз него акцызѣ од спредаanej луб убылѣй в дрозде илошѣ водки, зазнача о тем в кшѣзде № 14, wykazujac w niej takze i 18-miesieczny termin do zupelnego splacenia akcyzy, od czasu pierwotnego odroczenia i zawiadamia o przybyciu transportu nadzorcę okręgowego który odroczenia dozwolił.

Uwaga. W razie zbyt długiego, wmiarę odległości spóźnienia się transportu z wódką po wysłaniu kwitów zastawowych i otrzymaniu zawiadomienia o wydaniu wódki, nadzorca okręgowy, w okręgu którego oczekiwany jest transport, znosi się z tym nadzorcą okręgowym, który udzielił pozwolenie na wydanie wódki lub z kim będzie potrzeba celem wyjaśnienia: gdzie znajduje się transport i dla czego nadejście jego ulega spóźnieniu.

§ 72. Jeżeli na czas przybycia do składu transportu wódki z odroczoną akcyzą, nadzorca okręgowy nie otrzyma kwitów zastawowych, zabezpieczających opłatę akcyzy od wódki, to do czasu otrzymania tych kwitów, wódka będzie aresztowaną a sprzedaż jej dozwoloną nie inaczej, jak za opłaceniem z góry akcyzy od całej ilości wódki wydaną być mającej.

§ 73. W miarę uiszczenia akcyzy od wódki znajdującej się w składzie, kwity zastawowe uwalniają się przez odpowiednie zaznaczenie z przyłożeniem pieczęci lub stempla, z tem tylko zastrzeżeniem, aby na nieopłaconą ilość wódki pozostawała stosowna część zastawu i aby summa w pojedynczym kwicie zastawowym wyrażona, podziałowi na części nie ulegała.

Uwaga. W zarządach akcyznych okręgowych utrzymywane być winny kontrole kwitów zastawowych zabezpieczających akcyzę od wódki, która przybyła do składów okręgu, podług wzoru załączającego się przy niniejszem (wzór № 5).

§ 74. Akcyza od wódki znajdującej się w składzie, powinna być zapłaconą w każdym razie nie później jak w 18 miesięcy od daty pierwotnego odroczenia, chociażby wódka do tego czasu ze składu sprzedaną nie została.

§ 75. Kwity z pod zastawu uwolnione, stosownie do życzenia właściciela zwracają się dla przedstawienia ich znowu na zabezpieczenia akcyzy lub dla zamiany ich na nowe, stosownie do § 29 instrukcji, albo też dla odebrania samych zastawów; w zarządzie ak-

губернскомъ акцизномъ управленіи возвращенныя квитанціи на залоги, находившіеся въ акцизномъ управленіи, а не въ казначействѣ, хранятся при дѣлахъ перечеркнутыми.

§ 76. Не воспрещается владѣльцамъ складовъ заимѣять залоговыя квитанціи, коими обезпечивается акцизъ за вино, другими залоговыми квитанціями, если только по складу, по которому залоговыя квитанціи служатъ обезпеченіемъ акциза, вовсе не состоитъ недоимки.

§ 77. При неисправности платежа акциза, представленныя квитанціи отсылаются въ то губернское акцизное управленіе, изъ котораго онѣ выданы, для взысканія по нимъ недоимки, но означенной отсылкѣ должна предшествовать, на основаніи 43 ст. приложения къ ст. 242 уст. о пнт. сб., продажа наличнаго вина въ складѣ и другихъ заведеніяхъ, принадлежащихъ неисправному плательщику акциза.

Число опубликованія, 16 (28) апрѣля 1871 г.

цызнымъ губернскимъ зворѣcone ккы на заставы, кѣре находыаы сй не в кассе лещ в зарзѣдье аккызнмъ, zachowujѣ sй в актахъ przekreślone.

§ 76. Właścicielomъ składowъ nie wzbrania sй zamieniać kwitówъ zastawowychъ, кѣremi akcyza od wódki jest zabezpieczoną, na inne kwity zastawowe, jeżeli tylko na składowie, dla кѣrego kwity zastawowe sлужѣ na zabezpieczenie akcyzy, żadne zaległѣści nie ciążѣ.

§ 77. W razie nieuiszczenia w swoim czasie, należnej akcyzy przedstawione kwity odsyłają sй do zarzѣdu akcyznego gubernijalnego z кѣrego były wydane, dla ściagnięcia z nich zaległѣści; wszakże odesłanie takowe poprzedzone być winno, stosownie do art. 43 aneksu do art. 242 o opłacie od wódki, sprzedażѣ wódki gotowej w składowie i w innych zakładachъ, do zalegajѣcego w opłacie akcyzy należѣcychъ.

Членъ-завѣдывающій дѣлами учредительнаго комитета,
сенаторъ, (подписаль) Я. Соловьевъ.

Za zgodność:

Директоръ главный, презыдующы

в комиссји рѣдowej справедливѣści, тайнъ радца, *Wosiński.*

Директоръ канцелларји, *Wł. Holewiński.*

Дзѣнь оглѣсzenia, dnia 16 (28) kwietnia 1871 roku.
Tom LXX.

У К А З Ъ

ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ.

Возложивъ исполненіе данныхъ НАМИ 19-го февраля 1864 года указовъ объ устройствѣ крестьянъ въ губерніяхъ царства польскаго на мѣстна по крестьянскимъ дѣламъ комисіи, МЫ съ тѣмъ вмѣстѣ опредѣлили, что по окончательномъ исполненіи сими комисіями главной обязанности, для которой онѣ призывались, будетъ издано особое законоположеніе объ учрежденіяхъ по крестьянскому дѣлу въ томъ краѣ.

Усматривая нынѣ, что основныя постановленія, опредѣляющія поземельную собственность и устройство крестьянъ въ тѣхъ губерніяхъ, введенны въ дѣйствіе, и признавая затѣмъ своевременнымъ установить дальнѣйшій порядокъ завѣдыванія крестьянскимъ дѣломъ въ сей части государства, съ подчиненіемъ онаго вѣдомству министерства внутреннихъ дѣлъ, МЫ, согласно заключеніямъ комитета по дѣламъ царства, *повелеваемъ*:

I. Завѣдываніе крестьянскимъ дѣломъ въ губерніяхъ: варшавской, калишской, кѣлецкой, ломжинской, люблинской, петровской, плоцкой, радомской, сувалкской и сѣдлецкой, сосредоточить въ министерствѣ внутреннихъ дѣлъ на нижеслѣдующихъ основаніяхъ:

1) Въ каждомъ уѣздѣ оставляется одинъ комисаръ по крестьянскимъ дѣламъ со всѣми тѣми обязанностями и правами, кои дѣйствующими постановленіями сей должности предоставлены. Комисары опредѣляются, перемѣщаются и увольняются министромъ внутреннихъ дѣлъ.

2) Въ каждой губерніи, вмѣстѣ комисіи по крестьянскимъ дѣламъ, образуется губернское по крестьянскимъ дѣламъ присутствіе, подъ предсѣдательствомъ губернатора, изъ вице-губернатора, заступающаго мѣсто предсѣдателя въ случаѣ отсутствія губернатора, непремѣннаго члена, управляющаго казенною палатою и уѣздныхъ комисаровъ. Для законнаго постановленія, губернское присутствіе должно состоять изъ предсѣдателя, или заступающаго его мѣсто, а не менѣе двухъ членовъ, въ томъ числѣ непремѣннаго члена и одного уѣзднаго комисара, а въ случаѣ отсутствія непремѣннаго члена, двухъ комисаровъ. При обсужденіи общихъ вопросовъ и мѣръ, въ присутствіе приглашаются всѣ уѣздные комисары, которые сверхъ того участвуютъ въ засѣданіяхъ каждый разъ, когда находятся въ губернскомъ городѣ. Для разсмотрѣнія

У К А З

DO RZĄDZĄCEGO SENATU.

Powierzywszy wykonanie wydanych przez NAS w d. 19 lutego 1864 r. ukazów, o urządzeniu włościan w guberniach królestwa polskiego miejscowym kommissjom do spraw włościańskich, My jednocześnie postanowiliśmy, że po zupełnem wykonaniu przez te kommissje obowiązku głównego, do którego zostały one powołane, wydanym zostanie oddzielny przepis prawa o władzach do spraw włościańskich w tym kraju.

Zważając obecnie, że zasadnicze postanowienia, ustalające własność gruntową i urządzenie włościan w tych guberniach, wprowadzono już w wykonanie, i uznając przeto za stosowne ustanowić dalszy porządek zawiadywania czynnością włościańską w tej części państwa, z poddaniem takowego pod zawiadywanie ministerstwa spraw wewnętrznych, My zgodnie z opinią komitetu do spraw królestwa polskiego rozkazujemy:

I. Zawiadywanie czynnością włościańską w guberniach: warszawskiej, kaliszskiej, kieleckiej, łomżyńskiej, lubelskiej, petrkowskiej, płockiej, radomskiej, suwałkskiej i siedleckiej, skoncentrować w ministerstwie spraw wewnętrznych na zasadach następujących:

1. W każdym powiecie pozostawia się jeden kommisarz do spraw włościańskich ze wszystkimi obowiązkami i prawami, jakie do urzędu tego na zasadzie obowiązujących postanowień są przywiązane. Kommissarze będą mianowani, tranzlokowani i uwalniani przez ministra spraw wewnętrznych.

2. W każdej gubernji wzamian kommissji do spraw włościańskich, tworzy się zarząd gubernijalny do spraw włościańskich, zostający pod prezydencją gubernatora i złożony z vice-gubernatora, który pełni obowiązki prezesa w razie nieobecności gubernatora, oraz członka stałego, zarządzającego izbą skarbową, i z kommissarzy powiatowych. Dla uchwał prawomocnych zarząd gubernijalny składać się powinien z prezesa albo jego zastępcy, i nie mniej jak dwóch członków, w tej liczbie z członka stałego i jednego z kommissarzy powiatowych, a w razie nieobecności członka stałego, z dwóch kommissarzy. Przy roztrząsaniu kwestyj i środków ogólnych, mają być powołani do zasiadania w zarządzie wszyscy kommissarze powiatowi, którzy oprócz tego mają brać także udział w posiedzeniach za każdą razą, kiedy się znajdują w mieście gubernijalnem. Dla roztrząsania

и разрѣшенія: а) жалобъ приносимыхъ въ кассационномъ порядкѣ на рѣшенія гминныхъ судовъ; б) жалобъ на распоряженія гминныхъ войтовъ при устройствѣ опеки и принятія мѣръ къ охраненію наслѣдствъ, а также на распоряженія семейныхъ совѣтовъ; в) жалобъ на нарушение сельскими и гминными сходами правилъ о раскладкѣ подымной подати и поземельнаго налога и г) дѣлъ по прекращенію вѣчнопашенныхъ обязательствъ, — составляется при губернскомъ присутствіи особое присутствіе подъ предсѣдательствомъ непремѣннаго члена, изъ уѣздныхъ комиссаровъ, въ числѣ не менѣе двухъ, которые приглашаются въ засѣданія сего присутствія по установленной губернскимъ по крестьянскимъ дѣламъ присутствіемъ очереди, губернскому по крестьянскимъ дѣламъ присутствію и состоящему при немъ особому присутствію предоставляются права и обязанности, губернскимъ по крестьянскимъ дѣламъ комиссіямъ присвоенны. На непремѣннаго члена возлагается, въ особенности, наблюденіе за производствомъ дѣлъ, присутствію ввѣренныхъ, и изготовленіе къ докладу дѣлъ, подлежащихъ коллегіальному обсужденію. Для производства дѣлъ въ распоряженіе губернскихъ присутствій поступаютъ канцелярскіе и межевые чины, состоящіе при нѣмѣнскихъ комиссіяхъ по крестьянскимъ дѣламъ.

Примѣчаніе. Непремѣнные члены губернскаго присутствія опредѣляются и увольняются, по представленію министра внутреннихъ дѣлъ, съ Высочайшаго разрѣшенія. Непремѣнные члены пользуются служебными правами и содержаніемъ, которыя присвоены должности товарищей предсѣдателей губернскихъ комиссій по крестьянскимъ дѣламъ.

3) Для завѣдыванія крестьянскимъ дѣломъ въ министерствѣ внутреннихъ дѣлъ, учреждается при ономъ временная комиссія по крестьянскимъ дѣламъ губерній царства польскаго, состоящая изъ предсѣдателя и двухъ членовъ, опредѣляемыхъ Высочайшею властію по представленію министра внутреннихъ дѣлъ.

Примѣчаніе. Классы должностей и оклады содержанія чиновъ комиссій, опредѣляются росписаніемъ при семъ приложеннымъ.

4) Въ комиссія по крестьянскимъ дѣламъ губерній царства польскаго сосредоточиваются все дѣла, производящіеся нынѣ въ центральной по крестьянскимъ дѣламъ комиссій, также какъ и выдаемыя учредительнымъ комитетомъ дѣла по общественному управленію въ селеніяхъ, посадахъ и гминахъ, по гминнымъ ссудосберегательнымъ кассамъ и по обращенію городовъ въ посады. Въ разрѣшеніи поименованныхъ дѣлъ, комиссія дѣйствуетъ въ предѣлахъ

и изъясненія: а) скругъ заносимыхъ въ порядкѣ кассационномъ на decyzіе сѣдовъ гминныхъ; б) скругъ на розпорѣженія вѣтовъ гминъ при установиваніи опеки и предсѣбраніи сродковъ до забезпеченія спадковъ, oraz на розпорѣженія радъ фамилійныхъ; в) скругъ на нарушенія черезъ згромаденія гминне и вѣйске przepisów w przedmiocie rozkładu opłaty podymnego i podatku gruntowego; и д) справъ в предметіе устанія zobowiązań wieczysto czynszowych — устанія сѣ при рѣдзіе губерніалнымъ особнымъ зарѣдъ, zostający pod prezydencją członka stałego, и злѣзззъ зъ kommissarzy powiatowych w nie mniejszej liczbie jak dwóch, którzy powoływani być mają na posiedzenia tego zarządu podługъ установивзней kolei przez зарѣдъ губерніалный до справъ влѣсціанскихъ, зарѣдззззъ губерніалному до справъ влѣсціанскихъ и знайдуззззему сѣ при нимъ зарѣдззззъ особному, слуззззъ права и obowiązки для kommissyj губерніалныхъ до справъ влѣсціанскихъ przepisane. Członkowi stałemu powierza сѣ в szczególności, dozór nad spełnianiemъ czynności powierzonychъ зарѣдззззъ и przygotowanie czynności kwalifikujących сѣ до zdecydowania kolegialnego. Dla wykonywania czynności, do rozporządzenia władzъ губерніалныхъ oddają сѣ urzędnicy kancelaryjni i jeometrzy, zostający przy teraźniejszychъ kommissjachъ do справъ влѣсціанскихъ.

Uwaga. Сталі члзззззззз зарѣдзззъ губерніалного бѣдззз міановани и uwalniani od obowiązkówъ на przedstawienie ministra справъ wewnętrznychъ zъ Najwyższego zezwolenia. Członkowie сталі korzystają зъ правъ слуззззы и płacy przywiązanychъ до urzędówъ towarzyszy prezesówъ губерніалныхъ kommissyj до справъ влѣсціанскихъ.

3. Для завивдыванія чззззззззззз влѣсціанскззз въ ministerstwie справъ wewnętrznychъ, устанавія сѣ при немъ czasowa kommissja до справъ влѣсціанскихъ для губерній królestwa polskiego, sklądająca сѣ зъ prezesa и двухъ члзззззззз, міанованныхъ przezъ Najwyższą władzę на przedstawienie ministra справъ wewnętrznychъ.

Uwaga. Klasy urzędówъ и płacy urzędników въ kommissji, oznaczone są въ dołączonej до niniejszego ukazu tabelli.

4. Въ kommissji до справъ влѣсціанскихъ губерній królestwa polskiego, mają być skoncentrowane wszystkie te sprawy, które załatwiane są obecnie въ kommissji centralnej до справъ влѣсціанскихъ, jak również rozstrzygane przezъ komitetъ urządzający sprawy co до zarządu gminnego по wsiachъ, osadachъ и gminachъ, co до kassъ gminnychъ, pożyczekъ и oszczędności, и co до zamiany miastъ на osady. Pod względemъ rozstrzygania справъ pomienionychъ, kommissja działa въ granicachъ

власти или высшей центральной по крестьянским делам комиссии; во всех же случаях, когда на основании существующих правил требуется по означенным делам разрешение учредительного комитета, комиссия представляет министру внутренних дел, который или разрешает дело своею властью, или в случаях, указанных в пункте IV, вносит дело на рассмотрение комитета по делам царства польского.

5) На председателя комиссии возлагается представление министру об определении и увольнении служащих по крестьянским учреждениям, ведение дел по личному составу и составление сметы расходов сих учреждений, наблюдение за успешным ходом и правильным действием как учреждений по крестьянским делам, так и общественного управления в селениях, посадах и гминах, а равно и принятие, с разрешения министра внутренних дел, мер к устранению затруднений в успешном ходе дел и к прекращению несогласных с законом действий.

II. Местная по крестьянским делам в губерниях царства учреждения, равно и состоящая при министерстве внутренних дел комиссия, в разрешении дел руководствуются существующими законами, Высочайшими повелениями и постановлениями учредительного комитета.

III. Жалобы на решения комиссии по крестьянским делам губерний царства польского, могут быть подаваемы министру внутренних дел в течение 30-ти дней со времени объявления решения комиссии. По жалобам, которые министр признает неосновательными, он объявляет просителям отказ; в случае же, если он найдет жалобу заслуживающею уважения, а также если жалоба подана, равным образом не позже 30-ти дневного срока на решение самого министра, он вносит оную с своим заключением в комитет по делам царства польского.

IV. В сей же комитет министр внутренних дел вносит представления по общим вопросам, требующим разрешения в законодательном порядке, а также по тем частным случаям, кои существующими постановлениями не разрешаются.

V. Одновременно с учреждением губернских по крестьянским делам присутствий и комиссии при министерстве внутренних дел по крестьянским делам губерний царства, состоящих в сих губерниях должности председателей губернских комиссий по крестьянским делам и их товарищей упраздняются, а равно закрывается состоящая при учредительном комитете цен-

сach attribucji teraźniejszej komisji centralnej do spraw włościańskich; we wszystkich zaś wypadkach, w których na zasadzie przepisów obowiązujących, wymagana jest co do spraw pomienionych decyzja komitetu zarządzającego, komisja czyni przedstawienie do ministra spraw wewnętrznych, który bądź decyduje sprawę z własnej władzy, bądź też, w wypadkach wyszczególnionych w punkcie IV, oddaje sprawę pod uznanie komitetu do spraw królestwa polskiego.

5. Do prezesa komisji należy czynienie przedstawień do ministra w przedmiocie mianowania i uwalniania urzędników służących w instytucjach włościańskich, prowadzenie interesów co do składu osobistego i układanie etatów wydatków tych instytucyj, dozór nad biegiem pomyślnym i działaniem regularnem zarówno instytucyj do spraw włościańskich, jak i zarządów gminnych po wsiach, osadach i gminach, oraz przedsięwzięcie z upoważnienia ministra spraw wewnętrznych środków dla usuwania przeszkód w pomyślnym biegu spraw i dla zapobiegania czynnościom niezgodnym z prawem.

II. Instytucje miejscowe do spraw włościańskich w guberniach królestwa polskiego, oraz zostająca przy ministerstwie spraw wewnętrznych komisja, kierują się pod względem rozstrzygania spraw, prawami obowiązującymi, NAJWYŻSZEMI rozkazami i postanowieniami komitetu zarządzającego.

III. Skargi na decyzje komisji do spraw włościańskich gubernij królestwa polskiego, mogą być podawane do ministra spraw wewnętrznych przed upływem 30 dni od czasu ogłoszenia decyzji komisji. Co do skarg, które minister uzna za bezzasadne, komunikuje on interesantom decyzję odmowną; w razie zaś jeżeli znajdzie on, że skarga zasługuje na uwzględnienie, oraz jeżeli skarga zanesioną została, również przed upływem 30 dni, na decyzję samego ministra, przedstawia on takową wraz ze swą opinią komitetowi do spraw królestwa polskiego.

IV. Do tegoż komitetu minister spraw wewnętrznych czyni przedstawienia co do kwestyj ogólnych, wymagających decyzji w porządku prawodawczym, oraz co do tych wypadków szczegółowych, które nie mogą być rozstrzygnięte na zasadzie postanowień obowiązujących.

V. Jednocześnie z zaprowadzeniem urzędów gubernijalnych do spraw włościańskich i komisji do spraw włościańskich gubernij królestwa przy ministerstwie spraw wewnętrznych, istniejące obecnie w tych guberniach posady prezesów komisji gubernijalnych do spraw włościańskich i ich towarzyszy zwiijają się, oraz zwinętą zostaje znajdująca się przy komitecie zarządzającym komisja

тральная коммисія по крестьянскимъ дѣламъ, при чемъ лица, оставшія безъ должностей, оставляются за штатомъ на основаніи дѣйствующихъ о семъ постановленій.

VI. Исполненіе сего указа НАШЕГО возлагается на министра внутреннихъ дѣлъ, намѣстника и учредительный въ царствѣ комитетъ, съ тѣмъ, чтобы преобразование учреждений по крестьянскимъ дѣламъ въ губерніяхъ царства и передача сихъ дѣлъ въ вѣдѣніе министерства внутреннихъ дѣлъ, были совершены не позже 15-го марта 1871 г.

Правительствующій сенатъ не оставитъ учинить надлежащія къ исполненію сего указа распоряженія.

На подлинномъ Собственною Его Императорскаго Величества рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ.“

Въ Царскомъ Селѣ,
18-го ноябрю 1870 года.

Число опубликованія, 16 (28) апрѣля 1871 года.

centralna do spraw włościańskich, przyczem osoby, które pozostaną bez posad, spadną z etatu na zasadzie postanowień obowiązujących w tym względzie.

VI. Wykonanie niniejszego aktu NASZEGO powierza się ministrowi spraw wewnętrznych, namiestnikowi i komitetowi urządzającemu w królestwie z zastrzeżeniem, ażeby reorganizacja instytucyj do spraw włościańskich w gubernijach królestwa i oddanie tychże spraw pod zawiadywanie ministerstwa spraw wewnętrznych, dokonane zostały nie później jak do 15 marca 1871 roku.

Senat rządzący nie omieszká wydać należyte rozporządzenia dla wykonania aktu niniejszego.

Na oryginale własną Jego Cesarskiej Mości ręką podpisano:

„АЛЕКСАНДРЪ“.

W Carskiem siole,
d. 18 listopada 1870 roku.

Членъ-завѣдывающій дѣлами учредительнаго комитета,
сенаторъ, (подписаль) *Я. Соловьевъ*.

Za zgodność:

Директоръ главный, презыдующы
w kommissji rządowej sprawiedliwości, radca tajny, *Wosiński*.

Директоръ канцеларји, *Wł. Holewiński*

Дзень ogłoszenia, dnia 16 (28) kwietnia 1871 roku.

Tom LXXI.

На подлинномъ собственною Его Императорскаго Величества рукою написано:

„Быть по сему“.

Въ Царскомъ селѣ,
18-го ноября 1870 г.

Р О С П И С А Н І Е

должностей и расходовъ по состоящей при министерствѣ внутреннихъ дѣлъ временной комисіи по крестьянскимъ дѣламъ въ губерніяхъ царства польскаго.

	Число чиновъ.	Содержаніе въ годъ.		Классы и разряды.		
		Одному.	Всѣмъ.	По должности.	По мундиру.	По пенсіи.
Предсѣдатель	1	7,000	7,000	IV	IV	II
Члены	2	3,500	7,000	IV	IV	II
Производители дѣлъ	3	2,000	6,000	VI	VI	III
Помощники ихъ	3	1,200	3,600	VII	VII	IV
Секретарь	1	1,500	1,500	VI	VI	III
Помощникъ его, онъ же журналистъ	1	1,200	1,200	VII	VII	IV
Завѣдывающій архивомъ	1	1,200	1,200	VII	VII	IV
На канцелярскихъ чиновниковъ и вольнонаемныхъ писцовъ, наемъ курьеровъ и сторожей и другіе канцелярскіе расходы	—	—	7,500			
Итого	12	—	35,000			

Примѣчаніе 1-е. Опредѣленіе числа канцелярскихъ чиновъ и размѣра ихъ содержанія представляется предсѣдателю комисіи.

Примѣчаніе 2-е. На издержки по перевозкѣ архива и дѣлъ изъ Варшавы въ С.-Петербургъ и на расходы по устройству канцеляріи комисіи назначается единовременно 1,000 рублей.

Подписалъ: Предсѣдательствующій въ комитетѣ по дѣламъ царства польскаго, князь Павелъ Гагаринъ.

Na oryginalne własną Jego Cesarskiej Mości ręką napisano:

„Быть по сему“.

W Carskiem siole,
d. 18 listopada 1870 r.

ETAT I KLASYFIKACJA

urzędów, zostającej przy ministerstwie spraw wewnętrznych czasowej komisji do spraw włościańskich w guberniach królestwa polskiego.

	Liczba osób	P ł a		K l a s s		
		Jedemu.	Wszystkim.	Urzędu.	Munduru.	Pensji.
Prezes	1	7,000	7,000	IV	IV	II
Członkowie	2	3,500	7,000	IV	IV	II
Referenci	3	2,000	6,000	VI	VI	III
Sekretarz	1	1,500	1,500	VI	VI	III
Pomocnik sekr. i zarazem dziennikarz	1	1,200	1,200	VII	VII	IV
Archiwista	1	1,200	1,200	VII	VII	IV
Na urzędników kancelaryjnych i pisarzy, tudzież na najem kurjerów i stróży i na wszelkie wydatki kancelaryjne	—	—	7,500			
Razem	12	—	35,000			

Uwaga 1 a. Oznaczenie liczby urzędników kancelaryjnych i wysokości ich płac pozostawia się prezesowi komisji.

Uwaga 2-a. Na koszt przewózki archiwum z Warszawy do St.-Petersburga i na urządzenie kancelarii komisji, naznacza się jednorazowo rs. 1,000.

Podpisał: Prezydujący w Komitecie do spraw królestwa polskiego, książę Paweł Gaгарынъ.

У К А З Ъ

Его Императорскаго Величества, Самодержца Всероссийскаго,
изъ правительствующаго сената,

Учредительному въ Царствъ Польскомъ Комитету.

По указу Его Императорскаго Величества, правительствующій сенатъ слушалъ рапортъ министра внутреннихъ дѣлъ, отъ 16-го декабря 1870 года, за № 13491, при коемъ представляетъ въ правительствующій сенатъ, для зависящаго распоряженія, выписку изъ Высочайше утвержденного 11-го декабря 1870 года журнала комитета по дѣламъ царства польскаго, слѣдующаго содержания: Комитетъ по дѣламъ царства польскаго, въ засѣданіи 1-го декабря 1870 года, разсматривалъ представленіе министра внутреннихъ дѣлъ, отъ 28-го октября 1870 года, за № 237-мъ, объ установленіи въ пользу городовъ губерній царства польскаго сборовъ съ протеста векселей, съ засвидѣтельствованія и явки разнаго рода актовъ. Комитетъ по дѣламъ царства польскаго, имѣя въ виду, что по заявленію присутствовавшаго въ засѣданіи комитета, министра финансовъ, на разсмотрѣніе государственнаго совѣта будетъ въ скоромъ времени представленъ про ектъ новаго устава о гербовомъ сборѣ, правила коего должны быть распространены и на губерніи царства польскаго, находилъ, что представленныя нынѣ министромъ внутреннихъ дѣлъ предположенія объ установленіи въ пользу городскихъ и гминныхъ кассъ въ губерніяхъ царства сборовъ съ протеста векселей, съ засвидѣтельствованія и явки разнаго рода актовъ, могутъ быть утверждены лишь въ видѣ временной мѣры. Согласно сему, комитетъ по дѣламъ царства польскаго *полагалъ*: Впредь до введенія общаго для всего государства устава о гербовомъ сборѣ, постановить для губерній царства польскаго слѣдующія правила: I. Со всѣхъ предъявляемыхъ къ протесту векселей или же ко взысканію заемныхъ писемъ и иныхъ, подъ какими бы то ни было наименованіями, долговыхъ обязательствъ, совершаемыхъ нотаріальнымъ порядкомъ, взимаются въ доходъ того города или той сельской либо посадской гмины, гдѣ актъ предъявленъ, сборы въ слѣдующемъ размѣрѣ: 1) Съ векселей при протестѣ оныхъ *по четверти процента* съ цѣны, въ какую вексель написанъ; 2) Съ заемныхъ писемъ и иныхъ, подъ какими бы то ни было наименованіями, долговыхъ обязательствъ и актовъ, совершаемыхъ нотаріальнымъ порядкомъ, при предъявленіи оныхъ ко взысканію, въ *поло-*

U K A Z

JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, SAMOWŁADCY WSZECH ROSSJI,
z rządzącego senatu,

Do Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiem.

Podług указу JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, senat rządzący *sluchał*: raportu ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 16 grudnia 1870 r. za № 13491, przy którym przedstawia rządzącemu senatowi dla właściwych rozporządzeń, wypis z Najwyżej zatwierdzonego w dniu 11 grudnia 1870 roku protokołu komitetu do spraw królestwa polskiego, następującej osnowy: Komitet do spraw królestwa polskiego, na posiedzeniu dnia 1 grudnia 1870 r. roztrząsał przedstawienie ministra spraw wewnętrznych z d. 28 października 1870 r. za № 237, o ustanowieniu na rzecz miast gubernij królestwa polskiego, opłat od protestu weksli, od poświadczenia i ujawniania różnych aktów. Komitet do spraw królestwa polskiego, mając na uwadze, że podług oświadczenia ministra finansów, obecnego na posiedzeniu komitetu, w niedługim czasie przedstawiony będzie do rozpoznania rady państwa projekt nowej ustawy o opłacie stemplowej, przepisy której rozciągnięte być powinny i do gubernij królestwa polskiego, uznał, że przedstawione obecnie przez ministra spraw wewnętrznych propozycje co do ustanowienia na rzecz kass miejskich i gminnych w gubernijach królestwa, opłat od protestu weksli, poświadczenia i ujawniania różnych aktów, mogą być zatwierdzone jedynie jako środek tymczasowy. Stosownie do tego, komitet do spraw królestwa polskiego *uchwalił*: Do czasu wprowadzenia ogólnej dla całego państwa ustawy o opłacie stemplowej, postanowić dla gubernij królestwa polskiego następujące przepisy: I. Od wszystkich weksli, przedstawianych do protestu lub też do egzekucji, obligów i innych pod jakimibądź nazwami zobowiązań, sporządzanych нотаріalnie, pobierane być mają opłaty na dochód tego miasta albo tej wiejskiej lub osadniczej gminy, gdzie akt przedstawiono, w następującej wysokości: 1) Od weksli przy próteście takowych, *po jednej czwartej procentu* od summy, na jaką weksel jest wystawiony; 2) Od obligów i innych jakiejkolwiek bądź formy zobowiązań i aktów, sporządzanych нотаріalnie, przy przedstawieniu ich do egzekucji, *w połowie* opłaty stemplowej, pobieranej do kassy przy sporządzeniu aktu. Od weksli zagranicznych, okazywanych do protestu, a wystawionych na zagraniczne pieniądze, pomieniona opłata pobiera się od tej summy, jaka wypadać będzie z zamiany waluty zagra-

вину гербовой пошлины, взимаемой въ казну при совершении акта. Съ иностранныхъ, предъявляемыхъ для протеста, векселей, данныхъ на иностранныя деньги, означенный сборъ производится съ той суммы, какая составитъ по приведеніи иностранной монеты въ российскую; и II. При запискѣ договоровъ, контрактовъ и актовъ всякаго рода, совершаемыхъ нотаріальнымъ порядкомъ, регентами, актовыми или ипотечными писарями, взимается въ пользу городовъ и сельскихъ, либо посадскихъ гминъ, гдѣ таковыя совершаются, добавочный сборъ въ размѣрѣ *пятидесяти процентовъ* съ гербовой пошлины, взимаемой въ казну. Изъ собранной нотаріусами и ипотечными писарями суммы этого сбора предоставляется имъ въ жалованье и на канцелярскіе расходы *десять процентовъ*. ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, на журналѣ комитета 11-го декабря 1870 года, соизволяя написать собственноручно: „Исполнить.“ Приказалъ: Объ изъясненномъ Высочайшемъ повелѣніи, для свѣдѣнія и должнаго, до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество наместника кавказскаго, наместника въ царствѣ польскомъ, министровъ и главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ—указами, а другихъ—чрезъ передачу къ дѣламъ оберъ-прокурора 1-го департамента правительствующаго сената копій съ опредѣленія сената; равно послать указы: учредительному въ царствѣ польскомъ комитету, губернаторамъ, губернскимъ правленіямъ и казеннымъ палатамъ 10-ти губерній царства польскаго; въ свѣтѣйшій же правительствующій синодъ, во все департаменты правительствующаго сената и общія оныхъ собранія сообщить свѣдѣнія, а въ департаментъ министерства юстиціи—копію съ опредѣленія, и припечатать въ установленномъ порядкѣ, для чего конторѣ сенатской типографіи дать извѣстіе.

Января 5 дня 1871 г.

Подлинное за надлежащимъ подписомъ.

Число опубликованія, 16 (28) апрѣля 1871 года.

nicznej na rossyjską; i II. Przy spisywaniu umów, kontraktów i aktów wszelkiego rodzaju, sporządzanych notarialnie przez rejentów albo pisarzy aktowych lub hipotecznych, pobiera się na rzecz miast albo gmin wiejskich lub osadniczych, gdzie takowe są spisywane, dodatkowa opłata w wysokości *pięćdziesiąt procent* od opłaty stempowej, pobieranej na rzecz skarbu. Z zebranej przez notariuszów i pisarzy hipotecznych summy tej opłaty, zalicza się im na płacę i na wydatki kancelaryjne *dziesięć procentów*. NAJJAŚNIEJSZY PAN na uchwale komitetu w d. 11 grudnia 1870 r. własnoręcznie napisał raczył „WYKONAĆ”. Polecit O takowym NAJWYŻSZYM rozkazie, dla wiadomości i należytego w czem kogo dotyczyć może wykonania, zawiadomić JEHO CESARSKĄ WYSOKOŚĆ namiestnika kaukaskiego, namiestnika w królestwie polskiem, ministrów i głównie zarządzających oddzielnymi wydziałami, jednych przez ukazy, a drugich przez złożenie do akt naczelnego prokuratora 1-go departamentu rządzącego senatu kopji postanowienia senatu; również przesłać ukazy: komitetowi urządzającemu w królestwie polskiem, gubernatorom, rządowi guberni polskiemu i izbom skarbowym 10-u gubernij królestwa polskiego; najświętszemu zaś rządzącemu synodowi, wszystkim departamentom rządzącego senatu i ogólnemu ich zebraniu przesłać wypisy, a departamentowi ministerstwa sprawiedliwości kopję postanowienia. Dla wydrukowania zaś w ustanowionym porządku zawiadomić kantor drukarni senatu.

Dnia 5 stycznia 1871 r.

Oryginał za właściwemi podpisami.

Za zgodność:

Dyrektor główny, prezydujący
w kommissji rządowej sprawiedliwości, radca tajny, *Wosiński*.

Dyrektor kancelarji, *Wł. Holewiński*.

Dzień ogłoszenia, dnia 16 (28) kwietnia 1871 roku.

По указу Его Величества

АЛЕКСАНДРА II-го,

Императора и Самодержца Всероссийского, Царя Польского,

Великого Князя Финляндского,

и проч., и проч., и проч.,

Наместникъ въ Царствѣ Польскомъ

Вслѣдствіе представленія министра внутреннихъ дѣлъ въ комитетъ по дѣламъ царства польскаго по вопросу, объ увеличеніи нормальной страховой преміи со строеній въ городѣ Варшавѣ, 11 декабря 1870 года Высочайше повелѣно:

I. Нормальную страховую премію со строеній въ г. Варшавѣ взимать, начиная съ 1871 года въ увеличенномъ на 50% размѣрѣ противъ опредѣленнаго ст. 16-ю устава о страхованіи, утвержденнаго 5 (17) апрѣля 1844 года, съ тѣмъ, чтобы премія эта взыскивалась въ апрѣлѣ мѣсяцѣ, а дополнительная, въ случаѣ надобности, въ октябрѣ мѣсяцѣ каждаго года.

II. Въ запасный капиталъ по страхованію строеній отъ огня въ г. Варшавѣ, сверхъ опредѣленной статьею 52-ю Высочайше утвержденнаго 20 іюля 1870 г. положенія о взаимномъ губернскомъ страхованіи строеній, $\frac{1}{5}$ суммы остатковъ отъ необязательныхъ страхованій, обращать и всѣ могущіе оказаться, за удовлетвореніемъ текущихъ расходовъ, остатки отъ страхового въ городѣ Варшавѣ сбора.

Намѣстникъ въ царствѣ польскомъ постановилъ и постановляетъ:

Настоящее Высочайшее повелѣніе внести, установленнымъ порядкомъ, въ дневникъ законовъ и исполненіе онаго возложить на магистратъ города Варшавы.

Варшава, декабря 31 (января 12) 1870/71 года.

Намѣстникъ въ царствѣ, генералъ фельдмаршалъ,
(подписалъ) *Графъ Бергъ*.

Членъ-завѣдывающій дѣлами учредительнаго комитета,
сенаторъ, (подписалъ) *Я. Соловьевъ*.

Число опубликованія, 16 (28) апрѣля 1871 года.

W Imieniu Najjaśniejszego

ALEXANDRA II-go,

Cesarza i Samowładcy Wszech Rosyji, Króla Polskiego,

Wielkiego Księcia Finlandzkiego,

etc., etc., etc.,

Namiestnik w Królestwie Polskiem.

W skutek przedstawienia ministra spraw wewnętrznych, do komitetu do spraw królestwa polskiego, w przedmiocie zwiększenia składki normalnej od ubezpieczenia budowli w mieście Warszawie, dnia 11 grudnia 1870 r. **NAJWYŻEJ** rozkazano:

I. Składkę normalną od ubezpieczenia budowli w mieście Warszawie pobierać, poczynawszy od roku 1871, podług stopy o 50% zwiększonej nad ustanowioną artykułem 16 ustawy o ubezpieczeniu, pod dniem 5 (17) kwietnia 1844 r. zatwierdzonej, z tem, ażeby składka takowa pobierana była w miesiącu kwietniu, a dodatkowa, w razie potrzeby, w miesiącu październiku każdego roku.

II. Do kapitału rezerwowego ubezpieczenia od ognia budowli w mieście Warszawie, oprócz wyznaczonej artykułem 52 **NAJWYŻEJ** w dniu 20 lipca 1870 r. zatwierdzonej ustawy o wzajemnem gubernijalnem ubezpieczeniu budowli, $\frac{1}{5}$ części summy pozostałości z funduszów ubezpieczeń nieobowiązkowych, przelewać i wszelkie mogące być osiągnięciami, po zaspokojeniu bieżących wydatków, pozostałości ze składek od ubezpieczenia w mieście Warszawie.

Namiestnik w królestwie polskiem postanowił i stanowi:

Takowy rozkaz **NAJWYŻSZY** zamieścić właściwym porządkiem w dzienniku praw, a wykonanie onego poruczyć magistratowi miasta Warszawy.

W Warszawie dnia 31 grudnia (12 stycznia) 1870/71 r.

Членъ-завѣдывающій дѣлами учредительнаго комитета,
сенаторъ, (подписалъ) *Я. Соловьевъ*.

Za zgodność:

Dyrektor główny, prezydujący
w komisji rządowej sprawiedliwości, tajny radca, *Wosiński*.
Dyrektor kancelarii, *Wł. Holewiński*.

Діеі оглошенія, дня 16 (28) kwietnia 1871 roku.

Tom LXXI.

По указу Его Величества
АЛЕКСАНДРА II-го,
Императора и Самодержца Всероссийского, Царя Польского,
Великого Князя Финляндского,
и проч., и проч., и проч.,

Учредительный въ Царствъ Польскомъ Комитетъ.

Во исполнение Высочайше утвержденного 20 декабря 1870 года положенія комитета по дѣламъ царства польскаго объ имуществѣхъ и капиталахъ, отказываемыхъ въ пользу духовенства и духовныхъ учреждений послѣ изданія Высочайшихъ указовъ о монастыряхъ и свѣтскомъ духовенствѣ, учредительный комитетъ постановилъ и постановляетъ:

1) За обезпеченіемъ римско-католическаго духовенства постояннымъ содержаніемъ отъ казны, всѣ суммы и имущества, жертвуемыя и отказываемыя на содержаніе сего духовенства, обращаются въ полное вѣдѣніе и распоряженіе правительства, согласно постановленіямъ Высочайшихъ указовъ 27 октября 1864 года и 14 декабря 1865 года объ устройствѣ монастырей и свѣтскаго духовенства въ царствѣ польскомъ и дополнительныхъ къ симъ указамъ правилъ.

2) Суммы и имущества, жертвуемыя и отказываемыя на постройку и возобновленіе монастырскихъ и приходскихъ строеній и кладбищъ, на украшеніе церкви, освѣщеніе оной, на заготовленіе утвари, ризницы и тому подобныя дѣла, а равно всѣ суммы, жертвуемыя и отказываемыя общимъ выраженіемъ въ пользу церквей, а не состоящаго при оныхъ духовенства, причисляются къ специальнымъ средствамъ министерства внутреннихъ дѣлъ и употребляются по назначенію.

3) Если на приведенные въ предыдущемъ пунктѣ предметы пожертвовано недвижимое имущество, то такое обращается въ продажу или принимается въ казну по соотвѣтственной оцѣнкѣ, а поступившій отъ сего капиталъ присоединяется къ специальнымъ средствамъ министерства внутреннихъ дѣлъ, для употребленія на изложенномъ въ ст. 2 основаніи. Изъ сего изымаются лишь тѣ зданія и земли, которыя, согласно п. а § 1 дополнительныхъ къ указу 14 декабря 1865 года правилъ, остаются въ непосредственномъ распоряженіи причтовъ.

W Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA II-go,
CESARZA I SAMOWŁADCY WSZECH ROSSJI, KRÓLA POLSKIEGO,
WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,
etc., etc., etc.

Komitet Urządzący w Królestwie Polskiem.

W wykonaniu NAJWYŻEJ zatwierdzonej w dniu 20 grudnia 1870 r. uchwały komitetu do spraw królestwa polskiego o majątkach i kapitałach, przekazywanych na rzecz duchowieństwa i instytucyj religijnych po wydaniu NAJWYŻSZYCH ukazow o klasztorach i duchowieństwie świeckiem, komitet urządzający postanowił i stanowi:

1) Po zabezpieczeniu duchowieństwa rzymsko-katolickiego przez zapewnienie mu stałego utrzymania ze skarbu, wszystkie fundusze i majątki, ofiarowane i przekazywane na utrzymanie tegoż duchowieństwa, przechodzą w zupełne zawiadywanie i rozporządzenie rządu, stosownie do postanowień NAJWYŻSZYCH ukazow z d. 27 października 1864 r. i z dnia 14 grudnia 1865 r. o urządzeniu klasztorów i duchowieństwa świeckiego w królestwie polskim, oraz dodatkowych do tych ukazow przepisow.

2) Fundusze i majątki, ofiarowane i przekazywane na budowę i odnowienie klasztornych i parafijalnych budowli i cementarzy, na upiększenie kościoła, na oświetlenie takowego, na przygotowanie aparatow kościelnych, zakrystje i na tym podobne cele, jak również i wszelkie fundusze, ofiarowane i przekazywane w ogólności na rzecz kościołow, lecz nie dla zostającego przy nich duchowieństwa, zaliczają się do funduszow specjalnych ministerstwa spraw wewnętrznych i używane być mają podług przeznaczenia.

3) Jeżeli na cele w poprzedzającym punkcie wymienione, ofiarowano majątek nieruchomy, to takowy wystawia się na sprzedaż lub przyjmuje się na rzecz skarbu podług odpowiedniego oszacowania, a kapitał jaki ztąd wpłynął dołącza się do funduszow specjalnych ministerstwa spraw wewnętrznych, celem użycia stosownie do art. 2. Z tego wyłącza się jedynie te gmachy i grunta, które stosownie do punktu a § 1 dodatkowych przepisow do ukazow z d. 14 grudnia 1865 r., pozostawiają się do bezpośredniego rozporządzenia zarządu kościelnego.

4) Если при упомянутых въ п. 2 и 3 пожертвованіяхъ и отказахъ постановлено условіе совершенія богослуженій, заупокойныхъ поминовеній и другихъ такъ называемыхъ фундушевыхъ обязанностей, то министерство внутреннихъ дѣлъ, удостовѣрившись, что доходъ отъ сказаннаго имущества обезпечиваетъ потребные на исполненіе сихъ обязанностей расходы, равнымъ образомъ причисляетъ капиталъ, либо пожертвованный, либо полученный отъ продажи или передачи въ казну, на изложенномъ въ п. 3 основаніи, недвижимости, къ своимъ специальнымъ средствамъ и распоряжается употребленіемъ дохода съ оного, согласно назначенію, съ соблюденіемъ при семъ правилъ ст. 30 и 31 Высочайшаго указа 14 (26) декабря 1865 года объ устройствѣ свѣтскаго римско-католическаго духовенства.

5) Если бы въ записяхъ или завѣщаніяхъ объ отказахъ въ пользу духовенства и духовныхъ учрежденій, встрѣтились какія либо особые условія: возвращеніе имущества въ томъ или другомъ случаѣ въ родѣ завѣщателя или обращеніе оного на иную надобность и т. п., то по утвержденіи такихъ записей, примѣняется къ нимъ во всей точности Высочайше утвержденное 17 января 1867 года положеніе комитета по дѣламъ царства польскаго объ условныхъ записяхъ.

6) Исполненіе настоящаго постановленія, которое должно быть внесено въ дневникъ законовъ, возлагается на подлежащія вѣдомства по принадлежности.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 369 засѣданіи, 29 декабря 1870 года (10 января 1871 г.)

Намѣстникъ въ царствѣ, генералъ-фельдмаршалъ,
(подписалъ) *Гр. Беръ.*

Членъ-завѣдывающій дѣлами учредительнаго комитета,
сенаторъ, (подписалъ) *Я. Соловьевъ.*

Число опубликованія, 16 (28) апрѣли 1871 года.

4) Jeżeli przy wzmiankowanych w punkcie 2 i 3 ofiarach i przekazach uczyniony jest warunek odprawiania nabożeństw żałobnych i innych obowiązków nazywanych funduszowemi, to ministerstwo spraw wewnętrznych, przekonawszy się, że dochód ze wzmiankowanego majątku wystarcza na wydatki potrzebne na wykonanie tych obowiązków, zalicza również kapitał, czy to ofiarowany, czy też otrzymany ze sprzedaży lub przekazu do skarbu, na zasadzie w p. 3 wskazanej, do swych środków specjalnych i zarządza używaniem dochodu z takowego podług przeznaczenia, z zachowaniem przytem przepisów art. 30 i 31 NAJWYŻSZEGO ukazu z d. 14 (26) grudnia 1865 r. o urządzeniu duchowieństwa świeckiego rzymsko-katolickiego.

5) Jeżeliby w zapisach lub testamentach na rzecz duchowieństwa i zarządów duchownych, napotkane były jakiekolwiekbyż szczególne warunki: powrócenie majątku w danym razie do spadkobierców zapisodawcy, albo obrócenie onego na inny cel i t. p., to po zatwierdzeniu takowych zapisów, stosować się ma do nich z całą ścisłością NAJWYŻEJ zatwierdzona w d. 17 stycznia 1867 r. uchwała komitetu do spraw królestwa polskiego o zapisach warunkowych.

6) Wykonanie niniejszego postanowienia, które w dzienniku praw zamieszczone być ma, porucza się władzom właściwym, w czym do której należy.

Działo się w Warszawie, na 369 posiedzeniu, d. 29 grudnia 1870 roku (10 stycznia 1871 r.)

Членъ-завѣдывающій дѣлами учредительнаго комитета,
сенаторъ, (подписалъ) *Я. Соловьевъ.*

Za zgodność:

Директор главный, преzyдуяcy
w kommissji rządowej sprawiedliwości, tajny radca, *Wosiński.*

Директор канцелярji, *Wł. Holewiński.*

Діень ogłoszenia d. 16 (28) kwietnia 1871 r.

По указу Его Величества
АЛЕКСАНДРА II-го,
Императора и Самодержца Всероссийского, Царя Польского,
Великого Князя Финляндского,
и проч., и проч., и проч.,

Учредительный въ Царствъ Польскомъ Комитетъ.

Во исполнение Высочайше утвержденного 7 января 1871 г. положения комитета по делам царства польского, учредительный комитет во исполнение постановления своего, состоявшегося 7 (19) марта 1870 г., объ отправлении рекрутской повинности лицами, добровольно поступившими на службу в варшавскую полицейскую стражу и пожарную команду, постановил и постановляет:

1. Варшавская полицейская стража и пожарная команда должны быть комплектуемы исключительно вольнонаемными людьми и только временно в случае действительной невозможности комплектовать означенные команды вольнонаемными, может быть с разрешения военного министра, по соглашению его с министром внутренних дел, допускаемо назначение в упомянутые команды конскриптов подлежащих сдаче в рекруты, в том числе и таких, кои находятся уже на службе в пожарной и полицейской командах по вольному найму.

2. Назначаемые и оставляемые на сем основании в полицейской и пожарной командах конскрипты обязаны выслужить со дня поступления их в рекруты обще-установленный для военных чинов срок, с правом на увольнение во временный и безсрочный отпуск на общем для них чинах основании.

3. Настоящее постановление внести установленным порядком в дневник законов.

Состоялось в Варшаве, в 371 заседании, 22 января (3 февраля) 1871 г.

Наместник в царствъ, генералъ фельдмаршалъ,
(подписаль) *Графъ Бергъ.*

Членъ-завѣдывающій делами учредительнаго комитета,
сенаторъ, (подписаль) *Я. Соловьевъ.*

Число опубликования, 16 (28) апрѣля 1871 года.

W Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA II-go,
CESARZA I SAMOWŁADCY WSZECH ROSSYI, KRÓLA POLSKIEGO,
WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,
etc., etc., etc.,

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem.

W wykonaniu Najwyżej zatwierdzonej w d. 7 stycznia 1871 r. uchwały komitetu do spraw królestwa polskiego, komitet urządzający, zmieniając postanowienie swoje z d. 7 (19) marca 1870 roku o odbywaniu powinności zaciągowej przez osoby, które dobrowolnie wstąpiły do służby w straży policyjnej lub straży ogniowej w Warszawie, postanowił i stanowi:

1. Straż policyjna i straż ogniowa w Warszawie powinny być kompletowane wyłącznie przez ludzi z wolnego najmu, i tylko czasowo, w razie rzeczywistej niemożności kompletowania tych straży przez wolnonajemnych, może być z decyzji ministra wojny, za porozumieniem się z ministrem spraw wewnętrznych, dopuszczane przeznaczanie do pomienionych straży, popisowych kwalifikujących się do zaciągu, a w tej liczbie i takich, którzy znajdują się już w służbie w straży ogniowej lub policyjnej z wolnego najmu.

2. Przeznaczani i pozostawiani na tej zasadzie w strażach policyjnej i ogniowej popisowi, obowiązani wysłużyć od daty wstąpienia ich do zaciągu ogólnie ustanowiony termin dla stopni wojskowych z prawem uwalniania na czasowy i nieograniczony urlop, podług ogólnych dla tych stopni przepisów.

3. Niniejsze postanowienie zamieścić, podług ustanowionego porządku, w dzienniku praw.

Działo się w Warszawie, na 371 posiedzeniu, d. 22 stycznia (3 lutego) 1871 roku.

Членъ-завѣдывающій делами учредительнаго комитета,
сенаторъ, (подписаль) *Я. Соловьевъ.*

Za zgodność:

Dyrektor główny, prezydujący
w kommissji rządowej sprawiedliwości, tajny radca, *Wosiński.*

Dyrektor kancelarii, *Wł. Holewiński.*

Dzień ogłoszenia, d. 16 (28) kwietnia 1871 roku.

М. Ф.

С.-ПЕТЕРБУРГСКОЕ
ГУБЕРНСКОЕ АКЦИЗНОЕ
УПРАВЛЕНИЕ.

Платежное свидетельство.

Дано С.-Петербургскому 1-й гильдии купцу NN для внесенія въ N Губернское Казначейство депозитомъ в Губернскаго Акцизнаго Управленія въ обезпеченіе акциза за вино двухъ облигацій С.-Петербургскаго Городскаго Кредитнаго Общества за № 00000 и 00000, въ 1000 р. каждая, съ двѣнадцатью купонами и десяти таковыхъ же облигацій за № 0000—0000, въ 100 р. каждая, съ двѣнадцатью купонами, всего двѣнадцати облигацій на сумму три тысячи рублей, а по цѣнѣ назначенной для пріема въ залогъ по разсрочкѣ акциза за вино на сумму двѣ тысячи триста двадцать пять рублей.

Управляющій NN
Бухгалтеръ NN

КНИГА
для записки залоговъ и выданнѣхъ по нимъ залоговнѣхъ квитанцій
NN Губернскаго Акцизнаго Управленія.

Форма № 2

СЧЕТЪ № " " "Лит. " "									
по залогомъ представленнымъ									
Время при- нятія зало- говъ и № квитанцій Казначей- ства.	№ ст. Журн. и главной книги.	Описаніе зало- говъ.	Въ какой сум- мѣ залога принятъ. Р. К.	Сроки погаше- нія. Свѣдѣ- нія.	Кому, когда и за какинѣ- № сообще- но о прини- тіи залога.	Въданъ залого- вые квитанціи. Которъ, сколь- ко, какихъ и ка- кую сумму, за ка- кимъ № и на какой срокъ.	Возвращено по обезпеченію зало- говъ облигацій. Которъ, ка- кіи именно и какою воз- вращены. Руб.	Возвращено за- логую. Которъ и ка- кіе именно. Р. К.	Кому, когда и за какинѣ- № сообще- но о возвра- тѣ залога.
21 Апрель 1869 года.		Отъ Лужскаго куп- ца NN принято въ залогъ по разсроч- кѣ платежа акциза свидѣтельство Ви- тебской Палаты Гражданскаго Суда, отъ 27 Августа 1863 г., за № 29, на должъ NN въ Дина- бургъ въ суммѣ де- сять тысячъ двѣсти десять руб.	10210 —	29 Юля 1870	Въ Витеб- скую Палату Гражданска- го Суда, отъ 23 Апрель 1869 г. № 947. Въ Правленіе Русскаго Страхового отъ огня Об- щества 23 Апреля 1869 г. № 941.	23 Апрель 1869 г. 4 по 1 т. р. за №№ 391—394, 10 по 400 р. за 1869 г. № 947. МН 221 — 230, 11 по 100 р. за МН 288—298, 11 по 10 р. за №№ 31—141 срокомъ 29 Ю- ля 1869 г.	Представле- ны при объ- явленіи 11 Юля 1869 г. по 1000 р. за №№ 391— 394, 10 по 500 р. за МН 221—230, 11 по 100 р. за МН 288—298, 11 по 10 р. р. 11 по 10 р. р. за №№ 131— 141.	Свидѣтель- ство Витеб- ской Палаты Гражданска- го Суда, отъ 27 Августа 1863 г. за № 29 на должъ NN принятое въ суммѣ де- сять тысячъ де- сяти руб. по- лучить 15 Юля 1869 г.	Въ Витеб- скую Палату Гражданска- го Суда 15 Юля 1869 г., № 1531. Въ Правленіе Русскаго Страхового отъ огня Об- щества 15 Юля 1869 г. № 1530.
8 Мая 1869 г. Казн. квит. № 2416.	119 21	50% билеты Госу- дарственнаго Банка 2 выпуска: за №№ 739, 750, 775 и 813, всѣ четыре съ 4 купонами по 1000 руб. каждый и за № 9226 въ 500 р. съ 4 купонами, а всего пять билетовъ на сумму четыре тыся- чи пятьсотъ р. . .	4500 —	—	—	Май 8, или 3 Юня 1869 г. за МН 24, 25 и 26, 3 по 500 р. за №№ 93, 94 и 95 без- срочно. . .	4500	—	—

КНИГА
для записки прихода и расхода вѣанковъ залоговъ квитанцій
NN Губернскаго Акцизнаго Управленія.

Форма № 3

	П Р И Х О Д Ъ										Р А С Х О Д Ъ									
	10,000	5,000	1,000	500	100	10	На сумму	10,000	5,000	1,000	500	100	10	На сумму						
1868 г. Октя- бря 29 При предписаніи Департамента Неокладныхъ Сборовъ, за № 3218.														1869 г. Апрѣ- ль 23 NN сч. 134 .	—	—	4	10	11	10,210 руб.
1869 г. Января 4 При предписаніи Департамента, за № 37. . . .	129	210	—	—	—	—	2,250,000 руб.	—	8	NN сч. 140 .	2	5	—	—	—	—	—	—	—	35,000 руб.

С.-ПЕТЕРБУРГСКОЕ АКЦИЗНОЕ УПРАВЛЕНИЕ.

Форма № 4

СВИДѢТЕЛЬСТВО.

Дано отъ конторы Ивановскаго № 10 винокуреннаго завода, состоящаго при селѣ Ивановскомъ NN уѣзда NN губерніи, купцу NN, въ томъ, что ему, 1870 года, Августа 5 дня, отпущено изъ означеннаго завода вина, крѣпостию по спиртомѣру Траллеса отъ 69, до 72, 1° въ сорока восьми бочкахъ, емкость коиныхъ обозначена на каждой, всего двѣсти девяносто семь и шесть десятыхъ ведръ, составляющихъ двѣсти тысячъ градусовъ безводнаго спирта, въ оптовой складъ купца NN, состоящій въ г. С.-Петербургѣ.

	Руб.	Коп.	Отмѣтка уплаченъ ли акцизъ, или если разсроченъ, то съ обезпеченіемъ залогомъ въ по- ложившемъ или полномъ размѣрѣ и съ означеніемъ числа и № разрѣшенія.
Сумма акциза.	12,000		Акцизъ уплаченъ сполна. Съ разсрочкою акциза и съ обезпеченіемъ онаго залоговыми квитанціями въ полномъ размѣрѣ по разрѣшенію, отъ 5 Августа 1869 года № 1749.

18
Управляющій заводомъ NN
Надсмотрщикъ NN

для

ДНЕВНИКЪ ЗАКОНОВЪ

№ 246.

Томъ семьдесятъ первый.

DZIENNIK PRAW

№ 246.

Tom siedmdziesiąty pierwszy.

На подлинной написано: на основании п. 7 Высочайше утвержденного 8-го июля 1868 г. мѣня государственнаго совѣта, утверждаю.

Подписалъ: Министръ финансовъ, статсъ-секретарь, *Рейтернъ*.
4-го ноября 1870 г.

И Н С Т Р У К Ц И Я

акцизнымъ управленіямъ по установкѣ и наблюденію за контрольными виноизмѣряющими снарядами на винокуренныхъ заводахъ.

§ 1. Контрольный виноизмѣряющій снарядъ на всѣхъ заводахъ долженъ находиться въ помѣщеніи, въ которомъ температура никогда не понижается ниже 0° по реомюру. Помѣщеніе это должно быть свѣтлое, а въ ночное время, при посѣщеніи должностныхъ лицъ надлежащимъ образомъ освѣщенное посредствомъ вислицихъ лампъ со стеклами. Не дозволяется ставить на футляръ снаряда лампъ или зажженныхъ свѣчи. Всѣ части перегонныхъ аппаратовъ и всѣ спиртопроводныя и паропроводныя трубы отъ бражныхъ кубовъ до контрольнаго снаряда должны быть расположены такъ, чтобы къ нимъ со всѣхъ сторонъ былъ свободный доступъ для осмотра оныхъ.

§ 2. Прежде установки контрольнаго снаряда на заводѣ, должна быть осмотрѣна должностными лицами акцизнаго управленія, въ присутствіи заводчика или его повѣреннаго, вся заводская перегонная посуда для удостовѣренія, не окажется ли нужнымъ произвести нѣкоторыя устройства или перемѣненія посуды, какъ для помѣщенія контрольнаго снаряда, согласно съ условіями, объясненными въ § 1 сей инструкціи, такъ и для предупрежденія возможности пользоваться спиртомъ или парами его на пути движенія ихъ отъ бражнаго куба до входа въ контрольный снарядъ. Осмотрѣвъ перегонный аппаратъ, должностныя лица дѣлаютъ подробное описаніе его, съ обозначеніемъ размѣровъ частей его, и съ разъясненіемъ назначенія каждой отдѣльной части аппарата, а также и соединительныхъ трубъ.

§ 3. Объ осмотрѣ завода, за подписью всѣхъ присутствовавшихъ лицъ, составляется актъ. Если при осмотрѣ завода окажется необходимость въ перемѣненіяхъ и передѣлкахъ, то о семъ объясняется въ актѣ, въ которомъ подробно излагаются сообра-

Na oryginale napisano: na mocy 7 punktu zatwierdzonego Najwyżej w dniu 8 lipca 1868 r. zdania rady państwa, zatwierdzam.

Podpisano: Minister finansów, sekretarz-stanu, *Reytern*.
Dnia 4 listopada 1870 roku.

I N S T R U K C J A

dla zarządów akcyznych w przedmiocie ustawiania przyrządów kontrollujących wódkę w gorzelniach i dozoru nad nimi.

§ 1. Przyrząd kontrollujący powinien w każdej gorzelni znajdować się w takim pomieszczeniu, gdzie temperatura nie spada nigdy poniżej zera podług reaumura. Pomieszczenie to powinno być widne, nocną zaś porą, w czasie wizyty urzędników, ma być należycie oświetlone lampami wiszącymi, oszklonemi. Nie dozwala się stawiać na futerałach przyrządu ani lampy ani zapalonej świecy. Wszelkie części aparatów gorzelnianych i wszystkie rury rozprawdzające okowitę i parę od kotłów do przyrządu kontrollującego winny być tak poumieszczane, ażeby ze wszech stron był do nich swobodny dostęp dla obejrzenia.

§ 2. Przed ustawieniem przyrządu kontrollującego w gorzelni, urzędnicy zarządu akcyznego, w obecności właściciela gorzelni lub jego pełnomocnika, powinni obejrzeć wszelkie naczynia gorzelniane, celem przekonania się, czy nie zajdzie potrzeba uskutecznienia jakich przeróbek lub przestawienia naczyń, tak dla pomieszczenia przyrządu kontrollującego, zgodnie z warunkami, objaśnionemi w § 1 niniejszej instrukcji, jak i w celu zapobieżenia korzystaniu z okowity lub pary tejże w czasie przejścia takowych z kotła do przyrządu kontrollującego. Po obejrzeniu całego aparatu, urzędnicy opisują go szczegółowo z wymienieniem wymiarów jego części składowych i z wyjaśnieniem przeznaczenia każdej z tych części, oraz raz rarr komunikacyjnych.

§ 3. Po takowej rewizji gorzelni, spisuje się stosowny protokół, podpisany przez wszystkich obecnych. Jeżeli przy rewizji gorzelni okażą się koniecznemi jakie przestawienia lub przeróbki, to o tem czyni się wzmianka w protokole, w którym wyłącza się także szcze-

женія лицъ, производившихъ осмотръ, относительно предполагаемыхъ перемѣщеній и передѣлокъ. Въ случаѣ несогласія заводчика на производство сихъ перемѣщеній и передѣлокъ, актъ, со включеніемъ всѣхъ возраженій заводчика, препровождается на окончательное разрѣшеніе управляющаго акцизными сборами. Акцизнымъ управленіемъ предоставляется право требовать всѣ необходимыя для правильнаго дѣйствія снарядовъ и свободнаго осмотра оныхъ, перемѣщенія и передѣлки перегонныхъ аппаратовъ и спиртопроводныхъ трубъ, какъ напр. устройство для контрольнаго снаряда помѣщенія, согласно § 1; подъемъ погоннаго чана (лютровки), для того, чтобы погонъ изъ онаго могъ свободно стекать обратно въ бражный кубъ; сокращеніе разстоянія отъ холодильнаго чана до контрольнаго снаряда, устройство прочнаго фундамента подъ холодильный чанъ, и если онъ находится внѣ завода, то переноска его внутрь завода, а гдѣ это, несмотря на перемѣщеніе посуды, окажется невозможнымъ, то огражденіе сего чана перегородкою и тому подобное.

Всѣ вышеупомянутыя работы производятся на счетъ заводчика, въ возмѣщеніе чего, согласно Высочайше утвержденному 8-го іюля 1868 г. мнѣнію государственнаго совѣта, отчисляется въ пользу заводчика, независимо отъ слѣдующаго ему по дѣйствующимъ узаконеніямъ безакцизнаго перекура, 1% безакцизнаго спирта со всего причитающагося по избранной нормѣ выхода.

Неисполненіе заводникомъ требованій мѣстнаго акцизнаго надзора, выраженныхъ въ окончательномъ рѣшеніи управляющаго акцизными сборами, лишаетъ заводчика права на производство винокурения впредь до приведенія завода въ требуемое инструкціею положеніе.

§ 4. По окончаніи всѣхъ необходимыхъ передѣлокъ и перемѣщеній, на избранномъ мѣстѣ устраивается прочный изъ кирпича или камня постаментъ, на немъ укрѣпляется платформа и устанавливается контрольный снарядъ.

Постаментъ и почъ него фундаментъ складываются на счетъ заводчика, который обязанъ доставить въ мѣсто устройства ихъ: кирпичъ, плиту, камень, известь, цементъ, песокъ и прочіе необходимыя матеріалы въ количествѣ, указанномъ мѣстнымъ надзоромъ. Расходъ этотъ вознаграждается тѣмъ 1% безакцизнаго спирта, который отчисляется въ пользу заводчика на покрытие расходовъ по перемѣщеніямъ и передѣлкамъ на заводѣ (§ 3). Постаментъ не штукатурится.

голове uwagi rewidujących co do proponowanych przestawień i przeróbek. W razie niezgodzenia się właściciela na uskutecznienie tych przestawień i przeróbek, protokół, z dołączeniem doń wszelkich zarzutów właściciela, przedstawia się do ostatecznej decyzji zarządzającego dochodami akcyznymi. Zarządy akcyjne mają prawo żądać uskutecznienia wszelkich niezbędnych do prawidłowego działania przyrządów i swobodnego ich obejrzenia, przestawień i przeróbek aparatów i rur odprowadzających okowitę, jak np. urządzenia pomieszczenia dla przyrządu kontrollującego, w myśl § 1-go; podwyższenia kadzi zacierowej, w tym celu, ażeby robota mogła z niej ściekać swobodnie napowrót do kotła; skrócenia odległości od chłodnicy (kilszotka) do przyrządu kontrollującego, zbudowania trwałego fundamentu pod chłodnicę, a jeżeli ta znajduje się na zewnątrz gorzelni, przeniesienia takowej wewnątrz budynku, gdzieby zaś to, bez względu na przestawienie naczyń, okazało się niemożliwym, zabezpieczenia jej przegrodą i t. p.

Wszystkie wymienione wyżej roboty wykonywają się kosztem właściciela gorzelni, dla wynagrodzenia którego, stosownie do zatwierdzonego Najwyżej w dniu 8 lipca 1868 r. zdania rady państwa, odlicza się na korzyść tegoż, niezależnie od należnej mu wedle obowiązujących przepisów superaty wolnej od akcyzy, 1% wolnego od akcyzy spirytusu od całego przypadającego podług obranej normy wydatku.

Niezastosowanie się przez właściciela gorzelni do żądań miejscowego nadzoru akcyzy, sformułowanych w ostatecznej decyzji zarządzającego dochodami akcyznymi, pozbawia tegoż właściciela prawa pędzenia okowity do czasu doprowadzenia gorzelni do stanu wymaganego instrukcją.

§ 4. Po uskutecznieniu wszelkich niezbędnych przeróbek i przestawień, wznosi się na obranem miejscu trwały postument z cegły lub kamienia, na którym przytwierdza się platforma i ustawia sam przyrząd kontrollujący.

Postument i fundament pod tymże, stawiają się kosztem właściciela gorzelni, który obowiązany jest dostarczyć w tym celu na miejsce: cegłę, płytę, kamienie, wapno, cement, piasek i inne potrzebne materiały, a to w ilości wskazanej przez nadzór miejscowy. Jako wynagrodzenie za te wydatki służy ów 1% spirytusu wolnego od akcyzy, który odlicza się na korzyść właściciela dla pokrycia wydatków z tytułu przemian i przeróbek w gorzelni (§ 3). Postument nie tynkuje się.

Установка снаряда.

§ 5. Установка контрольного снаряда на винокуренных заводах производится непременно двумя должностными лицами акцизного управления.

§ 6. Должностные лица, которым поручена будет установка снаряда, в присутствии заводчика или его поверенного, вскрывают доставленный на завод ящик с снарядом и приступают к осмотру и установке его на платформу. Осмотр снаряда должен состоять в следующем:

а) Вынимают стояк и барабан и осматривают, нет ли на них погнутых или продавленных мест и плотно ли барабан лежит на оси.

б) Свидетельствуют, твердо ли подшипники держатся на своих местах.

в) Вынутый стояк испытывают горячей водою или крепким спиртом, для убеждения, нет ли в нем трещин по снам.

г) Подобным же образом испытываются сосуды: холодильник, пробника и контрольника, и корыто, каждый из них отдельно. Если холодильник, пробник и контрольник были испытаны кипятком, то после испытания эти сосуды должно прополаскивать спиртом, и отрывая краны оставлять их в таком положении столь долго как это окажется возможным, дабы по возможности спирт, стекающий со стенок сосудов, мог бы вылиться из них через краны.

д) Осматривают, не засорены ли жолобок и воронка пробника.

е) Осматривают поплавек контрольника и прочищают осторожно изнутри внаружу малое отверстие, расположенное под криволинейным сливом из контрольника. Если же встретится необходимость прочистить отверстие, куда проходит хвост поплавка, то это делается пушистым концом мягкого пера.

ж) Осматривают мерку контрольника и удостоверяются в целости малой мерки.

з) Вставив на место барабан и стояк, проверяют счетчик и наблюдают нет ли у барабана столь значительного бокового хода, чтобы ложечка могла выливать пробу помимо жолобка.

и) Свидетельствуют ящик и футляр, нет ли в них повреждений, и нет ли на наружной и внутренней поверхностях футляра царапин.

Установка прирządu.

§ 5. Установки прирządu контрольного в горзельнях докуют конично двай урзденцы зарзду акычного.

§ 6. Урзденцы, кторзы бда мели поручоне собе установка прирządu, отwierają в obecności właściciela gorzelni lub jego pełnomocnika dostarczoną do gorzelni skrzynię z przyrządem i przystępują do obejrzenia go i ustawienia na platformie. Obejrzenie przyrządu odbywa się jak następuje:

a) Wyjmują stojak i bęben i oglądają czy nie są pogięte lub zakłóste i czy bęben szczelnie leży na osi.

b) Przekonywają się czy podstawki trzymają się silnie na swoich miejscach.

c) Wyjęty stojak próbują wodą gorącą lub mocnym spirytem dla przekonania się czy nie ma szpar na spoiniach.

d) W podobny sposób próbują się naczynia: chłodnica, próbierz, kontrolnik i koryto, każde z nich oddzielnie. Jeżeli chłodnica, próbierz i kontrolnik próbowane były ukropem, to po odbyciu próby należy naczynia te przepłukać okowitą i podkręcawszy kраны pozostawić je tak długo dopóki można, a to aby okowita spływająca ze ścian mogła odejść kranami.

e) Oglądają, czy ściek i lejek probierza nie są zanieczyszczone.

f) Oglądają pływак контрольника i przeczyszczają ostrożnie z wewnątrz na zewnątrz mały otwór pod węzownicą контрольника. W razie potrzeby przeczyszczenia otworu, przez który przechodzi koniec pływaka, skutecznie się to miękką kitką pióra.

g) Rewidują miarkę контрольника i przekonują się o całości małej miarki.

h) Ustawiwszy na miejscu bęben i stojak, sprawdzają skazomiar i opatrują czy w bębnie nie ma tak znacznego zboczenia, żeby łyżeczka wylewała próbę po za żłobek.

i) Rewidują skrzynię i futerał czy nie ma w nich uszkodzeń, oraz czy na zewnętrznej lub wewnętrznej powierzchni futerału nie znajdują się kresy i skazy.

к) Свидѣтельствуютъ закрѣпленіе винты и прутья, мѣдные проемные прутья, фланецъ съ винтами и стяжную муфту и осматриваютъ штемпеля съ знаками государственнаго герба на онѣхъ.

Если по осмотру, снарядъ окажется въ исправности, то его устанавливаютъ на платформу, налагаютъ пломбы въ указанныя мѣста и, обезпечивъ входное и выпускное изъ снаряда отверстія пробками съ наложеніемъ печатей, оставляютъ снарядъ на отвѣтственности заводчика. О всемъ вышенъложенномъ, за подписью всѣхъ присутствовавшихъ, составляется актъ, въ которомъ подробно описываются всѣ недостатки, найденные въ снарядѣ, а также пятна и царапины, оказавшіяся, какъ съ наружной, такъ и съ внутренней стороны футляра.

Примѣчаніе 1-е. Въ составляемомъ актѣ слѣдуетъ вписывать названіе и № завода, и № контрольнаго снаряда губернской и фабричной, располагая ихъ въ видѣ дроби: надъ чертою № губернской, а подъ чертою № фабричной.

Примѣчаніе 2-е. Если въ снарядѣ холодильникъ замѣненъ стаканчиками со слагами, то сосудъ холодильника не испытывается горячею водою или спиртомъ, но осматриваются стаканчики предназначенные для слага.

Подготовка снаряда къ дѣйствию.

§ 7. По полученіи отъ заводчика объявленія о началѣ випокуренія, контрольный снарядъ готовится къ дѣйствию. Подготовка снаряда къ дѣйствию производится непременно двумя должностными лицами акцизнаго управленія.

До начала первой стонки и послѣ того, какъ всѣ трубы и части перегоннаго аппарата будутъ окончательно подготовлены къ дѣйствию и очищены посредствомъ пропуска паровъ и воды, контрольный снарядъ соединяется со змѣвикомъ и отводною трубою, съ наложеніемъ пломбъ на фланецъ и стяжную муфту, и за тѣмъ, въ присутствіи заводчика или повѣреннаго его, готовится къ дѣйствию. Для сего:

а) По повѣркѣ горизонтальности положенія барабана и правильности его движенія, останавливаютъ барабанъ въ такомъ положеніи, когда въ отверстіи счетчика, показывающемъ штофы, видна будетъ одна, а не двѣ цифры и приливаютъ въ смазочную коробку оси барабана нѣсколько капель масла.

б) Отворяя поочередно краны № I, II и III, удостовѣряются, что холодильникъ, пробникъ и контрольный совершенно пусты.

в) За тѣмъ, затворивъ краны № I, II и III, и удостовѣрившись, что стаканчикъ контрольника совершенно сухъ, внимаютъ

к) Rewidują mutry i pręty, pręciki miedziane, flaniec ze szrubami i mutrą główną i oglądają stemple z herbem państwa.

Jeżeli po zrewidowaniu okaże się, że przyrząd w należytem jest porządku, wtedy ustawiają go na platformie, przykładają plombę w miejscach wskazanych i zatkawszy wchodowy i wylotowy otwory przyrządu korkami z wyciśnięciem pieczęci, pozostawiają przyrząd na odpowiedzialność właściciela zakładu. O całej powyższej czynności spisuje się protokół, podpisany przez wszystkich obecnych, w którym wzmiankuje się o wszelkich zaobserwowanych w przyrządzie niedokładnościach, jak niemniej o plamach i skazach, znalezionych tak na zewnętrznej jak i wewnętrznej powierzchni futerału.

Uwaga 1. W protokole wyszczególnić należy nazwę i № gorzelni, tudzież №№ przyrządu kontroującego gubernjalny i fabryczny, wypisując je w postaci ułamku: u góry № gubernjalny, a pod spodem fabryczny.

Uwaga 2. Jeżeli w przyrządzie miejsce chłodnicy zastępują szklaneczki z pływakami, to chłodnicy nie poddaje się próbie ukropem lub okowitą, lecz należy tylko obejrzeć szklaneczki przeznaczone na pływaki.

Przygotowania przyrządu do działania.

§ 7. Po otrzymaniu od właściciela gorzelni deklaracji o rozpoczęciu kampanji, przyrząd kontroujący przygotowuje się do działania. Przygotowanie to skutecznionem być winno koniecznie przez dwóch urzędników zarządu akcyznego.

Przed pierwszym jeszcze zacierem i po ostatecznem doprowadzeniu do stanu działalności wszystkich rur i części całego aparatu gorzelnianego, oraz oczyszczenia takowych przez przepuszczenie przez nie pary i wody, połączają się przyrząd kontroujący z węzownicą i rurą odprowadzającą z przyłożeniem plomb do sforznia i mutry ściągającej; następnie w obecności właściciela gorzelni lub jego pełnomocnika przygotowuje się przyrząd do działania, i w tym celu:

a) Po sprawdzeniu poziomego położenia bębna i prawidłowości jego ruchów, zatrzymuje się bęben w takim położeniu, kiedy w otworze skazomiaru, wykazującym sztofy, widać jedną, nie zaś dwie cyfry, a do kapsla u osi bębna wlewa się kilka kropel oliwy.

b) Odkręcając kolejno kranы № I, II i III-ci sprawdza się, czy chłodnica, próbierz i kontrolnik są zupełnie próżne.

c) Następnie po zakręceniu kranów №№ I, II, i III i po przekonananiu się, że szklaneczka kontrolnika jest zupełnie sucha, wyjmując się

изъ снаряда большую мѣрку, вытираютъ ее насухо чистымъ полотенцемъ, наполняютъ ее въ уровень съ краями приготовленною за-благовременно спиртною жидкостью, крѣпостью около 10° по Траллессу, при температурѣ отъ 8 до 14° R, и вливаютъ эту жид-кость въ холодильный снарядъ чрезъ отверстіе, закрытое крышкою съ надписью „холодильникъ.“ За тѣмъ вытираютъ мѣрку, и кла-дутъ ее подлѣ крановъ подъ корыто, малою мѣркою ближе къ кра-намъ.

Примѣчаніе. Въ снарядахъ, снабженныхъ стаканчиками со спилами, крана № I (если онъ имѣется при снарядѣ), не слѣдуетъ трогать съ мѣста, равно какъ и не наполняется хо-лодильникъ жидкостью.

а) Накрывъ ящикъ крышкою, закрѣпляютъ ее проемными крюками, затворяютъ боковыя дверцы и налагаютъ пломбы.

б) Осматриваютъ внутреннюю поверхность футляра и, на-крывъ имъ ящикъ снаряда, прикрѣпляютъ его къ ушкамъ плат-формы съ опломбированіемъ и опечатаніемъ сверхъ того ушекъ ка-зенною или именною печатью должностнаго лица.

в) Наконецъ, замѣчаютъ показанія счетчика.

§ 8. По подготовкѣ такимъ образомъ контрольнаго снаряда къ дѣйствию, приступаютъ къ принятію мѣръ для предотвращенія выпуска спирта или паровъ онаго изъ перегоннаго аппарата поми-мо контрольнаго снаряда. Для сего:

а) Наблюдаютъ, чтобы труба, ведущая отъ змѣвика къ снаряду, была совершенно чистая, свѣтлая и по возможности цѣльная, тннутая; если же она спайная, то наблюдается, чтобы продольный спай былъ на верхней сторонѣ трубы и спайка была мѣдная. Трубы же, на которыхъ много запаекъ, не должны быть допускаемы къ употребленію.

б) Всѣ трубы, отъ ректификатора до холодильника, а въ слу-чаѣ нужды и отъ бражнаго вуба до погоннаго чана (лютровки), на-крываются деревянными чехлами или, по ближайшему усмотрѣнію управляющаго, другимъ какимъ либо способомъ обезпечиваются отъ возможности полученія изъ нихъ спирта или спиртовыхъ па-ровъ помимо контрольнаго снаряда. Дозволяется также оставлять трубы открытыми; но въ такомъ случаѣ содержаніе ихъ въ совер-шенной чистотѣ лежитъ на обязанности производителя винокуренія.

в) На всѣ соединенія трубъ, если они сдѣланы вставкою од-ного конца въ другой, надѣваются металлическія муфты, заливае-мы свинцомъ или оловомъ, при чемъ одинъ конецъ въ другой вставляются по теченію пара или спирта въ трубахъ, и вдвигают-ся не менѣе какъ на 1 вершокъ. Продольные же спай допускают-

зъ прирządu większa miarka, wyciera takowa do sucha czystym ręcz-nikiem, napełnia się po same brzegi przygotowaną zawczasu okowitą próby około 10° Tralesa, przy temperaturze od 8 do 14° Réaumur'a i wlewa się ten płyn do chłodnicy przez otwór, pokryty wieczkiem z na-писем: „chłodnica“. Poczem wyciera się miarka i stawia obok kranów pod korytem, małą miarką w stronę kranów.

Uwaga. W przyrządach, zaopatrzonych w szklaneczki z pły-wakami, nie należy poruszać z miejsca kranu № I (jeżeli tako-wy znajduje się przy przyrządzie), jako też nie napełnia się pły-nem chłodnicy.

d) Przykrywszy skrzynkę wiekiem, zamyka się takową na ha-czyki, jak również i boczne drzwiczki i przykładają plomby.

e) Obejrzawszy wewnętrzną powierzchnię futerału i nakryw-szy takowym skrzynię przyrządu, przytwierdza się go do skobli plat-formy z opłombowaniem i opieczetowaniem prócz tego skobli pieczę-cią rządową lub prywatną urzędnika.

f) Nakoniec notują się cyfry skazomiaru.

§ 8. Po przygotowaniu w ten sposób przyrządu kontrolującego do działania, przystępuje się do zapobieżenia wypuszczaniu okowity lub pary tejże z aparatu i kotłów po za obrębem przyrządu kontrol-ującego, i w tym celu:

a) Uważa się, ażeby rura prowadząca od węzownicy do przy-rządu, była zupełnie czysta, jasna i o ile można jednolita; jeżeli zaś takowa jest spojona, to wymaga się, żeby spójnienie podłużne znajdowa-ło się na górnej stronie tejże, oraz aby samo spójnienie było miedziane. Rurki z licznymi spójnieniami nie powinny być w użyciu.

b) Wszelkie rury od rektyfikatora do chłodnicy, a w razie po-trzeby i od kadzi fermentacyjnej do kotła, pokrywają się futerałami drewnianymi, albo stosownie do bliższego uznania zarządzającego, w inny jaki sposób celem zabezpieczenia ich od możności otrzymywania okowity lub pary takowej po za obrębem przyrządu kontrolującego. Dozwala się także pozostawienie rur odkrytymi, ale w takim razie utrzymywanie ich w należytej czystości należy do producenta.

c) Wszelkie spójnienia rur, jeżeli takowe mają miejsce w ten sposób, że jeden koniec wchodzi w drugi, zamocowują się mutrami metalowymi, zalaniem ołowiem lub cyną, przyczem jeden koniec wkła-da się w drugi w kierunku pędu okowity lub pary w rurach i wsuwa przynajmniej na jeden werszek. Podłużne spójnienia mogą być tylko

ся лишь мѣдныя, аккуратно выполненныя; на старшихъ же трубахъ хорошо сдѣланные спай не мѣдью, должны быть сверху закрыты по всей длинѣ толстой мѣдною лентою съ правильно обдѣланными краями, поперегъ изогнутою сообразно круглостѣ трубы, и укрѣпленною по концамъ и сверху того по длинѣ на разстояніи около $\frac{1}{2}$ аршина муфтами, съ припайкою всей ленты и муфты къ трубѣ оловомъ или свинцомъ. Ширина ленты должна быть къ $\frac{1}{4}$ или $\frac{1}{5}$ окружности трубы, на которую она накладывается.

г) Наблюдаютъ, чтобы погонная труба отъ погоннаго чана (лютовки) къ бражному кубу была по возможности прямая и безъ крана или, съ краномъ сквознымъ; въ послѣднемъ случаѣ кранъ этотъ закрѣпляютъ снизу опломбированной чекой, такъ чтобы его нельзя было вынимать для отвода погона въ сторону. Если по устройству завода окажется особенно затруднительнымъ отводъ погона въ бражный кубъ, то дозволяется погонъ отводить въ землю.

д) Соединеніе змѣвика съ трубой, идущей къ снаряду, должно быть внутри холодильнаго чана, или у клепки чана, и въ семъ послѣднемъ случаѣ, конецъ змѣвика долженъ входить не менѣе какъ на 4 вершка въ соединительную трубу, идущую къ снаряду.

е) На всѣ чехлы, муфты и проч., а также на всѣ другія мѣста, которыя могутъ дать возможность отводить спиртъ или пары его въ сторону, налагаются пломбы, клейма или печати обоихъ должностныхъ лицъ, производящихъ подготовку снаряда.

Примѣчаніе. Для наложенія пломбъ каждое должностное лицо имѣетъ свои клещи съ особымъ номеромъ или клеймомъ. Клещи эти отъ времени до времени мѣняются между надзирателями и ревизорами по усмотрѣнію управляющаго акцизными сборами, а между помощниками надзирателей, по усмотрѣнію окружнаго надзирателя.

§ 9. По подготовкѣ такимъ образомъ контрольнаго снаряда и перегоннаго аппарата къ дѣйствию, составляется, за подписью всѣхъ присутствовавшихъ лицъ, въ трехъ экземплярахъ актъ, въ которомъ излагается все происшедшее при подготовкѣ снаряда къ дѣйствию, слѣдуетъ подробное описаніе перегоннаго аппарата (§ 2) съ натурою, подробно описываются всѣ соединенія трубъ перегоннаго аппарата, пороки на наружной поверхности ихъ, употребленіе при этомъ способы обезпеченія ихъ и проч. Въ актѣ этомъ отмѣчается также цифрами и прописью количество, кажушаяся крѣпость и температура влитой въ холодильникъ жидкости и дѣйствительная ея крѣпость, а также показаніе счетчика контрольнаго снаряда. Одинъ экземпляръ акта оставляется на заво-

мѣдзіане, щезелне przystajace; spojenia zaś na rurach starych, dobrze zrobione, ale nie miedziane, powinny być nakryte zwierchu w całej długości grubą miedzianą listwą z należycie przystającami brzegami, wygiętą w poprzek, odpowiednio do formy rury i przytwierdzoną w końcach, jakoteż i przez długość na $\frac{1}{2}$ arszyna mutrami z przylutowaniem całej listwy i muter do rury cyną lub ołowiem. Szerokość listwy wynosić ma $\frac{1}{4}$ lub $\frac{1}{5}$ obwodu rury, do której się przytwierdza.

д) Uważa się, ażeby rura od kotła do kadzi wywarowej była, o ile można prosta i bez kranu, albo z kranem na wylot; w którym to ostatnim razie, kran ten zamocowuje się u dołu zatyczką opłombowaną, tak, ażeby nie można go było wyjmować dla upuszczenia roboty na bok. Jeżeli z tytułu wewnętrznego urządzenia gorzelni, spuszczenie wywarów do kadzi okaże się szczególnie niedogodnem, to dozwala się spuszczać takowe w dół ziemny.

е) Połączenie węzownicy z rurą, prowadzącą do przyrządu, powinno mieć miejsce wewnątrz chłodnicy albo u kłapki takowej, i w tym ostatnim razie, koniec węzownicy powinien wchodzić najmniej na 4 werszki w rurę komunikacyjną, prowadzącą do przyrządu.

ф) Do wszystkich pokrowców, muter, i t. p., a także do wszelkich innych części, dających możność odprowadzenia okowity lub pary jej na bok, przykładają się plomby, signa lub pieczęcie obu urzędników, zajmujących się przygotowaniem przyrządu.

Uwaga. Celem przykładania plomb, każdy z urzędników zaopatrzonej jest w oddzielne stemple z osobnym numerem lub znakiem. Stemple takowe, nadzorca i rewizorowie zamieniają pomiędzy sobą podług uznania zarządzającego dochodami akcyznymi, a pomocnicy nadzorców podług uznania nadzorca okręgowego.

§ 9. Po przygotowaniu w ten sposób przyrządu kontrollującego i aparatu gorzelnianego do działania, spisuje się protokół w trzech egzemplarzach, podpisany przez wszystkich obecnych, w którym wzmiankuje się o wszystkim, co miało miejsce przy przygotowaniu przyrządu do działania, porównywa szczegółowy opis aparatu (§ 2) ze stanem rzeczy na gruncie, opisują się szczegółowo wszelkie spojenia rur tegoż aparatu, wady na zewnętrznej ich powierzchni, użyte przy tem sposoby ochronne i t. p. W protokole tym wypisuje się także naprzód cyframi, a potem literami, ilość, domniemana tegość i temperatura wlanego do chłodnicy płynu i rzeczywista tegość tegoż, a także stan skazomiaru przyrządu kontrollującego. Jeden egzemplarz protokołu pozostaje w gorzelni, drugi przesyła się do zarządu

дѣ, другой доставляется въ окружное акцизное управление, а третій, въ губернское акцизное управление.

Примѣчаніе 1-е. При составленіи акта должно имѣть въ виду примѣчаніе къ § 6.

Примѣчаніе 2-е. Если въ снарядѣ имѣются стаканчики со сплавами, то въ актѣ вмѣсто описанія жидкости, влитой въ холодильникъ, вписывается, что въ справочные стаканчики положены сплавы тающіе: одинъ при (такой-то), а другой при (такой-то) температурахъ.

§ 10. По составленіи акта о подготовкѣ контрольнаго снаряда и перегоннаго аппарата, отмѣчается, за подписью всѣхъ присутствовавшихъ, въ заводской винокуренной книгѣ годъ, мѣсяцъ, число и часъ дня, когда соединенъ на заводѣ перегонный аппаратъ съ контрольнымъ снарядомъ, № снаряда губернской и фабричной (см. прим. 1 къ § 6), количество и крѣпость влитой въ холодильникъ жидкости (если она была употреблена, а въ противномъ случаѣ — показаніе о сплавахъ согласно прим. 2 къ § 9) и показаніе счетчика.

Примѣчаніе. Для убѣжденія въ правильности дѣйствія снаряда, первая сгонка спирта чрезъ оный должна производиться въ присутствіи одного должностнаго лица акцизнаго управления. Если при этомъ окажется какая либо порча въ снарядѣ, отъ засоренія его грязью или бражкой, а также и отъ другихъ причинъ, то должностному лицу, присутствующему при первой сгонкѣ, дозволяется вскрыть снарядъ и произвести очистку. При семъ составляется актъ за подписью должностнаго лица, заводчика или его повѣреннаго, винокура, рабочихъ и постороннихъ свидѣтелей, послѣднихъ не менѣе 3-хъ. Затѣмъ должностное лицо остается въ теченіи слѣдующей сгонки для наблюденія за дѣйствіемъ снаряда, а составленный актъ долженъ быть доставленъ заводчикомъ, въ поверстный срокъ со времени порчи, въ окружное управление.

О винокуренной и подвальной книгахъ.

§ 11. Винокуренная и подвальная книги ведутся по прилагаемымъ къ сему формамъ и выдаются на весь періодъ винокурения или на каждый полуперіодъ, а копии съ нихъ представляются ежемесячно чрезъ окружное, въ губернское акцизное управление, на общемъ основаніи.

Примѣчаніе. Всѣ за мѣсячія, которые найдутъ необходи-

акцизнаго окрѣгового, а трети до zarządu акцизнаго губернальнаго.

Uwaga. 1. Przy sporządzaniu protokołu należy mieć na względzie uwagę do § 6.

Uwaga 2. Jeżeli w przyrządzie znajdują się szklaneczki z pływakami, to w protokole zamiast opisywania płynu, wlanego do chłodnicy, przytacza się, że w szklaneczkach próbnych umieszczone płyny są rozpuszczające się, jeden w takiej, a drugi w takiej temperaturze.

§ 10. Po spisaniu protokołu o przygotowaniu przyrządu kontrolującego i aparatu gorzelnianego, wpisuje się w księgę gorzelnianą, przy podpisaniu się wszystkich obecnych, rok, miesiąc, dzień i godzina, kiedy mianowicie odbyło się w gorzelni połączenie aparatu z przyrządem kontrolującym, Numer przyrządu: gubernialny i fabryczny (patrz uwagę 1 do § 6), ilość i próba wlanego do chłodnicy płynu jeżeli to miało miejsce, a w razie przeciwnym, wiadomość o pływakach, stosownie do uwagi 2 do § 9) i stan skazomiaru.

Uwaga. Dla przekonania się o prawidłowym działaniu przyrządu, pierwsze przepędzenie okowity przez takowy powinno odbywać się w obec urzędnika zarządu akcyznego. Jeśli przytem okaże się w przyrządzie jakiegokolwiek uszkodzenie z powodu zanieczyszczenia go mętami lub fermentem, albo z innych jakiegokolwiek powodów, to urzędnikowi attentującemu przy pierwszym przepędzeniu, pozwala się otworzyć przyrząd i oczyścić takowy. Przy tem spisuje się odpowiedni protokół, podpisany przez urzędnika, właściciela gorzelni lub jego pełnomocnika, gorzelanego, robotników i świadków postronnych; tych ostatnich najmniej w liczbie trzech. Następnie urzędnik pozostaje jeszcze obecnym przy następnym przepędzeniu dla nadzoru nad działaniem przyrządu; a spisany protokół powinien być przedstawiony przez właściciela gorzelni zarządowi okręgowemu w terminie, oznaczonym stosownie do odległości i czasu uszkodzenia.

O księgach gorzelnianej i składowej.

§ 11. Księgi gorzelniana i składowa prowadzą się wedle dołączonych do niniejszego wzorów i wydają się na cały czas perјodu wypalania lub na każde pół perјodu, a kopje tych ksiąg przedstawiają się co miesiąc za pośrednictwem okręgowego zarządu akcyznego do zarządu gubernialnego, na zasadach ogólnych.

Uwaga. Wszelkie spostrzeżenia, jakie uważają za konieczne

мымъ сдѣлать заводчикъ, винокуръ или лицо акцизнаго надзора, записываются въ особую книгу, выдаваемую на заводъ по распоряженію управляющаго акцизными сборами.

Обязанности заводчика въ отношеніи контрольнаго снаряда.

§ 12. Во время нахождения контрольнаго снаряда на заводѣ производитель винокурения обязанъ наблюдать за цѣлостію снаряда, чистотою футляра оного, равно какъ за цѣлостію и содержаніемъ въ полной чистотѣ и опрятности всѣхъ заводскихъ трубъ, всѣхъ частей перегоннаго аппарата, а также и самаго завода.

Если бы винокуръ или заводчикъ замѣтили какую нибудь неисправность въ снарядѣ или въ дѣйстви оного, то они должны, не подвергая снарядъ ни малѣйшему испытанію, составить объ этомъ актъ за подписью заводчика или его повѣреннаго, винокура и 3-хъ свидѣтелей, и увѣдомить въ поверстный срокъ со времени замѣченной неисправности, окружнаго надзирателя, или ближайшее должностное лицо акцизнаго управленія, которое обязано немедленно о семъ донести окружному надзирателю.

Примѣчаніе. Неопрятное содержаніе футляра снаряда, перегоннаго отдѣленія, всѣхъ частей и трубъ перегоннаго аппарата, незаявленіе о портѣ аппарата, а также несохраненіе въ цѣлости пломбъ и печатей, по винѣ заводчика или рабочихъ на заводѣ и другія отступленія отъ правилъ инструкции, подвергаютъ заводчиковъ, на основаніи Высочайше утвержденного, 8-го іюля 1868 г. мнѣнія государственнаго совѣта, сообразно тому, причиненъ ли чрезъ сіе ущербъ акцизному сбору, или только нарушены правила объ употребленіи контрольныхъ снарядовъ, взысканіямъ, установленнымъ въ ст. 674 и 675 улож. о наказ., измѣненныхъ Высочайше утвержденнымъ, 12 февраля 1868 г., мнѣніемъ государственнаго совѣта.

Наблюденія надъ контрольнымъ снарядомъ со стороны акцизнаго надзора.

§ 13. Наблюденія надъ контрольнымъ снарядомъ, со стороны лицъ акцизнаго управленія, состоятъ: а) въ наружномъ освидѣтельствѣ завода и контрольнаго снаряда, для удостовѣренія въ томъ, дѣйствуетъ ли контрольный снарядъ и не было ли сдѣлано какихъ либо попытокъ или прасособленій, какъ къ отводу паровъ спирта или самаго спирта въ сторону, прежде чѣмъ

учинить вѣстителей горзельни, горзельны или урѣдникъ надзора акцизнаго, записуя, сія до ксіеги oddzielnej, dostarczanej do gorzельni z polecenia zarządającego dochodami akcyznymi.

Обовязки вѣстителя горзельни въгледемъ przyrządu kontrollującego.

§ 12. Przez czas znajdowania się przyrządu kontrollującego w gorzельni, producent wódki powinien mieć nadzór nad całością przyrządu, czystością i porządkiem pokrowca, jakoteż nad całością i utrzymaniem w należytym porządku i czystości wszelkich rur zakładu, wszystkich części aparatu gorzельnianego i samej gorzельni.

Gdyby gorzельny lub właściciel gorzельni zauważyli jakakolwiek niedokładność w przyrządzie albo w działaniu takowego, to nie podając samego przyrządu żadnej, choćby najmniejszej próbie, powinni spisać w tym względzie protokół, podpisany przez właściciela lub jego pełnomocnika, gorzельanego i trzech świadków, i zawiadomić o dostrzeżonej niedokładności nadzorcę okręgowego albo najbliższego urzędnika zarządu akcyznego, który obowiązany jest donieść o tem bezzwłocznie nadzorcę okręgowemu.

Uwaga. Za nieporządne utrzymywanie pokrowca przyrządu, gorzельni, wszelkich części i rur aparatu gorzельnianego, za niedoniesienie o zepsuciu się aparatu, a także za niezachowanie w całości plomb i pieczęci z winy właściciela gorzельni lub pracujących w niej osób i za inne uchybienia przeciwko przepisom instrukcji, właściciele gorzельni, z mocy zatwierdzonego Najwyżej w dniu 8 lipca 1868 roku zdania rady państwa, stosownie do tego, czy przez to zrzadzony został uszczerbek w dochodach akcyzy, lub tylko przekroczono przepisy o używaniu przyrządów kontrollujących, podlegają karom, postanowionym w art. 674 i 675 kodeksu kar, zmienionym przez zatwierdzone Najwyżej w dniu 12 lutego 1868 roku zdanie rady państwa.

Czuwanie nad przyrządem kontrollującym ze strony nadzoru akcyzy.

§ 13. Czuwanie nad przyrządem kontrollującym ze strony urzędników zarządu akcyznego zależy: а) na zewnętrznem zrewidowaniu gorzельni i przyrządu kontrollującego dla przekonania się, czy przyrząd ten działa i czy nie robiono jakich usiłowań lub przygotowań w celu upuszczenia na bok tak pary okowity, jako i samej okowity przed przejściem takowych przez przyrząd kontrollujący, jako też

онъ прошелъ чрезъ контрольный снарядъ, такъ и къ поврежденію и прекращенію дѣйствій контрольнаго снаряда, и б) въ ревизіи, имѣющей цѣлю, сверхъ освидѣтельствованія завода и контрольнаго снаряда, полученіе данныхъ относительно количества и крѣпости выкуренаго на заводѣ спирта, а также удостовѣреніе въ томъ, двигался ли барабанъ контрольнаго снаряда безостановочно во время дѣйствія перегоннаго аппарата и не была ли уменьшена крѣпость пробы, или не было ли дѣлано попытокъ къ остановкѣ барабана, или къ уменьшенію крѣпости пробы.

Наружное освидѣтельство завода и контрольнаго снаряда.

§ 14. Наружное освидѣтельство завода и контрольнаго снаряда производится всякимъ должностнымъ лицомъ акцизнаго управленія при каждомъ посѣщеніи имъ завода по какой бы то ни было причинѣ. Оно состоитъ въ слѣдующемъ:

а) Прежде всего осматривается футляръ контрольнаго снаряда, всѣ пломбы и печати и пробуются руками, не шевелится ли платформа снаряда на своемъ постаментѣ. При этомъ: цинковый футляръ долженъ быть совершенно чистый, ушки задвижныхъ крючковыхъ, прикрѣпляющихъ его къ платформѣ, должны быть расположены прямо противъ ушковъ футляра, всѣ пломбы должны быть безъ всякихъ царапинъ съ обѣихъ сторонъ, а ободокъ каждой пломбы правильно рифленый и также безъ малѣйшихъ царапинъ.

б) За тѣмъ слѣдуетъ удостовѣриться, движется ли барабанъ контрольнаго снаряда, дѣйствуетъ ли счетчикъ его и соотвѣтствуетъ ли движеніе счетчика движенію барабана.

в) слѣдуетъ тщательно осмотрѣть перегонный аппаратъ со всѣми его частями, какъ-то: кубы, тарелки и всѣ трубы, проводящія спиртъ или пары его, а также приложенныя пломбы, печати и проч., для того, чтобы убѣдиться, нѣтъ ли въ нихъ поврежденій или какихъ либо устройствъ и приспособленій дающихъ возможность получать спиртъ или пары оного помимо контрольнаго снаряда.

По окончаніи освидѣльствованія, всѣ поврежденныя или загрязненныя пломбы, въ присутствіи заводчика или его повѣреннаго и винокура, замѣняются новыми и результатъ освидѣльствованія, съ подробнымъ объясненіемъ, въ какихъ именно мѣстахъ замѣнены пломбы, а также показаніе счетчика контрольнаго снаряда и время, когда оное взято, записываются, за подписью лицъ, присутствовавшихъ при этомъ, въ винокуренную книгу.

Примѣчаніе. Пломбы сомнительнаго вида сохраняются въ томъ видѣ, какъ были сфраны, и представляются на раз-

в celu uszkodzenia lub przerwania działania przyrządu kontrolującego, i b) na rewizji, mającej na celu, oprócz obejrzenia gorzelni i przyrządu kontrolującego, otrzymanie pewnych danych co do ilości i próby wypalanej w gorzelni okowity, i przekonanie się czy bęben przyrządu kontrolującego znajdował się w nieustannym ruchu przez cały czas działania aparatu gorzelnianego i czy nie umniejszono stopnia próby, albo czy nie usiłowano zatrzymać bębna lub zniżyć stopień próby.

Zewnętrzne zrewidowanie gorzelni i przyrządu kontrolującego.

§ 14. Zewnętrzne zrewidowanie gorzelni i przyrządu kontrolującego odbywa każdy urzędnik zarządu akcyzy, ilekroć zwiedza zakład z jakiegobądź tytułu. Dzieje się to w sposób następujący:

a) Przedewszystkiem należy obejrzeć pokrowiec przyrządu kontrolującego, wszystkie plomb, pieczęcie i spróbować rękami czy platforma nie porusza się na postumencie. Przytem cynkowy pokrowiec powinien być zupełnie czysty, skoble haczyków przytwierdzających go do platformy, winny wypadać wprost na skoble pokrowca, wszystkie plomb mają być bez żadnych skaz z obu stron, a obwódka każdej plomb odbita wyraźnie i również bez najmniejszej skazy lub zadraśnięcia.

b) Następnie należy przekonać się czy bęben przyrządu kontrolującego porusza się, czy skazomiar działa i czy ruch skazomiaru odpowiada ściśle ruchom bębna.

c) Należy pilnie obejrzeć aparat gorzelniany i wszelkie części takowego, jako to: kadzie, talerze i wszystkie rury, rozprowadzające okowitę lub parę tejże, jak również plomb, pieczęcie, a to w tym celu, żeby przekonać się, czy nie ma na nich uszkodzeń albo jakichkolwiek przygotowań, pozwalających otrzymywać okowitę lub parę tejże poza obreębem przyrządu kontrolującego.

Po ukończeniu rewizji, w miejsce wszystkich uszkodzonych lub zanieczyszczonych plomb, w obecności właściciela gorzelni lub jego pełnomocnika i gorzelanego, przykładają się nowe, a rezultat rewizji wraz ze szczegółowym objaśnieniem, w jakich mianowicie miejscach zmieniono plomb, jakoteż stan skazomiaru, przyrządu kontrolującego i data tegoż, zapisują się do księgi gorzelnianej, przy stwierdzeniu podpisami obecnych przy tem osób.

Uwaga. Plomb podejrzanej powierzchowności zachowują się w tym stanie, w jakim zostały odcięte i odsyłają do dalszej

смотрѣніе окружнаго надзирателя; всѣ же остальные собираются и, по мѣрѣ накопленія, отсылаются въ губернское акцизное управленіе для перелівки.

§ 15. О всякой неисправности въ отношеніи контрольнаго снаряда и перегоннаго аппарата, обнаруженной должностнымъ лицомъ при посѣщеніи имъ завода, составляется, за подписью всѣхъ присутствовавшихъ, актъ и препровождается черезъ окружное, въ губернское акцизное управленіе.

При составленіи этихъ актовъ должно быть соблюдено указанное въ прим. 1 къ § 6, и, кромѣ того, если въ актахъ этихъ будетъ доказываться неисправность на основаніи результатовъ ревизій, то всѣ эти результаты должны быть подробно выписаны въ актѣ, а не довольствоваться только оговоркою въ актѣ, какъ вписано въ винокуренную книгу.

Ревизія.

§ 16. Ревизія состоитъ, сверхъ наружнаго освидѣтельствованія завода и контрольнаго снаряда, еще: 1) въ опредѣленіи числа ведеръ спирта по показаніямъ счетчика, 2) въ опредѣленіи крепости пробы, 3) въ освидѣтельствованіи контрольника, 4) въ освидѣльствованіи холодильника или стаканчиковъ со смесями и 5) въ вычисленіи, по совокупности всѣхъ сихъ данныхъ, количества градусовъ безводнаго спирта, протекшаго чрезъ контрольный снарядъ.

§ 17. Ревизія должна быть производима по возможности, по окончаніи послѣдней сгонки по каждому сроку винокуренія, но непременно въ теченіи того промежутка времени, въ который, по силѣ завода, должно было пройти чрезъ снарядъ, послѣ установки онаго или послѣ послѣдней ревизіи, такое количество ведеръ, отъ котораго проба можетъ помѣститься въ пробникѣ, т. е. 2,000 ведеръ или то количество, какое будетъ обозначено въ свѣдѣтельствѣ снаряда, и ни подъ какомъ видомъ не далѣе одного мѣсяца отъ послѣдней ревизіи или начала винокуренія. Во всякомъ случаѣ ревизія должна быть производима на заводахъ съ перегонными аппаратами непрерывно дѣйствующими не иначе, какъ по установленіи сгонки; на заводахъ же, на которыхъ по устройству перегоннаго аппарата сгонка прерывается, не иначе, какъ по окончаніи сгонки изъ полнаго квасильнаго чапа.

Примѣчаніе 1-е. При назначеніи ревизіи въ теченіи срока винокуренія, должно имѣть въ виду, чтобы количество пробной жидкости было достаточно для опредѣленія крепости ея

decyzji nadzorcy okręgowego; wszystkie zaś inne zbierają się i w miarę nagromadzenia, przesyłają się za pośrednictwem zarządu okręgowego akcyznego do zarządu gubernialnego celem przelania.

§ 15. W razie wykrytego przez urzędnika rewidującego gorzelnię, nieporządku w przyrządzie kontrolującym i aparacie gorzelnianym, spisuje się protokół za podpisem wszystkich obecnych temu, i następnie odsyła się takowy przez pośrednictwo zarządu okręgowego do zarządu gubernjalnego akcyznego.

Przy spisywaniu protokółów należy stosować się do wskazań w uwadze 1-iej do § 6, i prócz tego, jeżeli w protokołach tych będzie udowadniany nieporządek na zasadzie rezultatów rewizji, to wszystkie te rezultaty mają być opisane szczegółowo, nie ograniczając się na samej wzmiance w protokole, jak zapisano do księgi gorzelnianej.

Rewizja.

§ 16. Rewizja, oprócz zewnętrznego zrewidowania gorzelni i przyrządu kontrolującego, zależy jeszcze: 1) na oznaczeniu ilości wiader okowity wedle wskazania skazomiaru; 2) na oznaczeniu stopnia próby; 3) na obejrzeniu kontrolnika; 4) na obejrzeniu chłodnicy albo szklaneczek z pływakami, i 5) na obliczeniu, na zasadzie tych wszystkich danych, ilości stopni czystej okowity, przepędzonej przez przyrząd kontrolujący.

§ 17. Rewizja powinna odbywać się, o ile można po ukończeniu ostatniego zacieru w każdym terminie wypalania, ale koniecznie w takim odstępie czasu, kiedy, stosownie do siły gorzelni, powinna była przejść przez przyrząd, po ustawieniu takowego, albo po odbyciu ostatniej rewizji, taka liczba wiader, próba których może pomieścić się w próbierzu, to jest 2,000 wiader, albo taka ilość, jaka jest napisana w świadectwie przyrządu, i pod żadnym pozorem nie później jak w miesiąc od czasu ostatniej rewizji lub rozpoczęcia kampanji. W każdym razie rewizja w gorzelniach z aparatami działającymi nieustannie winna odbywać się nie inaczej, jak po wstrzymaniu działania; w gorzelniach zaś, gdzie stosownie do urządzenia aparatu gorzelnianego następuje przerwa w pędzeniu, nie inaczej jak po wyrobieniu całej kadzi fermentacyjnej.

Uwaga 1. Przy naznaczeniu rewizji w ciągu terminu wypalania, należy mieć na względzie, ażeby ilość płynu próbnego była dostateczną dla oznaczenia jej tężości alkoholometrem.

спиртомѣромъ. Для того же, чтобы въ немъ скопилось количество пробы, достаточное для опредѣленія спиртомѣромъ обыкновенныхъ размѣровъ, необходимо, чтобы чрезъ снарядъ прошло около 128 вед. спирта.

Примѣчаніе 2-е. При невозможности произвести ревизію при концѣ срока винокурения, допускается производство ревизіи въ теченіи послѣдующаго срока, съ тѣмъ, чтобы выходы спирта раздѣлялись по срокамъ, соразмѣрно количеству ведеръ по указанію счетчика снаряда.

§ 18. Ревизія контрольнаго снаряда производится непременно двумя должностными лицами: надзирателемъ, ревизоромъ или другимъ должностнымъ лицомъ, по усмотрѣнію управляющаго акцизными сборами, и помощникомъ надзирателя того участка, въ которомъ находится заводъ, въ присутствіи заводчика или представителя-его и винокура.

§ 19. По освидѣтельствованіи завода и снаряда и по постановленіи или окончаніи стонки, читается и записывается въ винокуренную книгу показаніе счетчика снаряда и время, когда оно взято. Разность между только что взятымъ показаніемъ счетчика и показаніемъ предшествовавшей ревизіи даетъ число ведеръ и десятыхъ ведра протекшаго чрезъ снарядъ спирта.

Примѣчаніе 1-е. Если противъ отверстія счетчика, показывающаго десятыхъ доли ведра, видны двѣ цифры, то ихъ слѣдуетъ писать въ видѣ дроби, ставя въ числителя цифру, перешедшую средину отверстія, а въ знаменателя цифру, не дошедшую. Для всѣхъ остальныхъ отверстій должно записывать только одну цифру, перешедшую средину отверстія.

Примѣчаніе 2-е. При расчетѣ количества протекшаго спирта, если послѣдняя цифра счетчика двойная, то для производства вычитанія принимается только большая цифра; если же все число, показываемое счетчикомъ при настоящей ревизіи, менѣ числа, записаннаго при предшествовавшей ревизіи, такъ что нельзя произвести вычитанія, то къ послѣднему показанію должно подразумѣвать приписанную съ лѣвой стороны единицу (1).

§ 20. Записавъ показаніе счетчика, приступаютъ къ отобранію пробы и опредѣленію крѣпости ея. 1) Для отобранія пробы отрѣзаютъ пломбы у задвижныхъ крючьевъ футляра и осторожно снимаютъ этотъ послѣдній, дабы не оцарапать внутренней окраски. Осмотрѣвъ такимъ точно образомъ, какъ указано въ § 14 п. а, пломбы у закрѣпленныхъ прутьевъ при основаніи ящика, у проем-

Ажебы за въ пробиръ нагромадила сѣ ілоść próby, dostateczna dla oznaczenia alkoholometremъ zwykłychъ stopni, potrzeba, ажебы przezъ przyrządъ przeszło około 128 wiader okowity.

Uwaga 2. W razie niemożności odbycia rewizji w końcu terminu wypalania, pozwala się odbyć takową w ciągu terminu następnego, z tymъ atoli warunkiemъ, ажебы produkcja okowity rozdzieloną była na termina, stosownie do ілоści wiader, wedle wskazania skazomiaru przyrządu.

§ 18. Rewizję przyrządu kontrolującego odbywają koniecznie dwaj urzędnicy: nadzorca, rewizor, albo inna osoba, stosownie do decyzji zarządzającego dochodami akcyznymi, i pomocnikъ nadzorcy tego rewiru, w którymъ znajduje się gorzelnia, w obecności właściciela gorzelni lub jego zastępcy i gorzelanego.

§ 19. Po zrewidowaniu gorzelni i przyrządu kontrolującego i po wstrzymaniu lub ukończeniu fabrykacji, należy odczytać i zapisać do księgi gorzelnianej cyfry wskazane przez skazomiar w przyrządzie i datę takowego. Różnica pomiędzy otrzymanemъ w tej chwili wskazaniemъ skazomiaru i wskazaniemъ rewizji poprzedniej, daje ілоść wiader i dziesiątychъ części wiader okowity przeszłej przezъ przyrządъ.

Uwaga 1. Jeżeli w otworze skazomiaru, wykazującymъ dziesiętne części wiadra, widać dwie cyfry, to należy wypisać je w postaci ułamka; biorącъ za licznikъ cyfrę przeszłą poza środekъ otworu, a za mianownikъ cyfrę niedoszlą do środka. Co do wszystkichъ innychъ pozostałychъ otworówъ zapisuje się tylko jedna cyfra wysunięta poza środekъ otworu.

Uwaga 2. Przy obrachowaniu ілоści przepędzonej okowity, jeżeli ostatnia cyfra skazomiaru będzie podwójna, to dla uskutecznienia odejmowania bierze się tylko cyfra większa; jeżeli zaś cała liczba, wykazana skazomiaremъ przy obecnej rewizji, będzie mniejszą odъ liczby, zapisanej podczas rewizji poprzedniej, że odejmowanie okaże się niemożliwemъ, to do ostatecznego wskazania należy domyslać się przypisanej z lewej strony jedności.

§ 20. Zapisawszy wskazanie skazomiaru, przystępuje się do odbioru próby i oznaczenia stopnia takowej. 1) Dla odbioru próby odcinają się plomby u haczykówъ futerału i zdejmują się tenże ostrożnie, ажебы nie porysować wewnętrznego pomalowania. Obejrząwszy w taki samъ sposóbъ, jakъ wskazano w punkcie а § 14, plomby u prętówъ w spodzie skrzyni, u haczykówъ od wieka skrzyni i drzwiczekъ boc-

ныхъ крюковъ крышки ящика и у боковой дверцы, при стяжной муфтѣ и впускномъ фланцѣ, — отворяютъ дверцы срѣзавъ у ея закладки пломбу. За тѣмъ выпускаютъ изъ крана № II, посредствомъ насадной трубочки, всю отобранную пробу въ особую чистую и сухую стеклянную посуду, въ которой ее взбалтываютъ для ускоренія производства ссадки. Если на поверхности устоявшейся пробы окажется маслянистая жидкость, то таковую слѣдуетъ осторожно снять. Дабы удостовѣриться правильно ли ложечки отбирали пробу, объемъ ея опредѣляютъ по количеству кубическихъ сантиметровъ.

Примѣчаніе. За норму количества спирта, отдѣляемаго ложечками, принимается $2\frac{1}{2}$ кубич. сантиметра *) отъ каждаго ведра спирта, показаннаго счетчикомъ; такимъ образомъ отъ 3-хъ ведеръ протекшаго спирта должно отдѣлиться въ пробникъ $7\frac{1}{2}$ кубич. сантиметровъ пробы. Уклоненіе отъ нормы, смотря по степени липкости спирта и аккуратности содержанія снаряда, можетъ доходить до $1\frac{1}{4}$.

2) Крѣпость пробы опредѣляется посредствомъ спиртомѣра Траалеса, съ соблюденіемъ въ точности всѣхъ указаній „Наставленія къ употребленію спиртомѣра Траалеса и таблицъ.“ Какъ показаніе спиртомѣра, такъ и дѣйствительная крѣпость пробы записываются въ винокуренную книгу прописью и цифрами.

Въ тѣхъ случаяхъ, когда въ снарядѣ не накопилось достаточнаго количества пробной жидкости для испытанія оной обыкновеннымъ спиртомѣромъ, (т. е. когда чрезъ снарядъ прошло менѣе 128 ведеръ), должно употреблять малые спиртомѣры въ три волчка, вливъ для сего опредѣляемую жидкость въ принадлежащій къ спиртомѣру стаканчикъ. Если же пробной жидкости въ стаканчикѣ окажется недостаточно для опусканія волчка, то къ ней приливаютъ равный объемъ чистой воды и затѣмъ опредѣляютъ крѣпость и температуру смѣси; для опредѣленія же крѣпости пробы удваиваютъ дѣйствительную крѣпость смѣси. Въ винокуренную книгу записывается, какъ крѣпость пробы, такъ и смѣси.

Наконецъ, если пробной жидкости окажется такъ мало, что разбавивъ ее равнымъ объемомъ воды, все таки нельзя будетъ опустить волчка, то крѣпость ея принимается равною крѣпости, найденной при предшествовавшей ревизіи.

Примѣчаніе. При приливаніи воды къ опредѣляемой пробѣ, должно воду приливать не вдругъ, а постепенно, дабы

*) 1,000 куб. сантим. составляютъ немного болѣе $\frac{9}{100}$ ведра.

ныхъ, при мутрѣ сѣгающей и sforzni, otwiera się drzwiczki odciągwszy od listwy plombę. Następnie wypuszcza się z kranu № II przez zasadzoną rurkę całą odebraną próbę do oddzielnego naczynia szklanego, czystego i suchego, w którym wstrząsa się nią dla przyspieszenia musowania. Jeżeli na powierzchnię ustalej próby wypły nie płyn oleisty, to takowy trzeba zebrać delikatnie. Celem przekonania się, czy łyżeczki odbierały należycie próbę, objętość jej wymierza się ilością centymetrów kubicznych.

Uwaga. Za normę ilości okowity, odbieranej przez łyżeczki, przyjmuje się $2\frac{1}{2}$ centymetrów kubicznych *) od każdego wiadra okowity wykazanego skazomiarem; tym sposobem z trzech wiader, przepędzonej okowity, powinno odejść do próbierza $7\frac{1}{2}$ centymetrów kubicznych próby. Zboczenie od normy, stosowania do większej lub mniejszej lepkości okowity i dobrego utrzymania przyrządu, może dochodzić do $1\frac{1}{4}$.

2) Stopień próby wymierza się alkoholometrem Tralesa ze ściśle zastosowaniem się do wszelkich wskazań „Instrukcji do używania alkoholometru Tralesa i tablicъ“. Tak próba, wskazana przez alkoholometr, jako i rzeczywista moc próby, zapisują się do księgi gorzelnianej literami i liczbami.

W tych razach, kiedy w przyrządzie nie nagromadziła się dostateczna ilość płynu próbnego dla ocenienia go alkoholometrem zwyyczajnym, (to jest, kiedy przez przyrząd przeszło mniej niż 128 wiader) należy posługiwać się małemi alkoholometrami, wlawszy przeznaczony w tym celu płyn do będącej przy alkoholometrze szklaneczki. Jeżeli zaś w szklance okaże się tak mała ilość płynu próbnego, że niepodobna wymierzyć go i tym małym alkoholometrem, wtedy dolewa się doń równa ilość czystej wody i wymierza się stopień tęgości i temperaturę mieszaniny; dla dojścia zaś stopnia tęgości próby podwaja się rzeczywista tęgość mieszaniny. Do księgi gorzelnianej wpisuje się tak stopień tęgości próby, jako i mieszaniny.

Wreszcie, jeżeli płynu próbnego okaże się tak mało, że nawet po rozcieńczeniu równą ilością wody nie można będzie wymierzyć stopnia próby małym alkoholometrem, wtedy stopień ten bierze się takim, jakim znalezionym został przy rewizji poprzedniej.

Uwaga. Przy dolewaniu wody do oznaczyć się mającej próby, należy wodę dolewać nie od razu, ale stopniowo, ażeby dać

*) 1,000 centymetrów kubicznych wynoszą nieco więcej nad $\frac{9}{100}$ wiadra.

дать возможность произойти смѣшенію воды со спиртною жидкостью и совершенной ссадкѣ смѣси.

Сверхъ того слѣдуетъ еще имѣть въ виду, что такъ какъ въ стаканчикъ спиртомѣра о 3-хъ волчкахъ вмѣщается небольшой объемъ испытываемой жидкости, то не слѣдуетъ, во время опредѣленія крѣпости жидкости и ея температуры, дышать на стаканчикъ или держать его рукою, дабы температура жидкости не измѣнялась.

§ 21. Опредѣливъ крѣпость пробной жидкости, приступаютъ къ освидѣтельствованію контрольника. Для сего сначала удостовѣряются, нѣтъ ли жидкости въ стеклянномъ стаканчикѣ, помѣщенномъ около крана контрольника. За тѣмъ осторожно открываютъ кранъ № III, поставивъ подъ него стаканъ спиртомѣра. Если чрезъ кранъ не потечетъ жидкость, то это служитъ доказательствомъ, что контрольникъ пустъ и что слѣдовательно барабанъ не останавливался во время дѣйствія снаряда. Если же изъ крана потечетъ жидкость, то всю ее безъ малѣйшей потери принимаютъ въ подставленный стаканъ спиртомѣра. Если жидкости окажется болѣе одного стакана, то ее выливаютъ въ особую чисто вымытую и на сухо вытертую посуду и снова наполняютъ стаканъ и т. д.

По объему вытекшей жидкости опредѣляютъ количество спирта, протекшаго чрезъ снарядъ во время стоянія барабана; для измѣренія же этого объема служатъ положенныя внутри ящика снаряда мѣрки, изъ которыхъ большая мѣрка, наполненная въ уровень съ краями, соответствуетъ 50-ти ведромъ протекшаго спирта, а малая мѣрка, соответствующая объему 10-ти ведеръ, снабжена шкалой, слѣланной на стеклѣ; каждая черта шкалы соответствуетъ одному ведру. Если жидкости изъ контрольника получилось мало, то ее измѣряютъ малою мѣркою, наблюдая до какой черты шкалы она наполнится, при чемъ достаточно опредѣлять эту величину до $1\frac{1}{4}$ дѣленія. Если же жидкости вылилось большое количество, то сперва ее измѣряютъ большою мѣркою, а потомъ малою и, складывая числа, показанныя мѣрками, получаютъ количество ведеръ спирта, протекшаго во время стоянія барабана.

Такъ напримѣръ, если при опредѣленіи количества спирта, протекшаго чрезъ снарядъ во время стоянія барабана, жидкости, вылитой изъ контрольника, получилось столько, что ею наполнена была большая мѣрка 2 раза, а малая 3 раза полная, до десятой черты шкалы, и 4-й разъ неполная, при чемъ уровень жидкости сталъ выше 2-й черты шкалы на $\frac{3}{4}$ дѣленія, то количество спир-

можность połączenia wody z okowitą i zupełnego ustania się mieszaniny.

Prócz tego należy mieć jeszcze na uwadze, że ponieważ do szklaneczki małego alkoholometru wchodzi mała objętość doświadczalnego płynu, nie trzeba przeto w czasie oznaczania stopnia próby płynu i temperatury onego, ani chuchać na szklaneczkę, ani trzymać jej ręką, ażeby nie zmieniać temperatury płynu.

§ 21. Oznaczywszy stopień tężości płynu próbnego, przystępuje się do opatrzenia kontrolnika. W tym celu należy przekonać się najprzód, czy nie ma płynu w szklanym słoiczku, umieszczonym przy kranie kontrolnika. Następnie otwiera się ostrożnie kran № III, podstawivszy pod takowy szklaneczkę alkoholometru. Jeżeli z kranu nie natoczy się płynu, będzie to dowodem, że kontrolnik jest pusty i że zatem bęben nie zatrzymywał się w czasie działania przyrządu. Jeżeli z kranu pójdzie płyn, to zlewa go się starannie bez straty kropli, w podstawioną szklaneczkę alkoholometru. Jeżeli płynu będzie więcej niż jedna szklanka, to wylewa się go w oddzielne czyste wymyte i na sucho wytarte naczynie i znowu napełnia się szklaneczkę i t. d.

Wedle objętości wyciekłego płynu oznacza się ilość okowity, przepuszczonej przez przyrząd w czasie zatrzymania bębna; dla wymierzenia zaś tej objętości służą znajdujące się w skrzyni przyrządu miarki, z których miarka większa, napełniona po same brzegi, odpowiada 50 wiadrom przepuszczonej okowity, a mała miarka, odpowiadająca 10-wiadrom, zaopatrzona jest w skalę, wyrzniętą na szkło; każda linijka skali odpowiada jednemu wiadru. Jeżeli z kontrolnika otrzymano mało płynu, to takowy mierzy się małą miarką, uważając do której linijki lub ile po za linijkę skali takowa się napełni, przyczem dostatecznem będzie oznaczać tę ostatnią ilość do $1\frac{1}{4}$ podziałki. Jeżeli zaś utoczyła się wielka ilość płynu, to najprzód wymierza się takowy miarką większą, a następnie małą i dodając cyfry, wskazane przez miarki, otrzymuje się ilość wiader okowity, przepuszczonej przez czas wstrzymania ruchu bębna.

Tak naprzykład, jeżeli przy oznaczaniu ilości okowity, przepuszczonej przez przyrząd w czasie ustania ruchu bębna, otrzymało się tyle płynu utoczonego z kontrolnika, że napełniono nim wielką miarkę dwa razy i małą trzy razy do dziesiątej linijki skali, a po raz czwarty nie pełną, przyczem powierzchnia płynu dosięgła po za drugą linijkę skali do $\frac{3}{4}$ podziałki, to ilość okowity, przepuszczonej przez

та, протекшаго чрезъ снарядъ во время стоянія барабана, опредѣлится слѣдующимъ расчетомъ:

для 2-хъ большихъ мѣрокъ	$2 \times 50 = 100$
„ 3-хъ малыхъ мѣрокъ	$3 \times 10 = 30$
„ неполной малой мѣрки	$2\frac{3}{4}$
всего	$132\frac{3}{4}$

т. е. количество спирта, протекшаго чрезъ снарядъ во время стоянія барабана, есть $132\frac{3}{4}$ ведра. Къ сему количеству слѣдуетъ еще прибавить обмѣренное узаконенными мѣрками то количество спирта, которое вышло изъ контрольника.

Крѣпость спирта, протекшаго чрезъ снарядъ во время стоянія барабана, опредѣляется точно также, какъ показано въ § 20. Если же количество жидкости, полученной изъ контрольника, менѣе количества, соответствующаго 5-ти ведрамъ протекшаго спирта, то крѣпость ея принимается равною крѣпости пробной жидкости. Наконецъ, если въ пробникѣ не будетъ находиться пробы, а чрезъ снарядъ во время стоянія барабана протечетъ столь малое количество спирта, что по количеству его, полученному изъ контрольника, нельзя будетъ опредѣлить крѣпости спирта, то эта крѣпость принимается равною крѣпости предшествовавшей ревизіи.

Примѣчаніе. Если это случится въ началѣ винокуреннаго періода, то опредѣленіе крѣпости отлагается до слѣдующей ближайшей ревизіи.

§ 22. Для освидѣтельствованія холодильника, изъ крана № I посредствомъ насадной трубочки выпускаютъ всю жидкость въ стаканъ спиртомѣра, предварительно ополосканный и на сухо вытертый. Затѣмъ опредѣляютъ крѣпость жидкости спиртомѣромъ и, вынувъ большую мѣрку изъ снаряда, наполняютъ ее жидкостью изъ стакана, при чемъ замѣчаютъ, совершенно ли наполнилась мѣрка снаряда, или жидкости изъ холодильника болѣе или менѣе одной мѣрки. Излишекъ опредѣляютъ числомъ дѣленій малой мѣрочки.

Примѣчаніе. Если снарядъ имѣетъ стаканчики со сплавомъ, то вмѣсто обозначенной въ этомъ § манипуляціи съ холодильникомъ, освидѣтельствуютъ сплавы, и если одинъ изъ нихъ растаялъ или измѣнилъ свою первоначальную форму, то обстоятельство это заносится въ ревизіонную запись, при чемъ дѣлается изъ нее выписка и представляется управляющему акцизными сборами, отъ тѣхъ должностныхъ лицъ, которые производятъ ревизію.

§ 23. Опредѣленіе общаго количества градусовъ безводнаго спирта, полученнаго въ теченіи времени отъ предъидущей до по-

прырядъ в czasie spoczynku bębna, wykaże się rachunkiem następującym:

dwie większe miarki	$2 \times 50 = 100$
trzy małe miarki	$3 \times 10 = 30$
mała miarka niepełna	$2\frac{3}{4}$
łącznie	$132\frac{3}{4}$

to jest ilość okowity, przepuszczonej przez przyrząd w czasie spoczynku bębna wynosi wiader $132\frac{3}{4}$. Do tej ilości należy jeszcze doliczyć wymierzoną przepisaniem miarkami ilość okowity, wylanej z kontrolnika.

Tęgość okowity, przepuszczonej przez przyrząd w czasie spoczynku bębna, wymierza się w sposób, wskazany w § 20. Jeżeli ilość płynu, otrzymanego z kontrolnika, mniejszą jest od ilości, odpowiadającej 5-u wiadrom przepuszczonej okowity, to tęgość jego przyjmuje się za równą tęgości płynu próbnego. Nareszcie, jeżeli w próbie-rzu nie będzie wcale próby, a przez przyrząd w czasie spoczynku bębna przejdzie tak mała ilość okowity, że z ilości tejże, otrzymanej z kontrolnika, nie można będzie oznaczyć tęgości okowity, to tęgość ta przyjmuje się za równą rezultatowi otrzymanemu przy rewizji poprzedniej.

Uwaga. Jeżeli to zdarzy się w początku періоду wypalania, to oznaczenie tęgości odkłada się do pierwszej rewizji następnej.

§ 22. Dla zrewidowania chłodnicy, wypuszcza się z kranu № 1 za pośrednictwem zasadzonej rurki wszystek płyn w szklanę alkoholometru, poprzednio wypłukaną i wytartą na sucho. Następnie dochodzi się stopnia próby płynu alkoholometrem i wyjąwszy z przyrządu większą miarkę, napełnia się takową płynem ze szklanki, przy czem uważa się czy miarka przyrządu napełni się całkowicie, czy też płynu z chłodnicy będzie więcej lub mniej niż jedna miarka. Superrata oznacza się podług podziałki małej miarki.

Uwaga. Jeżeli będzie do czynienia z przyrządem o szklanych naczyńkach z pływakami, to zamiast wskazanego w tym paragrafie postąpienia z chłodnicą, należy obejrzeć pływaki i jeżeli jeden z nich rozpuścił się lub zmienił swój kształt pierwotny, to okoliczność ta zapisuje się do protokołu rewizyjnego, przyczem urzędnicy odbywający rewizję spisują zeń kopję i przedstawiają takową zarządzającemu dochodami akcyznymi.

§ 23. Oznaczenie ogólnej ilości stopni spirytusu bezwodnego, otrzymanego w przeciągu czasu między poprzedzającą a ostatnią re-

сѣдней ревизіи, опредѣляется: а) посредствомъ помноженія количества ведеръ спирта, исчисленнаго по показанію счетчика, на дѣйствительную крѣпость пробы, полученной изъ контрольнаго снаряда, т. е. при этомъ вычисленіи принимается въ соображеніе только указаніе таблицы 1 „Наставленія къ употребленію спиртомѣра Тралеса и таблицъ.“ Напримѣръ, если при послѣдней ревизіи показаніе счетчика было 5874,8, а при началѣ сгонки 5316,2, крѣпость же пробы оказалась въ 72% Трал., при температурѣ $11\frac{1}{4}^{\circ}$ R., то объемъ спирта, протекшаго во время сгонки, будетъ:

$$5874,8$$

$$-5316,2$$

$$557,6 \text{ т. е. } 557 \text{ вед. } 9 \text{ штоф.}$$

По таблицѣ 1 „Наставленія для употребленія спиртомѣра Тралеса и таблицъ“ крѣпости въ 72%, при температурѣ $11\frac{1}{4}^{\circ}$ R., соответствуетъ дѣйствительная крѣпость 72,6%, сѣдовательно безводнаго спирта въ 557,6 ведрахъ содержится:

$$557,6 \times 72,6 = 40503,5 \text{ градусовъ.}$$

б) Если въ контрольный окажется спиртъ, то опредѣливъ крѣпость его, какъ указано въ § 20, дѣлаютъ расчетъ количества градусовъ безводнаго спирта, протекшаго чрезъ снарядъ во время стоянія барабана, точно также какъ для спирта, показаннаго счетчикомъ, и прикладываютъ къ количеству, полученному изъ показанія счетчика. в) Наконецъ если въ холодильникъ окажется спиртная жидкость, крѣпость которой по приведеніи ея къ нормальной температурѣ (т. е. дѣйствительная крѣпость), будетъ болѣе или менѣе первоначально, влитой въ холодильникъ, то разность на 3 градуса не принимается во вниманіе; если же въ холодильникъ окажется увеличеніе крѣпости жидкости, превышающее 3° , то къ крѣпости пробника причитывается вся убыль градусовъ въ спиртной жидкости холодильника; въ случаѣ убыли крѣпости въ холодильникъ болѣе чѣмъ на 3 градуса, должно всю найденную убыль прибавлять къ крѣпости спирта въ пробникѣ, такъ какъ такая убыль въ крѣпости жидкости въ холодильникъ можетъ произойти только при сильномъ и преднамѣренномъ нагрѣваніи контрольнаго снаряда.

Примѣчаніе. Если при снарядѣ имѣются справочные стаканчики, то въ случаѣ расплавленія одного или обоихъ сплавовъ, управляющій акцизными сборами штрафуетъ заводчика, за нарушеніе правильности випокурения, и сверхъ того, если расплавятся оба сплава, что служитъ доказательствомъ, что температура снаряда была такова, что спиртъ въ пробникѣ

визія, доходитъ: а) мноząc ilość wiader okowity, obrachowanej wedle wskazań skazomiaru, przez rzeczywistą tęgość próby, otrzymanej z przyrządu kontrollującego, to jest przy tem obliczeniu biorą się na uwagę tylko wskazówki tablicy 1-ej „Instrukcji do używania alkoholometru Tralesa i tablic“. Naprzykład: jeżeli w czasie rewizji ostatniej skazomiar wykazywał 5874,8, a przy początku wypalania 5316,2, tęgość zaś próby wynosiła 72% Tralesa, przy temperaturze $11\frac{1}{4}^{\circ}$ R., to objętość okowity, przepędzonej w czasie wypalania, będzie:

$$5874,8$$

$$-5316,2$$

$$557,6 \text{ t. j. } 557 \text{ wiader i } 9 \text{ sztof.}$$

Ze zaś podług tablicy 1-ej „Instrukcji przy używaniu alkoholometru i tablic“, próbie 72%, przy temperaturze $11\frac{1}{4}^{\circ}$ R. odpowiada rzeczywista tęgość 72,6%, a zatem w 557,6 wiadrach będzie się znajdować spirytusu bezwodnego:

$$557,6 \times 72,6 = 40503,5 \text{ stopni.}$$

б) Jeżeli w kontrolniku znajdować się będzie okowita, to doszedłszy stopnia tęgości jej w sposób, wskazany w § 20, oblicza się ilość stopni spirytusu bezwodnego, przepuszczonego przez przyrząd w czasie spoczynku bębna, tak samo, jak to się robi co do okowity, wykazanej przez skazomiar i dodaje się takową do ilości, otrzymanej ze wskazań skazomiaru. в) Nareszcie, jeżeli i w chłodnicy znajdzie się płyn okowity, tęgość którego po przyprowadzeniu go do temperatury normalnej (to jest tęgość rzeczywista) będzie większą lub mniejszą od wlanej poprzednio do chłodnicy, to na różnicę do trzech stopni nie zwraca się uwagi; jeżeli zaś w chłodnicy wykaże się powiększenie tęgości płynu przeszło na 3° , to do tęgości próbника doliczają się wszystkie przewyższające stopnie w okowicie chłodnicy; w razie zaś zmniejszenia się tęgości w chłodnicy więcej niż na 3° , należy cały znaleziony ubytek dodać do tęgości okowity w próbniku, a to z zasady, że takie zmniejszenie tęgości płynu w chłodnicy może pochodzić jedynie z powodu zbyt silnego i obmyślanego rozmyślnie ogrzewania przyrządu kontrollującego.

Uwaga. Jeżeli w przyrządzie znajdują się szklanczki z pływakami, to w razie roztopienia się jednego lub obu pływaków, zarządzający dochodami akcyznymi wymierza karę pieniężną na właściciela gorzelni za naruszenie porządku wypalania, a prócz tego, jeżeli roztopią się oba pływaki, co już dowodzi, że temperaturę przyrządu doprowadzono do tego stopnia, że okowita

началь уже испаряться, тогда весь расчет по этой ревизии считается временным, а окончательный расчет по этой и другим таковым же ревизиям (если таковые обонх сплавов случится несколько раз во время периода винокурения), производится по окончании всего винокурения, принимая для этих ревизий крепость пробы равную большей из крепостей проб для всех ревизий, произведенных на том заводе в течение этого периода винокурения, если только крепость пробы ревизии будет меньше большей из крепостей проб, в противном случае (что может выйти тогда, когда высокая температура в снаряде содержалась не долгое время), временной расчет по ревизии принимается за окончательный. Стаканчики с растаявшими сплавами заменяются новыми, а старые по очистке от сплава употребляются вновь в дело.

§ 24. По окончании ревизии делается осмотр снаряда без вынута барабана, (если в этом не представится необходимости); при этом сетка, если она была загрязнена, обмывается, а сточная дырочка у контрольника прочищается и в смазочную коробку оси барабана подливается несколько капель деревянного, сурепного или прованского масла. Затѣм мѣрки (большая и малая) кладутся около корыта (§ 7 п. в.), ящикъ накрывается крышкою, боковыя дверцы запираются на завернутую щеколду вплоть до ушка, отлитого у стѣнки ящика снаряда; на указанныя мѣста налагаются пломбы, надѣвается осторожно футляръ, а задвижные крючки продѣваются въ свои мѣста и опломбировываются. Наконецъ еще разъ смотрится показаніе счетчика; если при этомъ, вслѣдствіе толчковъ при осмотрѣ снаряда, окажется различіе съ показаніемъ, записаннымъ въ винокуренную книгу при началѣ ревизии, то это оглаживается въ винокуренной книгѣ и записываются тѣ цифры, на коихъ счетчикъ окончательно остановился. Послѣ всего этого результатъ ревизии записывается въ винокуренную книгу.

§ 25. Если ревизія была послѣдняя въ періодѣ винокурения, то прежде закрытія снаряда, выливаютъ весь спиртъ изъ барабана, сообщая ему рукою два медленных $\frac{1}{4}$ оборота, а также выливаютъ спиртъ изъ корыта и стояка посредствомъ сифона изъ тонкой каучуковой трубки. Количество полученнаго такимъ образомъ спирта измѣряется узаконенными питейными мѣрами, а крепость онаго испытывается спиртомѣромъ. За тѣмъ вынимается поплавокъ контрольника, насухо осторожно вытирается и вкладывается, шпинделемъ внизъ, въ отверстіе стояка, отверстіе для хвоста поплавка

въ пробнику zaczęła parować, wtedy całe obliczenie z tej rewizji uważa się tylko za tymczasowe, a ostateczny obrachunek, tak co do obecnej, jak i co do innych takichże rewizji (jeżeli rozpuszczenie się obu pływaków będzie miało miejsce po raz kilka przez ciąg perjodu wypalania) odbywa się po ukończeniu całego wypalania, przyjmując przy rewizjach tych za tęgość próby, najwyższą tęgość prób przy wszystkich rewizjach, odbytych w tej gorzelni przez cały ciąg perjodu wypalania, skoro tylko tęgość próby rewizji będzie mniejszą od najwyższej z tęgości prób; w razie przeciwnym (co może zdarzyć się wtedy, kiedy wysoka temperatura trwała w przyrządzie nie długo), tymczasowy obrachunek z rewizji przyjmuje się za ostateczny. Szklaneczki z rozpuszczonemi pływakami zastępują się nowemi, a stare po należytem oczyszczeniu używają się nadal.

§ 24. Po ukończeniu rewizji należy obejrzeć przyrząd bez wymowania bębna (jeżeli to nie okaże się koniecznem); przy czem duszalczek, jeżeli będzie zanieczyszczonym, obmywa się, dziurka obrotowa kontrolnika przeczyszczają się i do kapsla osi bębna podlewa się kilka kropel oliwy. Następnie miarki (większa i mniejsza) kładą się przy korycie (§ 7 punkt c.), skrzynka nakrywa wiekiem, drzwieczki boczne zamykają się szczelnie na skobel, przytwierdzony do ściany skrzyni przyrządu; przykładają się plomby na miejsca wskazane, wkłada się ostrożnie futerał, a haczyki zakładają się na swoje miejsca i również plombują. Nareszcie uważa się jeszcze raz na cyferblat skazomiaru i jeżeli w skutek poruszeń przy rewizji przyrządu wykaże się różnica ze wskazaniem, zanotowaniem w księdze gorzelnianej przy początku rewizji, to czyni się o tem wzmianka w księdze gorzelnianej i zapisują się te cyfry, na których ostatecznie stanął skazomiar. Po tem wszystkiem o rezultacie rewizji wpisuje się do księgi gorzelnianej.

§ 25. Jeżeli rewizja jest już ostatnią w perjozie wypalania, to przed zamknięciem przyrządu, wylewa się wszystka okowita z bębna, poruszysz go po dwakroć zwolna w $\frac{1}{4}$ obrotu, jak również wyciąga się okowita z koryta i stojaka za pomocą syfona z cienkiej rurki kauczukowej. Ilość otrzymanej w ten sposób okowity wymierza się przepisanimi miarami dla trunków, a tęgość onej dochodzi się alkoholometrem. Dalej wyjmuje się pływak kontrolnika, wyciera delikatnie do sucha i wkłada szpindlem na dół w otwór stojaka, otwór dla pływaka przeczyszczają się piórem (punkt f § 6) i mały obrotowy o-

протищается перомъ (п. е., § 6), и маленькое сточное отверстие контрольника тоже протищается тонкою проволокою, вставляемою изъ внутри контрольника. Потомъ тщательно обтираютъ досуха, чистыми тряпками, всѣ части снаряда. После этого закрываютъ снарядъ, разъединяютъ его съ перегоннымъ аппаратомъ и сточною трубою, обезпечиваютъ входное и выпускное отверстия, какъ сказано въ § 5, и оставляютъ снарядъ на сохраненіе заводчика.

О случаяхъ порчи снарядовъ.

§ 26. По заявленію заводчика или винокура объ остановкѣ барабана въ контрольномъ снарядѣ или о другомъ какомъ либо существенномъ въ немъ поврежденіи, окружной надзиратель или другое должностное лицо, по его назначенію, совместно съ помощникомъ надзирателя, немедленно отправляются на заводъ для осмотра испорченнаго снаряда и принимаютъ мѣры къ исправленію оного тѣми средствами, какія имѣются подъ рукою; если же въ исправленіи оказавшихся поврежденій встрѣтятся затрудненія, то разъединяютъ снарядъ съ перегоннымъ аппаратомъ. Въ семъ последнемъ случаѣ испорченный снарядъ безотлагательно замѣняется однимъ изъ находящихся при окружномъ управленіи запасныхъ снарядовъ. Замѣна снаряда запаснымъ записывается въ винокурениую книгу и доводится до свѣдѣнія управляющаго акцизными сборами. О томъ, какое именно случилось поврежденіе въ снарядѣ и какія были приняты мѣры для его исправленія, объясняется въ особой тетради, согласно примѣчанію къ § 11.

Если бы встрѣтилась необходимость снять пломбы на перегонномъ аппаратѣ и немедленно разъединить его, и потомъ, по исправленіи его, вновь соединить со снарядомъ, то дозволяется дѣлать такое соединеніе одному должностному лицу съ составленіемъ акта согласно § 10.

Въ случаяхъ такой порчи контрольнаго снаряда или перегоннаго аппарата, при которой возможенъ доступъ къ выкурываемому спирту, до учета его снарядомъ, заводчикъ при винокурении безъ нормы и емкости обязанъ приостановить винокурение и составить актъ согласно § 10. Должностныя лица, прибывъ немедленно на заводъ, поступаютъ согласно вышензложенному въ семъ параграфѣ.

§ 27. Въ случаяхъ порчи контрольнаго снаряда, дѣйствія закона ни въ какомъ случаѣ не останавливаютъ, учетъ же акциза за спиртъ, выкуренный помимо снаряда, производится для заво-

дворекъ контрольника также протыскается сѣнью цинкомъ изъ вѣнтра контрольника. Потомъ осторожно обтираютъ до суха, чистыми тряпками, всѣ части прибора. Наконецъ приборъ закрываютъ, отсоединяютъ отъ аппарата горелнаго и трубы отводящей, закрываютъ отворы: входной и выходной, по указанію § 5 и оставляютъ приборъ въ сохраненіи владельца горелни.

О случаяхъ зсucia прибора.

§ 26. По извѣщеніи черезъ владельца горелни или горелнаго о задержаніи сѣньи въ приборѣ контрольномъ, или о иномъ какомъ либо важнѣйшемъ поврежденіи въ таковомъ, надзорца окружной или иной чиновникъ, делегированный изъ его управленія, совместно съ помощникомъ надзорца отправляются въ горелню для осмотра зсucia прибора и принимаютъ мѣры къ исправленію оного способами, какія имѣются подъ рукою; если же исправленіе оного окажется слишкомъ труднымъ, то отсоединяютъ приборъ отъ аппарата горелнаго. Въ томъ послѣднемъ случаѣ поврежденный приборъ немедленно замѣняется однимъ изъ приборовъ запасныхъ, находящихся въ распоряженіи окружного. О такой замѣнѣ прибора записывается въ книгу горелни и доводится до свѣдѣнія управляющаго акцизными сборами. О томъ, какое именно случилось поврежденіе въ приборѣ и какія были приняты мѣры для его исправленія, объясняется въ особой тетради, согласно примѣчанію къ § 11.

Если бы оказалось, что необходимо снять пломбы съ аппарата горелнаго и отсоединить его немедленно, а потомъ, по извѣщеніи надзорца, соединить вновь съ приборомъ, то дозволяется дѣлать такое соединеніе одному должностному лицу съ составленіемъ акта согласно § 10.

Въ томъ случаѣ, когда поврежденіе прибора контрольнаго или аппарата горелнаго, при которомъ можно было бы пользоваться горелною безъ выкуриванія спирта, не является препятствіемъ къ производству учета спирта, заводчикъ при винокурении безъ нормы и емкости обязанъ приостановить винокурение и составить актъ согласно § 10. Должностныя лица, прибывъ немедленно на заводъ, поступаютъ согласно вышензложенному въ семъ параграфѣ.

§ 27. Въ случаяхъ зсucia прибора контрольнаго, дѣйствія закона ни въ какомъ случаѣ не останавливаютъ, учетъ же акциза за спиртъ, выкуренный помимо прибора, производится для заво-

довъ, куращихъ по нормѣ, на основаніи устава о питейномъ сборѣ, а для заводовъ, куращихъ безъ нормы, на основаніи п. 4 Высочайше утвержденного, 8-го іюля 1868 г., мѣнія государственнаго совѣта о введеніи контрольныххъ снарядовъ, по расчету средней нормы и 7-ми ведерной емкости.

Подписалъ: директоръ *баронъ Розенъ*.

dla gorzelni wypalających podług normy, na zasadzie ustawy o podatku od trunków, a dla gorzelni pędzących okowitę bez normy, na mocy punktu 4 zatwierdzonego Najwyżej w dniu 8 lipca 1868 roku zdania rady państwa o wprowadzeniu przyrządów kontrollujących podług obliczenia normy średniej i objętości siedmiu wiader.

Podpisano: Dyrektor, *baron Rosen*.

Членъ-завѣдывающій дѣлами учредительнаго комитета,
сенаторъ, (подписалъ) *Я. Соловьевъ*.

Za zgodność:

Директоръ главный, презыдующы
в комиссији rządowej справедливости, тайны радца, *Wosinski*.

Директоръ канцеларји, *Wł. Holewiński*.

У К А З Ъ

Его Императорскаго Величества, Самодержца Всероссийскаго,
изъ правительствующаго сената,

Учредительному въ Царствѣ Польскомъ Комитету.

По указу Его Императорскаго Величества, правительствующій сенатъ слушалъ рапортъ министра внутреннихъ дѣлъ, отъ 26 января 1871 года, за № 1083-мъ, слѣдующаго содержания: ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по положенію комитета по дѣламъ царства польскаго, 14-го января сего года, Высочайше повелѣть соизволилъ: относительно поставки обывательскихъ подводъ для пѣшихъ нижнихъ чиновъ земской стражи въ губерніяхъ: варшавской, калишской, кѣлецкой, ломжинской, люблинской, петроковской, пlockкой, радомской, суwalkской и сѣдлецкой, постановить слѣдующія правила: 1) Пѣшіе нижніе чины земской стражи, при преслѣдованіи важныхъ преступниковъ, при экстренной надобности въ арестованіи подозрительныхъ лицъ и въ другихъ случаяхъ, когда быстрое появленіе земской стражи на мѣстѣ происшествія необходимо для возстановленія порядка и общей безопасности, имѣютъ право брать одноконныя подводы на проѣздъ въ данное мѣсто и для обратнаго слѣдованія. 2) Для сего каждый, несущій службу въ полицейскомъ участкѣ, стражникъ снабжается заблаговременно билетомъ на полученіе подводы и нѣсколькими (до 10-ти) бланками квитанцій. Бланки таковыхъ билетовъ и квитанцій заготовляются губернскими правленіями по утвержденнымъ министромъ внутреннихъ дѣлъ формамъ и отсылаются, занумерованными, къ уѣзднымъ начальникамъ въ потребномъ количествѣ экземпляровъ, для выдачи стражникамъ. 3) Пѣшимъ нижнимъ чинамъ земской стражи вмѣняется въ непремѣнную обязанность требовать подводу только въ самыхъ крайне необходимыхъ и важныхъ случаяхъ, когда отъ проволочки времени можетъ неминуемо потерпѣть успѣхъ дѣла. 4) По возвращеніи изъ поѣздки нижній чинъ земской стражи обязанъ немедленно представить обратно свой билетъ уѣздному начальнику съ донесеніемъ о побудительныхъ причинахъ, цѣли и послѣдствіяхъ совершенной имъ поѣздки, съ показаніемъ, сколько именно выдано имъ квитанцій на взятія подводы. 5) За взятія чинами земской стражи подводы производится поставщикамъ подводу плата въ установленномъ закономъ размѣрѣ (по двѣ копейки на версту), но во всякомъ случаѣ лишь по расчету за одноконную подводу, хотя бы, по существующему въ нѣкоторыхъ мѣстахъ обыкновенію, была поставлена пароконная. 6) Уплата причитающихся за поставку пѣшимъ нижнимъ чинамъ земской стражи подводъ производится изъ суммы, назначаемой на экстраординарныя по губерніямъ надобности. 7) Лица, получившія квитанціи въ поставкѣ подводъ, должны представить таковыя, не далѣе полугодоваго срока, уѣздному начальнику. 8) Уѣздный начальникъ, получивъ квитанціи съ выданнымъ стражнику билетомъ, дѣлаетъ на

У К А З

Его CESARSKIEJ MOŚCI, SAMOWŁADCY WSZECH ROSSJI,
z rządzącego senatu,

Do Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiem.

Podług указу JEJGO CESARSKIEJ MOŚCI, senat rządzący *sluchał* raportu ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 26 stycznia 1871 r. za № 1083, następującej treści: NAJJAŚNIEJSZY PAN, na skutek uchwały komitetu do spraw królestwa polskiego z dnia 14 stycznia r. b., NAJWYŻEJ rozkazać raczył: w przedmiocie dostarczania podwódy obywatelskich dla pieszych niższych stopni straży ziemskiej w gubernijach: warszawskiej, kaliszskiej, kieleckiej, łomżyńskiej, lubelskiej, petrokovskiej, plockiej, radomskiej, suwałskiej i siedleckiej, postanowić następujące przepisy: 1) Piesi niższe stopnie straży ziemskiej, przy ściganiu ważnych przestępców, w razie naglącej potrzeby aresztowania osób podejrzanych i w innych wypadkach, kiedy szybkie ukazanie się straży ziemskiej na miejscu wypadku niezbędne jest dla przywrócenia porządku i bezpieczeństwa publicznego, mają prawo brać jednokonne podwoje na przejazd w dane miejsce i z powrotem. 2) Dla tego każdy, odbywający służbę w rewirze policyjnym strażnik, zaopatruje się wcześniej w bilet na otrzymanie podwoje i w kilka (do 10) blankietów kwitów. Blankiety takich biletów i kwitów przysposabiają rządy gubernijalne, według zatwierdzonych przez ministra spraw wewnętrznych wzorów, i ponumerowane odsyłają się do naczelników powiatu w potrzebnej liczbie egzemplarzy, dla wydawania strażnikom. 3) Pieszym niższym stopniom straży ziemskiej poleca się za niezbędny obowiązek, żądać podwódy tylko w ostatecznych i ważnych wypadkach, kiedy skutkiem zwłoki czasu powodzenie czynności niezawodnie ucierpi. 4) Po powrocie z drogi, niższy stopień straży ziemskiej obowiązany jest bezzwłocznie złożyć napowrót swój bilet naczelnikowi powiatu, z doniesieniem o przyczynach pobudzających, celu i skutkach dokonanej przez niego podróży, z wykazaniem ile mianowicie wydał on kwitów za wzięte podwoje. 5) Za wzięte przez osoby straży ziemskiej podwoje, dostawcom podwódy udziela się zapłata w wysokości prawem ustanowionej (po dwie kopiejki na wiorstę), lecz w każdym wypadku tylko według obrachunku za jednokonne podwoje, chociażby według istniejącego w niektórych miejscach zwyczaju, dostarczona była parokonna. 6) Zapłata, przypadająca za dostarczone pieszym niższym stopniom straży ziemskiej podwoje, dopełnia się z funduszu, przeznaczonego na nadzwyczajne w gubernijach potrzeby. 7) Osoby, które otrzymały kwity za dostarczone podwoje, powinny składać takowe nie później jak w terminie półrocznym, naczelnikowi powiatu. 8) Naczelnik powiatu, sprawdzwszy kwity z wydanym strażnikowi biletom, poświadcza kwit celem wypłaty z kassy miejscowej przypadających pieniędzy. Gdyby przytem okazało się, że podwoda wzięta była przez strażnika bez szczególnej naglącej potrzeby, to naczelnik powiatu, nie wstrzymując bezzwłocznej wypłaty,

квитанціи засвидѣтельствованіе для выдачи изъ мѣстнаго казначейства причитающихся прогонныхъ денегъ. Если бы при этомъ оказалось, что подвода была взята стражникомъ безъ особой настоятельной надобности, то уѣздный начальникъ, не останавливая немедленной уплаты изъ казначейства причитающихся по квитанціи за подводу денегъ, дѣлаетъ распоряженіе о взысканіи въ казну, изъ жалованья виновнаго стражника, уплаченной по квитанціи суммы. 9) По истеченіи каждаго мѣсяца, уѣздный начальникъ представляетъ въ губернское правленіе билеты, по коимъ стражники сдавали, съ подробнымъ отчетомъ, какъ о поводахъ повозокъ и числѣ взятыхъ подводъ, такъ и о количествѣ денегъ, утвержденныхъ въ выдачѣ изъ казначейства по квитанціямъ и обращенныхъ ко взысканію изъ жалованья виновныхъ стражниковъ, если имъ были неправильно взяты подводъ. О такомъ Высочайшемъ повелѣніи онъ, министръ внутреннихъ дѣлъ, доноситъ правительствующему сенату, для зависящихъ съ его стороны распоряженій. *Приказали:* объ изъясненіи Высочайшемъ повелѣніи, для свѣдѣнія и должнаго, до кого касаться будетъ, исполненія, уведомить Его Императорское Высочество намѣстника кавказскаго, намѣстника въ царствѣ польскомъ, министровъ и главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ—указами, а другихъ—презь передачу къ дѣламъ оберъ-прокурора 1-го департамента правительствующаго сената копій съ опредѣленія сената; равно послать указы: учредительному въ царствѣ польскомъ комитету, губернаторамъ, губерпскимъ правленіямъ и казеннымъ палатамъ 10-ти губерній царства польскаго; въ свѣтѣйшій же правительствующій синодъ, во всѣ департаменты правительствующаго сената и общія оныхъ собранія сообщить вѣдѣнія, а въ департаментъ министерства юстиціи—копію съ опредѣленія, и припечатать въ установленномъ порядкѣ, для чего конторѣ сенатской типографіи дать извѣстіе.

Февраля 11 дня 1871 года.

Подлянное за надлежащимъ подписомъ.

z kassy przypadających według kwitu za podwodę pieniędzy, wydaje rozporządzenie o ściągnięciu do skarbu z płacy winnego strażnika, wypłaconej podług kwitu summy. 9) Po upływie każdego miesiąca, naczelnik powiatu składa do rządu gubernijalnego bilety, za którymi jeździli strażnicy, ze szczegółowem sprawozdaniem tak o powodach wycieczek i liczbie wziętych podwód, jak i o ilości pieniędzy, zatwierdzonych do wypłacenia z kassy według kwitów i wyznaczonych do ściągnięcia z płacy winnych strażników, jeżeli oni niewłaściwie brali podwody. O takowym Najwyższym rozkazie, minister spraw wewnętrznych donosi rządzącemu senatowi dla właściwych z jego strony rozporządzeń. *Polecik:* O wzmiankowanym Najwyższym rozkazie, dla wiadomości i właściwego, kogo to dotyczyć może, wykonania, zawiadomić Jego CESARSKĄ WYSOKOŚĆ namiestnika kaukazu, namiestnika w królestwie polskim, ministrów i głównie zarządzających osobnemi wydziałami, jednych przez ukazy, a drugich przez odstąpienie do akt naczelnego prokuratora 1-go departamentu rządzącego senatu kopij z dezyjji senatu; również posłać ukazy: do komitetu urządzającemu w królestwie polskim, gubernatorom, rządowi gubernijalnemu i izbom skarbowym 10-u gubernij królestwa polskiego; do najświętszego zaś rządzącego synodu, do wszystkich departamentów rządzącego senatu i ogólnego ich zebrania zakommunikować odpisy—a do departamentu ministerstwa sprawiedliwości, kopiję postanowienia i wydrukować podług ustanowionego porządku—o czem zawiadomić kantor drukarni senatu.

Dnia 11 lutego 1871 r.

Членъ-завѣдывающій дѣлами учредительнаго комитета,
сенаторъ, (подписаль) Я. Соловьевъ.

Za zgodność:

Директоръ главный, презыдующы
w kommissji rządowej sprawiedliwości, radca tajny, *Wosiński.*

Директоръ канцеларји, *Wł. Holewiński.*

У К Л А З Ъ

Его Императорскаго Величества, Самодержца Всероссийскаго,

изъ правительствующаго сената,

Въ Учредительный въ Царствъ Польскомъ Комитетъ.

По указу Его Императорскаго Величества, правительствующій сенатъ *слушалъ* рапортъ министра финансовъ, отъ 28-го января 1871 года, за № 409, при коемъ представляетъ правительствующему сенату, для распубликованія, копію съ Высочайше утвержденнаго въ 10-й день января 1871 года, журнала комитета по дѣламъ царства польскаго, слѣдующаго содержания: Комитетъ по дѣламъ царства польскаго, въ засѣданіяхъ 22-го декабря 1870 и 5-го января 1871 г., разсматривалъ представленіе министра финансовъ отъ 26-го ноября 1870 г. за № 1372, о замѣнѣ допускаемаго нынѣ въ губерніяхъ царства польскаго, на основаніи существующихъ узаконеній, сложенія налоговъ, по случаю постигшихъ бѣдствій (аллевіацій), отсрочкою и разсрочкою въ платежѣ налоговъ. Комитетъ по дѣламъ царства польскаго нашелъ и съ своей стороны, что въ настоящее время не представляется надобности сохранить дѣйствіе прежнихъ, вызванныхъ исключительными обстоятельствами, въ коихъ находилось царство въ началѣ нынѣшняго столѣтія, постановленій о сложеніи налоговъ (аллевіаціяхъ). По сему, исполнѣ раздѣлія мнѣніе министра финансовъ, что для облегченія жителей при случайныхъ бѣдствіяхъ достаточно допустить, согласно установленному въ имперіи порядку, разсрочку или отсрочку въ платежѣ налоговъ, — комитетъ *полагалъ*: замѣнить дѣйствующихъ нынѣ въ губерніяхъ царства постановленій объ отсрочкахъ, разсрочкахъ и облегченіяхъ (аллевіаціяхъ), въ платежѣ податей и недоимокъ установить слѣдующія правила: 1) Лицамъ, обязаннымъ платежѣмъ, съ принадлежащихъ имъ недвижимыхъ имуществъ подымной подати или поземельнаго налога, въ тѣхъ случаяхъ, когда они, вслѣдствіе постигшихъ ихъ неурожаевъ и другихъ бѣдствій, будутъ не въ состояніи внести въ срокъ слѣдующіе съ нихъ въ казну платежи, предоставляется право обращаться въ мѣстныя казенныя палаты, или непосредственно къ губернаторамъ, съ просьбами о разрѣшеніи отсрочки или разсрочки въ платежѣ податей и недоимокъ. 2) По всѣмъ означеннымъ просьбамъ казенная палата собираетъ надлежащія свѣдѣнія и предста-

U K A Z

JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, SAMOWŁADCY WSZECH ROSSJI,

z rządzącego senatu,

Do Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiem.

Stosownie do ukazu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, rządzący senat *słuchał* raportu ministra finansów z dnia 28 stycznia 1871 r. za № 409, przy którym przedstawia rządzącemu senatowi, dla ogłoszenia kopję z Najwyżej zatwierdzonego w d. 10 stycznia 1871 r. protokołu komitetu do spraw królestwa polskiego, następującej osnowy: Komitet do spraw królestwa polskiego, na posiedzeniach d. 22 grudnia 1870 r. i 5 stycznia 1871 r. roztrząsał przedstawienie ministra finansów z dnia 26 listopada 1870 r. za № 1372, o zamianie dozwalanego obecnie w guberniach królestwa polskiego, na zasadzie obowiązujących przepisów, umarzania podatków w skutku nastąpionych k lęsk (allewiacyj), przez odroczenie i rozłożenie na raty opłaty podatków. Komitet do spraw królestwa polskiego uznał ze swej strony, że w obecnym czasie nie zachodzi potrzeba utrzymania mocy obowiązującej poprzednich, wywołanych wyjątkowymi okolicznościami, w jakich znajdowało się królestwo na początku obecnego wieku, postanowień o umorzeniu podatków (allewiacyach). Dla tego w zupełności podzielaając opinię ministra finansów, że dla ulgi mieszkańców w razie klęsk wypadkowych, dostatecznem jest dopuszczać, stosownie do ustanowionego porządku w cesarstwie, rozłożenie na raty albo odroczenie opłaty podatków, — komitet *uchwilił*: w zamian obowiązujących obecnie w guberniach królestwa postanowień o odroczeniach, rozłożeniach na raty i ulgach (allewiacyach), w opłacie podatków i zaległości, ustanowić następujące przepisy: 1) Osobom, obowiązany do płacenia od należących do nich nieruchomości, podatku podymnego lub podatku gruntowego, w wypadkach, kiedy w skutku doznanych przez nie nieurodzajów lub innych klęsk, będą w niemożności wniesienia w terminie przypadających od nich do skarbu opłat, nadaje się prawo udawania się do miejscowych izb skarbowych lub bezpośrednio do gubernatorów, z prośbami o zadecydowanie zwłoki lub rozłożenie na raty, opłaty podatków i zaległości. 2) Co do wszystkich wspomnianych prośb, izba skarbowa zbiera należyte wiadomości i przedstawia prośbę ze swą opinią gubernatorowi. 3) Gubernator, na przedstawienie izby skarbowej, przekonywa się o konieczności udzielenia proszonych ulg,

вляеть просьбы, съ своимъ заключеніемъ, губернатору. 3) Губернаторъ, по представленіямъ казенной палаты, удостовѣряется въ необходимости оказанія просимыхъ льготъ и затѣмъ или разрѣшаетъ отсрочки и разсрочки собственною властію, или представляетъ о нихъ министру финансовъ, руководствуясь нижеслѣдующими правилами. 4) Губернаторъ, въ случаѣ согласія съ заключеніемъ казенной палаты, можетъ разрѣшать собственною властію: а) отсрочки въ платежѣ податей и недоимокъ, съ приостановленіемъ понудительныхъ (эксекуціонныхъ) мѣръ на срокъ не свыше 30-ти дней; б) разсрочки, на время не превышающее одного года, такихъ слѣдующихъ казѣ платежей, которые составляютъ не болѣе 100 р. въ одинъ разъ съ владѣльца имѣнія или съ сельскаго общества и притомъ, ежели на имѣніе составлена ипотека, то только такихъ обезпеченныхъ по ипотекамъ платежей, для которыхъ предоставлено преимущество по силѣ ст. 41 ипотечнаго устава 1818 года. 5) Если губернаторъ не согласенъ съ заключеніемъ казенной палаты, или если потребуется разрѣшить отсрочки и разсрочки въ размѣрахъ свыше указанныхъ въ предъидущей статьѣ, то онъ представляетъ о томъ министру финансовъ, съ изложеніемъ своего мѣнія и съ приложеніемъ заключенія казенной палаты. 6) Министру финансовъ, по представленіямъ губернаторовъ о необходимости разрѣшить отсрочку или разсрочку въ платежѣ податей, предоставляется, по его усмотрѣнію, приостанавливать понудительныя (эксекуціонныя) мѣры, но не далѣе какъ на одинъ годъ, или разрѣшать разсрочки таковыхъ казенныхъ взысканій на срокъ не далѣе 10-ти лѣтъ, съ достаточнымъ обезпеченіемъ. 7) Объ отсрочкахъ и разсрочкахъ, свыше означенныхъ сроковъ (ст. 6), министр финансовъ представляетъ въ комитетъ министровъ. 8) Какъ при отсрочкахъ, такъ и при разсрочкахъ взимается съ пользующихся такою льготою плательщиковъ 5% съ недоплатной суммы за все время до уплаты оной, за исключеніемъ недоимокъ крестьянскихъ налоговъ, которые взыскиваются безъ начисленія процентовъ. 9) Въ случаѣ необходимости оказать облегченія во взносахъ податей вслѣдствіе наводненія, градобитія и пожаровъ, поступаетъ какъ показано въ предъидущихъ статьяхъ, съ тѣмъ только различіемъ, что при разрѣшеніи отсрочекъ или разсрочекъ по причинѣ сихъ бѣдствій не требуется никакихъ обезпеченій и не взыскивается процентовъ за время отсрочки или разсрочки. 10) Всѣ прежнія постановленія, несогласныя съ настоящими правилами, отменяются. 11) Разъясненіе недоумѣній, могущихъ встрѣтиться въ примѣненіи настоящихъ правилъ, предоставляется министру финансовъ. ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, на

а następnie, albo decyduje odroczenie i rozłożenie na raty własną władzą, albo przedstawia to ministrowi finansów, stosując się do następujących przepisów. 4) Gubernator, w razie zgodności z opinią izby skarbowej, może decydować własną władzą: a) odroczenie w opłacie podatków i zaległości, ze wstrzymaniem środków egzekucyjnych, na termin nieprzewyższający 30 dni; b) rozłożenie na raty na czas nie przenoszący roku, takich przypadających skarbowi opłat, które wynoszą nie więcej nad 100 rs. jedno-razowo od jednego właściciela majątku lub gromady wiejskiej i przytem jeżeli majątek posiada hipotekę, to tylko takich zabezpieczonych na hipotecę opłat, którym zapewnione są przywileje na mocy art. 41 ustawy hipotecznej z r. 1818. 5) Jeżeli gubernator nie zgadza się z opinią izby skarbowej, albo jeżeli potrzeba zdecydować odroczenie i rozłożenie na raty, w rozmiarach, przewyższających wspomniane w poprzedzającym artykule, to przedstawia o tem ministrowi finansów, ze swą opinią i załączeniem wniosku izby skarbowej. 6) Minister finansów, na przedstawienie gubernatorów o konieczności zdecydowania odroczenia lub rozłożenia na raty opłaty podatków, może według swego uznania wstrzymywać środki egzekucyjne, ale nie dłużej jak na rok jeden, i decydować rozkładanie na raty takich należności skarbowych na czas nie dłużej nad lat 10-ć, przy dostatecznem zabezpieczeniu. 7) O odroczeniach i rozłożeniach na raty, przenoszących wspomniane terminy (art. 6), minister finansów przedstawia do komitetu ministrów. 8) Tak, przy odroczeniach, jak i przy rozłożeniach na raty, pobiera się od korzystających z takiej ulgi kontrybuentów 5% od summy zaległej za cały czas do jej spłacenia, z wyjątkiem zaległości podatków włościańskich, które ściągają się bez doliczenia procentów. 9) W razie konieczności udzielenia ulgi we wnoszeniu podatków, w skutku powodzi, gradobicia i pożarów, postępuje się jak wykazano w poprzedzających artykułach, z tą tylko różnicą, że przy decydowaniu odroczeń lub rozłożeń na raty z powodu tych klęsk, nie wymaga się żadnych zabezpieczeń i nie ściągają się żadnych procentów za czas odroczenia lub rozłożenia na raty. 10) Wszystkie poprzednie postanowienia, niezgodne z niniejszymi przepisami, znoszą się. 11) Wyjaśnienie wątpliwości, mogących napotkać się przy zastosowaniu niniejszych przepisów, porucza się ministrowi finansów. NAJJAŚNIEJSZY PAN, na protokół komitetu, 10 stycznia 1871 r. raczył napisać własnoręcznie: „WYKONAĆ”. Polecik: O wzmiankowanym Najwyższym rozkazie, dla wiadomości i właściwego, kogo dotyczyć może wykonania, zawiadomić Jego CESARSKĄ WYSOKOŚĆ namiestnika kaukazkiego, namiestnika w królestwie polskiem, ministrów i głównie zarządzających osobnemi wydziałami, jednych przez ukazy — a drugich przez odstąpienie do akt naczelnego

журналъ комитета, 10-го января 1871 года, соизволилъ написать собственноручно: „Исполнить“. Приказали: Объ изъясненномъ Высочайшемъ повелѣніи, для свѣдѣнія и должнаго, до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество намѣстника кавказскаго, намѣстника въ царствѣ польскомъ, министровъ и главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ — указами, а другихъ — чрезъ передачу къ дѣламъ оберъ-прокурора 1-го департамента правительствующаго сената копій съ опредѣленія сената; равно послать указы: учредительному въ царствѣ польскомъ комитету, губернаторамъ, губернскимъ правленіямъ и казеннымъ палатамъ 10-ти губерній царства польскаго; въ свѣтѣйшій же правительствующій синодъ, во всѣ департаменты правительствующаго сената и общія оныхъ собранія сообщить свѣдѣнія, а въ департаментъ министерства юстиціи, копію съ опредѣленія и припечатать въ установленномъ порядкѣ, для чего конторѣ сенатской типографіи дать извѣстіе.

Февраля 11 дня 1871 г.

Подлинное за надлежащимъ подписомъ.

prokuratora I-go departamentu rządzącego senatu kopij z decyzji senatu; również posłać ukazy: do komitetu urządzającego w królestwie polskiem, gubernatorom, zarządom gubernijalnym i izbom skarbowym 10-u gubernij królestwa polskiego; do najświętszego zaś rządzącego synodu, do wszystkich departamentów rządzącego senatu i ogólnego ich zebrania zakommunikować odpisy, a do departamentu ministerstwa sprawiedliwości, kopiję z postanowienia i wydrukować podług ustanowionego porządku — o czem zawiadomić kantor drukarni senatu.

Dnia 11 lutego 1871 roku.

Членъ-завѣдывающій дѣлами учредительнаго комитета,
сенаторъ, (подписалъ) Я. Соловьевъ.

Za zgodność:

Директор главный, преzyдующы
w kommissji rządowej sprawiedliwości, tajny radca, Wosiński.

Директор канцелярji, Wł. Holewiński.

Число опубликованія, 1 (13) июня 1871 года.

Dzień ogłoszenia, dnia 1 (13) czerwca 1871 r.

По указу Его Величества
АЛЕКСАНДРА II-го,
Императора и Самодержца Всероссийского, Царя Польского,
Великого Князя Финляндского,
и проч., и проч., и проч.,

Учредительный въ Царствѣ Польскомъ Комитетъ.

Во исполнение Высочайше утвержденного 7 января 1871 года положенія комитета по дѣламъ царства польскаго о порядкѣ отмѣны приговоровъ гминнаго и сельскаго сходовъ, учредительный комитетъ постановилъ и постановляетъ:

1. Приговоры гминнаго и сельскаго сходовъ, постановленные съ нарушеніемъ предписанныхъ въ ст. 9, 17, и 105 Высочайшаго указа 19 февраля 1864 г. объ устройствѣ сельскихъ гминъ, условий для законности оныхъ, признаются недействительными и отменяются какъ по жалобамъ лицъ, права коихъ ими нарушены, такъ и по заявленіямъ властей, коимъ ввѣрено наблюдение за правильнымъ ходомъ гминнаго управленія.

2. Приговоры, постановленные въ узаконенномъ порядкѣ и по предметамъ, подлежащимъ вѣдѣнію сихъ сходовъ, могутъ быть отменяемы въ тѣхъ случаяхъ, когда самое существо заключающихся въ нихъ рѣшеній явно нарушаетъ законъ; но отмена таковыхъ приговоровъ можетъ послѣдовать не иначе, какъ по жалобамъ тѣхъ лицъ, законныя права коихъ нарушены приговоромъ.

На подачу таковыхъ жалобъ полагается мѣсячный со дня объявленія приговора срокъ.

3. Право отмены приговоровъ гминнаго и сельскаго сходовъ (за исключеніемъ приговоровъ по выборамъ въ общественныя гминныя должности и по раскладкѣ крестьянскихъ податей и дорожной гминной повинности, для коихъ установленъ особый порядокъ) предоставляется особымъ присутствіемъ, состоящимъ при губернскихъ по крестьянскимъ дѣламъ присутствіяхъ (ст. 1 п. 3 Высочайшаго указа 18 ноября 1870 г.)

4. Настоящее постановление внести установленнымъ порядкомъ въ дневникъ законовъ.

Состоялось въ Варшавѣ, въ 372 засѣданіи, 22 января (3 февраля) 1871 г.

Намѣстникъ въ царствѣ, генераль-фельдмаршалъ,
(подписаль) *Графъ Бергъ.*

Членъ-завѣдывающій дѣлами учредительнаго комитета,
сенаторъ, (подписаль) *Я. Соловьевъ.*

Число опубликованія, 1 (13) іюня 1871 года.

W Imieniu Najjaśniejszego
ALEXANDRA II-go,
CESARZA I SAMOWŁADCY WSZECH ROSSJI, KRÓLA POLSKIEGO,
WIELKIEGO KSIĘCIA FINLANDZKIEGO,
etc., etc., etc.,

Komitet Urządzający w Królestwie Polskiem.

W wykonaniu NAJWYŻEJ zatwierdzonej uchwały komitetu do spraw królestwa polskiego, o porządku uchylania uchwał zebrań gminnych i gromadzkich, komitet urządzający postanowił i stanowi:

1. Uchwały zebrań gminnych i gromadzkich, zapadłe z naruszeniem warunków co do prawomocności onych, w art. 9, 17 i 105 NAJWYŻSZEGO ukazu z d. 19 lutego 1864 r. o urządzeniu gmin wiejskich zastrzeżonych, uznają się za niebyłe i uchylają się na skutek zaskarżenia osób, prawa których naruszonymi zostały, jak również i na wniosek władz, którym poruczono nadzór nad należyтым biegiem czynności zarządu gminnego.

2. Uchwały w drodze prawnej zapadłe i w przedmiotach podlegających attrybucji pomienionych zebrań, mogą być uchylane w tych wypadkach, kiedy sama istota zawierających się w nich decyzji, jawnie narusza prawo; lecz uchylenie takowych uchwał nastąpić może nieinaczej, jak w skutku skarg osób, prawa których przez uchwałę naruszonymi zostały.

Skargi podobne, podawane być winny w terminie miesięcznym, licząc od daty ogłoszenia uchwały.

3. Prawo uchylania uchwał zebrań gminnych i gromadzkich (wyłączając uchwały, odnoszące się do wyboru na urzędy gminne i podziału podatków włościańskich, oraz powinności drogowej gminnej, dla których przepisany jest oddzielny porządek) pozostawia się oddzielnym, istniejącym przy rządach gubernijalnych zarządom do spraw włościańskich (art. 1. p. 3. NAJWYŻSZEGO ukazu z dnia 18 listopada 1870 r.)

4. Niniejsze postanowienie zamieścić, podług ustanowionego porządku, w dzienniku praw.

Działo się w Warszawie, na 372 posiedzeniu, d. 22 stycznia (3 lutego) 1871 roku.

Членъ-завѣдывающій дѣлами учредительнаго комитета,
сенаторъ, (подписаль) *Я. Соловьевъ.*

Za zgodność:

Директор главный, преzyдуящий
w kommissji rządowej sprawiedliwości, tajny radca, *Wosiński.*
Директор канцелярji, *Wł. Holewiński.*

Дзень ogłoszenia, d. 1 (13) czerwca 1871 roku.

Tom LXXJ.

17

ПРАВИТЕЛЬСТВЕННАЯ КОМИССИЯ
ЮСТИЦИИ.

Во исполнение предписанія его сіятельства генераль-фельд-маршала графа намѣстника въ царствѣ отъ 4 (16) апрѣля с. г. за № 7281, публикуетъ въ дневникѣ законовъ двѣ копии съ отзывовъ управляющаго собственною Его Императорскаго Величества канцелярію по дѣламъ царства польскаго отъ 26 января и 24 марта сего же года за № 137 и 536, извѣщающихъ о Всемилоствѣйшемъ соизволеніи на передачу правъ наслѣдованія пожалованными маіоратами:

1. Директоромъ канцеляріи намѣстника, тайнымъ совѣтникомъ Честилиномъ, усыновленному имъ дворянину Виктору Честилину, съ нисходящимъ его потомствомъ, и

2. Генераль-лейтенантомъ графомъ Карломъ фонъ-деръ Остенъ-Сакенъ, женѣ своей.

Г. Варшава, 12 (24) апрѣля 1871 г.

Главный директоръ, предсѣдательствующій въ правительственной комисіи юстиціи, тайный совѣтникъ, *Восинскій*.

Правитель Канцеляріи, *Вл. Голосинскій*.

№ 3,710.

Копія съ отзыва управляющаго собственною Его Императорскаго Величества канцелярію по дѣламъ царства польскаго, къ намѣстнику въ царствѣ отъ 26 января 1871 года за № 137.

Представленіе вашего сіятельства отъ 4 (16) января сего года за № 73, въ коемъ вы изволите испрашивать о разрѣшеніи директору канцеляріи вашей, по званію намѣстника, тайному совѣтнику *Честилину*, передачи права наслѣдованія пожалованнымъ ему маіоратомъ въ царствѣ, усыновленному имъ дворянину Виктору Честилину, съ нисходящимъ его потомствомъ, — я имѣлъ счастье повергать на Высочайшее Его Императорскаго Величества благоусмотрѣніе.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, въ виду приведенныхъ въ представленіи вашего сіятельства обстоятельствъ и соображеній и во вниманіе къ засвидѣтельствованной вами отлично-усердной и полезной службѣ тайнаго совѣтника Честилина, Всемилоствѣйше повелѣть соизволилъ: предоставить Виктору Дзянковскому, нынѣ Честилину, право наслѣдованія, съ нисходящимъ потомствомъ, пожалованнымъ усыновителю его, тайному совѣтнику Честилину, маіоратомъ, примѣнительно къ 315 ст. дѣйствующаго въ царствѣ гражданского уложенія, съ тѣмъ, что въ случаѣ кончины Виктора Честилина, безъ врамцхъ въ нисходящей линіи наслѣдниковъ, имѣніе это должно поступить въ родъ Честилинскихъ, т. е. брату или сестрамъ тайнаго совѣтника Честилина, на точномъ основаніи общаго закона о порядкѣ наслѣдованія въ маіоратныхъ имѣніяхъ.

Съ подлиннымъ *врно*: Старшій дѣлопроизводитель канцеляріи намѣстника въ царствѣ (подписалъ) *Крынский*.

Копія съ отзѣва управляющаго собственною Его Императорскаго Величества канцеляріею по дѣламъ царства польскаго, къ намѣстнику въ царствѣ отъ 24 марта 1871 г. за № 536.

Согласно ходатайству вашего сіятельства, изъясненному въ отношеніи отъ 24 декабря (5 января) 1870/1 г. за № 3,641, Его Императорскому Величеству благоугодно было изъяснить Всемилоостивѣйшее соизволеніе на предоставленіе, въ видѣ изъятія изъ общаго закона о маіоратахъ въ царствѣ польскомъ, жене генерал-лейтенанта графа Карла фонъ-деръ-Остенъ-Сакена, по смерти его, права пожизненнаго владѣнія пожалованнымъ ему въ царствѣ маіоратнымъ имѣніемъ, не стѣсняясь принадлежностію ея, Августѣ фонъ-деръ-Остенъ-Сакенъ (урожденной фонъ-Гене) къ лютеранскому исповѣданію, съ тѣмъ, что по кончинѣ ея, маіоратъ этотъ поступитъ къ законнымъ наслѣдникамъ графа Остенъ-Сакена, на общемъ основаніи Высочайше утвержденныхъ 4 (16) октября 1835 года постановленій, относительно порядка наслѣдованія имѣніями, поступающими въ частную собственность, по Всемилоостивѣйшему пожалованію.

Съ подлиннымъ вѣрно: Старшій дѣлопроизводитель канцеляріи намѣстника въ царствѣ (подписалъ) *Крыжскій*.

У К А З Ъ

ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ.

Приступивъ въ 1864 году, вмѣстѣ съ новымъ устройствомъ быта крестьянъ въ губерніяхъ царства польскаго, къ коренному преобразованію гражданскаго строя и управленія въ сей части государства, Мы признали необходимымъ сосредоточить высшее заведѣваніе на мѣстѣ и общее направленіе всѣмъ этимъ обширнымъ дѣломъ во временномъ коллегіальномъ учрежденіи, составленномъ подъ предсѣдательствомъ намѣстника, изъ лицъ Нами избранныхъ и снабженномъ особыми полномочіями.

Образованный съ сею цѣлью указомъ Нашимъ 19-го февраля 1864 года учредительный въ царствѣ польскомъ комитетъ неутомимо и послѣдовательно дѣятельностію своею въ продолженіи семи лѣтъ совершилъ важное, порученное ему, государственное дѣло съ успѣхомъ, оправдавшимъ Наше къ нему довѣріе и заслуживающимъ полной Нашей признательности. Въ настоящее время, за окончаніемъ введенія въ дѣйствіе указовъ 19-го февраля 1864 года объ устройствѣ крестьянъ и за передачею гражданскихъ въ царствѣ управленій въ непосредственное заведѣваніе министерствъ, комитетъ сей исполнилъ свое назначеніе. Вслѣдствіе сего Мы, по представленію учредительнаго комитета, въ комитетѣ по дѣламъ царства польскаго рассмотрѣнному, повелеваемъ:

1. Учредительный въ царствѣ польскомъ комитетъ закрыть 1-го апрѣля текущаго 1871 года.
2. Подлежавшія разрѣшенію учредительнаго комитета дѣла по спорамъ о предѣлахъ власти между правительственными и судебными мѣстами и между сими мѣстами и духовными властями вносить впредь въ подлежащія министерства, а чрезъ нихъ въ потребныхъ случаяхъ въ комитетъ по дѣламъ царства польскаго.
3. Производство дѣлъ административнаго свойства по судебному вѣдомству, въ томъ числѣ дѣлъ касающихся смѣты сего вѣдомства, впредь до преобразованія онаго, сосредоточить въ канцеляріи намѣстника, съ тѣмъ, чтобы представляемыя нынѣ къ разрѣшенію по учредительному комитету дѣла по личному составу судебного вѣдомства были разрѣшаемы властію намѣстника.
4. Состоящую при учредительномъ комитетѣ юридическую комисію упразднить также съ 1-го апрѣля сего года; производство же законодательныхъ работъ, до губерній царства польскаго

относящихся, сосредоточить во Отдѣленіи собственной Нашей канцеляріи, причисливъ къ оному трехъ изъ числа членовъ-редакторовъ упраздняемой юридической комисіи.

5. Чиновниковъ канцеляріи учредительнаго комитета, которые нынѣ состоятъ въ оной и не получили другаго назначенія, оставить за штатомъ, съ назначеніемъ имъ заштатнаго содержанія по правиламъ, установленнымъ для чиновниковъ русскаго происхожденія, служащихъ по вѣдомству учредительнаго комитета.

6. Изъ оставляемыхъ за штатомъ на основаніи предыдущей статьи, чиновниковъ, а также изъ состоящихъ нынѣ при учредительномъ комитетѣ заштатныхъ чиновниковъ, тѣхъ, которые были на службу изъ имперіи, причислить на время заштатнаго положенія къ министерству внутреннихъ дѣлъ, а прочихъ къ канцеляріи намѣстника, предоставивъ какъ тѣмъ, такъ и другимъ право причислиться и къ другимъ вѣдомствамъ и учрежденіямъ въ общепринятомъ порядкѣ.

Правительствующій сенатъ не оставитъ учинить къ исполненію сего указа надлежащее распоряженіе.

На подлинномъ собственною Его Императорскаго Величества рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ.“

Въ С.-Петербургѣ,
23-го марта 1871 г.

Върно:

Главный директоръ, предсѣдательствующій въ правительственной комисіи юстиціи, тайный совѣтникъ, *Восинскій.*

Правитель канцеляріи, *Вл. Голевинскій.*

Число опубликованія, 1 (13) іюня 1871 года.

У К А З Ъ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ.

Признавая необходимымъ, вслѣдствіе совершенныхъ въ управленіи губерній царства польскаго преобразованій, распространять на сіи губерніи общій установленный въ государствѣ порядокъ обнародованія законовъ, повелѣваемъ:

1) Обнародованіе и приведеніе въ дѣйствіе въ губерніяхъ: варшавской, калышской, кѣлецкой, ломжинской, люблинской, петроковской, плоцкой, радомской, сувалской и сѣдлецкой законовъ, а равно постановленій и распоряженій правительства, какъ общихъ по имперіи, такъ и относящихся исключительно до тѣхъ губерній, произносить на основаніи общихъ правилъ, установленныхъ дѣйствующими въ имперіи законоположеніями.

2) Вмѣнить губернскимъ правленіямъ вышеозначенныхъ губерній въ обязанность, чтобы они въ обнародованіи законовъ, а равно постановленій и распоряженій правительства руководствовались статьями 854, 857 и 858 общаго губернскаго учрежденія (т. II св. зак.).

3) Всѣмъ прочимъ губернскимъ и уѣзднымъ присутственнымъ мѣстамъ, не исключая и судебнаго вѣдомства, а также другимъ правительственнымъ учрежденіямъ, вмѣнить въ обязанность, чтобы они въ порядкѣ приведенія въ дѣйствіе вновь издаваемыхъ законовъ, а равно постановленій и распоряженій правительства, руководствовались основными законами имперіи и, согласно сему, независимо отъ полученія указовъ правительствующаго сената посредствомъ губернскихъ правленій, выписывали, по установленному въ статьяхъ 859 и 860-й общаго губернскаго учрежденія порядку, сенатскія вѣдомости вмѣстѣ съ собраніемъ узаконеній и распоряженій правительства.

4) Всѣ несогласныя съ настоящимъ указомъ прежнія постановленія и распоряженія отмѣнить и съ тѣмъ вмѣстѣ прекратить дальнѣйшее изданіе дневника законовъ царства польскаго.

Правительствующій сенатъ не оставитъ учинить къ исполненію сего указа надлежащее распоряженіе.

На подлинномъ собственною Его Императорскаго Величества рукою подписано:

„АЛЕКСАНДРЪ.“

Въ С.-Петербургѣ,
23-го марта 1871 года.

Върно:

Главный директоръ, предсѣдательствующій въ правительственной комисіи юстиціи, тайный совѣтникъ, *Восинскій.*

Директоръ канцеляріи, *Вл. Голевинскій.*

Число опубликованія, 1 (13) іюня 1871 года.

120666

Список постановленіямъ,

заключающихся въ 71-мъ томъ дневника законовъ.

страница.

1. Инструкція о приѣмѣ и освобожденіи залоговъ по раз-
срочкамъ акциза за вино и акциза и поудныхъ денегъ
за соль, а также о порядкѣ разрѣшенія такихъ раз-
срочекъ 4
отъ 5 августа 1870 г.
2. Высочайшій указъ объ учрежденіи при министерствѣ
внутреннихъ дѣлъ, временной комиссіи по крестьян-
скимъ дѣламъ 58.
отъ 18 ноября 1870 г.
3. Указъ правительствующаго сената объ установленіи въ
пользу городовъ и гминъ сборовъ съ протеста векселей
и съ разныхъ нотаріальныхъ актовъ 68.
отъ 5 января 1871 г.
4. Постановленіе наместника въ царствѣ объ увеличеніи
нормальной страховой преміи со строеній въ г. Варшавѣ. 72.
отъ 31 декабря (12 января) 1870/71 г.
5. Постановленіе учредительнаго комитета объ имуще-
ствахъ и капиталахъ отказываемыхъ въ пользу духо-
венства 74.
отъ 29 декабря (10 января) 1870/71 г.
6. Постановленіе учредительнаго комитета о порядкѣ ком-
плектованія варшавской полицейской стражи и пожар-
ной команды 78.
отъ 22 января (3 февраля) 1871 г.
7. Инструкція акцизнымъ управленіямъ по установкѣ и
наблюденію за контрольными винозвѣряющими снаря-
дами на винокуренныхъ заводахъ 82.
отъ 4 ноября 1870 г.
8. Указъ правительствующаго сената о подводахъ для
земской стражи 118.
отъ 11 февраля 1871 г.
9. Указъ правительствующаго сената объ аллевіаціяхъ въ
платежѣ податей 122.
отъ 11 февраля 1871 г.

II

Spis postanowień,

zawartych w tomie 71 dziennika praw.

stronnica.

1. Instrukcja o przyjmowaniu i uwalnianiu zastawów na
odroczenie akcyzy od wódki, akcyzy i pudowego od soli,
tudzież o porządku udzielania takich odroczeń 5.
z dnia 5 sierpnia 1870 r.
2. Ukaz Najwyższy o ustanowieniu przy ministerstwie spraw
wewnętrznych, czasowej komisji do spraw włościańskich. 59.
z dnia 18 listopada 1870.
3. Ukaz rządzącego senatu, o ustanowieniu na rzecz miast i
gmin opłat od protestu weksli i od aktów notarialnych. . 69.
z dnia 5 stycznia 1871 r.
4. Postanowienie namiestnika królestwa o zwiększeniu skład-
ki normalnej od ubezpieczenia budowli w m. Warszawie . 73.
z dnia 31 grudnia (12 stycznia) 1870/71 r.
5. Postanowienie komitetu urządzającego o majątkach i kapi-
tałach przekazywanych na rzecz duchowieństwa 75.
z dnia 29 grudnia (10 stycznia) 1870/71 r.
6. Postanowienie komitetu urządzającego o porządku kom-
pletowania straży policyjnej i straży ogniowej w Warsza-
wie. 79
z dnia 22 stycznia (3 lutego) 1871 r.
7. Instrukcja dla zarządów akcyznych co do ustawiania przy-
rządów kontroliujących wódkę w gorzelniach i co do do-
zoru nad nimi. 83.
z dnia 4 listopada 1870 r.
8. Ukaz rządzącego senatu o podwodach dla straży ziem-
skiej 119.
z dnia 11 lutego 1871 r.
9. Ukaz rządzącego senatu o allewiacjach w opłacie po-
datków. 123.
z dnia 11 lutego 1871 r.

III

страница.

10. Постановленіе учредительнаго комитета о порядкѣ от-
мѣны приговоровъ гминнаго и сельскаго сходовъ. 128.
отъ 22 января (3 февраля) 1871 г.
11. Высочайшее повелѣніе относительно права наследо-
ванія маіоратомъ, пожалованнымъ тайному совѣтнику
Честмину. 131.
отъ 26 января 1871 г.
12. Высочайшее повелѣніе относительно права наследо-
ванія маіоратомъ, пожалованнымъ генералъ-лейтенанту
гр. Карлу фонъ-деръ *Остенъ-Сакену*. 132.
отъ 24 марта 1871 г.
13. Высочайшій указъ о закрытіи учредительнаго комитета
и юридической комисіи 133.
отъ 23 марта 1871 г.
14. Высочайшій указъ о новомъ порядкѣ обнародованія за-
коновъ и о прекращеніи дальнѣйшаго изданія дневни-
ка законовъ. 135.
отъ 23 марта 1871 г.

К О Н Е Ц Ъ .

IV

stronnica.

10. Postanowienie komitetu urządzającego o porządku uch-
lania uchwał zebrań gminnych i gromadzkich. 129.
z dnia 22 stycznia (3 lutego) 1871 r.
11. Rozkaz Najwyższy o prawie sukcesji majoratu tajnego
radcy *Czestilina*. 131.
z dnia 26 stycznia 1871.
12. Rozkaz Najwyższy o prawie sukcesji majoratu generał lejt-
nanta hr. Karola *fon-der-Osten-Sakena*. 132.
z dnia 24 marca 1871 r.
13. Ukaz Najwyższy o zniesieniu komitetu urządzającego i
kommissji prawnej 133.
z dnia 23 marca 1871 r.
14. Ukaz Najwyższy o nowym porządku ogłaszania praw i o
zaprzestaniu wydawnictwa dziennika praw 135.
z dnia 23 marca 1871 r.

К О Н Е Ц .

Ke

180

181

182

183

184

185

